

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-159-08

Druk nr 1075

Warszawa, 2 października 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw wraz projektem aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

wz. Wiceprezes Rady Ministrów
(-) Waldemar Pawlak

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Zasady i sposób opodatkowania, o których mowa w ust. 2 i 3, mają zastosowanie również do:

- 1) małżonków, którzy mają miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej,
- 2) małżonków, z których jeden podlega nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Rzeczypospolitej Polskiej a drugi dla celów podatkowych ma miejsce zamieszkania w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obsza-

ru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej

– jeżeli osiągnęli podlegające opodatkowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przychody w wysokości stanowiącej łącznie co najmniej 75 % całkowitego przychodu osiągniętego przez oboje małżonków w danym roku podatkowym i udokumentowali certyfikatem rezydencji miejsce zamieszkania dla celów podatkowych; przepisy ust. 8 – 10 stosuje się odpowiednio.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Od osób, o których mowa w art. 3 ust. 1, samotnie wychowujących w roku podatkowym dzieci:

- 1) małoletnie,
- 2) bez względu na ich wiek, które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymywały zasiłek (dodatek) pielęgnacyjny lub rentę socjalną,
- 3) do ukończenia 25 roku życia uczące się w szkołach, o których mowa w przepisach o systemie oświaty lub w przepisach – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz w przepisach regulujących system oświatowy lub szkolnictwo wyższe obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie, jeżeli w roku podatkowym nie uzyskały dochodów podlegających opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 27 lub art. 30b w łącznej wysokości przekraczającej kwotę stanowiącą iloraz kwoty zmniejszającej podatek oraz stawki podatku, określonych

w pierwszym przedziale skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1, z wyjątkiem renty rodzinnej

– podatek może być określony, z zastrzeżeniem ust. 8, na wniosek wyrażony w rocznym zeznaniu podatkowym, w podwójnej wysokości podatku obliczonego od połowy dochodów osoby samotnie wychowującej dzieci, z uwzględnieniem art. 7, z tym że do sumy tych dochodów nie wlicza się dochodów (przychodów) opodatkowanych w sposób zryczałtowany na zasadach określonych w tej ustawie.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Zasada i sposób opodatkowania, o których mowa w ust. 4, mają zastosowanie również do osób, o których mowa w art. 3 ust. 2a, samotnie wychowujących w roku podatkowym dzieci, jeżeli łącznie spełniają następujące warunki:

- 1) mają miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej,
- 2) osiągnęły podlegające opodatkowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przychody w wysokości stanowiącej co najmniej 75 % całkowitego przychodu osiągniętego w danym roku podatkowym,

- 3) udokumentowały certyfikatem rezydencji miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.
- 4b. Do podatników, o których mowa w ust. 4a, przepisy ust. 8 – 10 stosuje się odpowiednio.”,
- d) dodaje się ust. 11 – 13 w brzmieniu:
- „11. Za całkowite przychody, o których mowa w ust. 3a i 4a, uważa się przychody osiągnięte ze źródeł określonych w art. 10 ust. 1, bez względu na miejsce położenia tych źródeł przychodów.
  12. Przepis ust. 3a i ust. 4a stosuje się pod warunkiem istnienia podstawy prawnej wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.
  13. Na żądanie organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej, podatnicy, o których mowa w ust. 3a i ust. 4a, są obowiązani udokumentować wysokość całkowitych przychodów osiągniętych w danym roku podatkowym, w szczególności przedstawiając zaświadczenie wydane przez właściwy organ podatkowy innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub innego państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo Konfederacji Szwaj-

carskiej, w którym osoby te mają miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.”;

2) w art. 6a w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) stosuje się przepisy art. 6 ust. 3, 3a i 8 – 13,”;

3) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dochody małoletnich dzieci własnych i przysposobionych, z wyjątkiem dochodów z ich pracy, stypendiów oraz dochodów z przedmiotów oddanych im do swobodnego użytku, podlegające opodatkowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dolicza się do dochodów rodziców, chyba że rodzicom nie przysługuje prawo pobierania pożytków ze źródeł dochodów dzieci.”;

4) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przychodami, z zastrzeżeniem art. 14 – 16, art. 17 ust. 1 pkt 6, 9 i pkt 10 w zakresie realizacji praw wynikających z pochodnych instrumentów finansowych, art. 19 i art. 20 ust. 3, są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartości otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń.”,

b) uchyla się ust. 3 i 4;

5) art. 11a otrzymuje brzmienie:

- „Art. 11a. 1. Przychody w walutach obcych, z zastrzeżeniem art. 14 i art. 17, przelicza się na złote według kursów z dnia otrzymania lub postawienia do dyspozycji podatnika, ogłaszanych przez bank, z którego usług korzystał podatnik, i mających zastosowanie przy kupnie walut. Jeżeli podatnik nie korzysta z usług banku, przychody przelicza się na złote według kursu średniego walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Jeżeli bank, z którego usług korzysta podatnik, stosuje różne kursy walut obcych i nie jest możliwe zastosowanie kursu, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, lub bank nie ogłasza kursu walut, do przeliczenia przychodu uzyskanego przez podatnika na złote, stosuje się kurs średni walut obcych ogłaszany przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do wyrażonych w walutach obcych kwot uprawniających do odliczenia od podstawy obliczenia podatku i obniżenia podatku oraz do podatku wyrażonego w walutach obcych.”;

6) w art. 17 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

- „4. Przychody, o których mowa w ust. 1 pkt 6, 9 i 10, uzyskane w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu.”;
- 7) w art. 20 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Wydatki poniesione w walutach obcych przelicza się na złote według zasad określonych w art. 11a.”;
- 8) w art. 21:
- a) w ust. 1:
- w pkt 3 wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„otrzymane odszkodowania lub zadośćuczynienia, jeżeli ich wysokość lub zasady ustalania wynikają wprost z przepisów odrębnych ustaw lub przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw, z wyjątkiem:”;
  - pkt 3a otrzymuje brzmienie:
„3a) odszkodowania lub zadośćuczynienia otrzymane na podstawie przepisów o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego,”;
  - w pkt 3b wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„inne odszkodowania lub zadośćuczynienia otrzymane na podstawie wyroku lub ugody sądowej do wysokości określonej w tym wyroku lub ugodzie, z wyjątkiem odszkodowań lub zadośćuczynień:”;

- pkt 3d otrzymuje brzmienie:
  - „3d) odszkodowania otrzymane na podstawie przepisów prawa geologicznego i górniczego,”
- pkt 6 i 6a otrzymują brzmienie:
  - „6) wygrane w kasynach gry, wideoloteriach, grach na automatach, grach na automatach o niskich wygranych oraz grach w bingo pieniężne i fantowe urządzanych i prowadzonych przez uprawniony podmiot na podstawie przepisów o grach losowych i zakładach wzajemnych obowiązujących w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego,
  - 6a) wygrane w grach liczbowych, loteriach pieniężnych, grze telebingo, zakładach wzajemnych, loteriach promocyjnych, loteriach audioteksowych i loteriach fantowych, jeżeli jednorazowa wartość tych wygranych nie przekracza 2 280 zł, urządzanych i prowadzonych przez uprawniony podmiot na podstawie przepisów o grach losowych i zakładach wzajemnych obowiązujących w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego,”
- pkt 8 otrzymuje brzmienie:
  - „8) świadczenia rodzinne otrzymane na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, dodatki rodzinne i pielęgnacyjne, świadczenia pieniężne otrzymane w przypadku bezskuteczności

ści egzekucji alimentów oraz zasiłki porodowe otrzymane na podstawie odrębnych przepisów,”

– pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) część przychodów osób, o których mowa w art. 3 ust. 1, przebywających czasowo za granicą i uzyskujących przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy, za każdy dzień pobytu za granicą, w którym podatnik pozostawał w stosunku służbowym, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczym stosunku pracy, w kwocie odpowiadającej 30 % diety, określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, z zastrzeżeniem ust. 15,”

– po pkt 26 dodaje się pkt 26a i 26b w brzmieniu:

„26a) świadczenia otrzymane z tytułu jednorazowej pomocy materialnej finansowanej ze środków budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego w związku z zaistniałym zdarzeniem losowym,

26b) kwoty stanowiące zwrot kosztów z tytułu opieki nad dzieckiem lub osobą zależną otrzymane na podstawie przepisów odrębnych ustaw lub przepisów wykonawczych do

tych ustaw, finansowane z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, Funduszu Pracy lub z budżetu Unii Europejskiej,”

– w pkt 27 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) rehabilitację zawodową, społeczną i leczniczą osób niepełnosprawnych ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz z zakładowych funduszy rehabilitacji osób niepełnosprawnych lub zakładowych funduszy aktywności,”

– pkt 28 otrzymuje brzmienie:

„28) przychody uzyskane z tytułu sprzedaży całości lub części nieruchomości wchodzących w skład gospodarstwa rolnego; zwolnienie nie dotyczy przychodu uzyskanego ze sprzedaży gruntów, które w związku z tą sprzedażą utraciły charakter rolny,”

– po pkt 46a dodaje się pkt 46b w brzmieniu:

„46b) przychody posłów wybranych w Rzeczypospolitej Polskiej do Parlamentu Europejskiego, otrzymane na podstawie regulacji wewnętrznych Parlamentu Europejskiego, na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem przez nich mandatu posła,”

– po pkt 50 dodaje się pkt 50a w brzmieniu:

„50a) wartość majątku otrzymanego w związku z likwidacją osoby prawnej w części stanowiącej

koszt nabycia lub objęcia udziałów (akcji) albo wkładów w spółdzielni,”

– pkt 83 otrzymuje brzmienie:

„83) należności pieniężne wypłacone policjantom, żołnierzom, funkcjonariuszom celnym, Straży Granicznej, pracownikom jednostek wojskowych, jednostek policyjnych i jednostek organizacyjnych Straży Granicznej użytych poza granicami państwa w celu udziału w konflikcie zbrojnym lub dla wzmocnienia sił państwa albo państw sojusznicznych, misji pokojowej, akcji zapobieżenia aktom terroryzmu lub ich skutkom, organizowania i kontroli ruchu granicznego, organizowania ochrony granicy państwowej lub zapewnienia bezpieczeństwa w komunikacji międzynarodowej, a także należności pieniężne wypłacone policjantom, żołnierzom, funkcjonariuszom celnym, Straży Granicznej i pracownikom, pełniącym funkcje obserwatorów w misjach pokojowych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych; zwolnienie nie ma zastosowania do wynagrodzeń za pracę oraz uposażeń i innych należności pieniężnych przysługujących z tytułu pełnienia służby na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym,”

– w pkt 120 zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:

„– w wyniku prowadzenia na tych gruntach, przez podmioty uprawnione na podstawie odrębnych przepisów, inwestycji dotyczących budowy infra-

struktury przesyłowej ropy naftowej i produktów rafinacji ropy naftowej oraz budowy urządzeń infrastruktury technicznej, o których mowa w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.³⁾),”

- uchyla się pkt 126,
- pkt 127 otrzymuje brzmienie:

„127) alimenty:

a) na rzecz dzieci, które nie ukończyły 25 roku życia, oraz dzieci bez względu na wiek, które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymują zasiłek (dodatek) pielęgnacyjny lub rentę socjalną,

b) na rzecz innych osób niż wymienione w lit. a), otrzymane na podstawie wyroku sądu lub ugody sądowej, do wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 700 zł,”

- dodaje się pkt 130 – 132 w brzmieniu:

„130) odsetki lub dyskonto od obligacji emitowanych przez Skarb Państwa i oferowanych na rynkach zagranicznych oraz dochody z odpłatnego zbycia tych obligacji uzyskane przez osoby fizyczne, o których mowa w art. 3 ust. 2a,

131) dochody z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych, o których mowa w art. 30e, w wysokości, która odpowiada iloczynowi tego dochodu i udziału wydatków

poniesionych na cele mieszkaniowe w przychodzie z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych, jeżeli począwszy od dnia odpłatnego zbycia, nie później niż w okresie dwóch lat od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło odpłatne zbycie, przychód uzyskany ze zbycia tej nieruchomości lub tego prawa majątkowego został wydatkowany na własne cele mieszkaniowe; udokumentowane wydatki poniesione na te cele uwzględnia się do wysokości przychodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych,

- 132) przyznane przez krajowe i zagraniczne organy władzy i ich urzędy, w tym jednostki organizacyjne im podległe lub przez nie nadzorowane oraz krajowe, zagraniczne i międzynarodowe organizacje (instytucje) i ich organy, nagrody:
- a) za wybitne osiągnięcia z dziedziny nauki, kultury i sztuki,
  - b) z tytułu działalności na rzecz praw człowieka
- w części przekazanej jako darowizna przez podatników, którzy otrzymali te nagrody, na rzecz instytucji realizującej cele określone w art. 4 ustawy o działalności pożytku publicznego, z zastrzeżeniem ust. 29.”,

b) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 20, nie ma zastosowania do przychodów:

- 1) pracowników odbywających podróże służbową poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) osób otrzymujących świadczenia zwolnione od podatku na podstawie ust. 1 pkt 83 i 110.”,

c) uchyla się ust. 21 i 22,

d) dodaje się ust. 23 – 29 w brzmieniu:

„23. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 6 i 6a, w odniesieniu do wygranych uzyskanych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, stosuje się pod warunkiem istnienia podstawy prawnej wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, na którego terytorium loterie, gry lub zakłady wzajemne są urządzone i prowadzone.

24. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 46, nie ma zastosowania do otrzymanych dochodów z tytułu realizacji projektu w ramach umowy twinningowej (bliźniaczej), zawartej na podstawie prawa wspólnotowego, zgodnie z którą instytucją wdrażającą jest instytucja polskiej administracji publicznej.

25. Za wydatki poniesione na cele, o których mowa w ust. 1 pkt 131, uważa się:

1) wydatki poniesione na:

- a) nabycie budynku mieszkalnego, jego części lub udziału w takim budynku, lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość lub udziału w takim lokalu, a także na nabycie gruntu lub udziału w gruncie albo prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie, związanych z tym budynkiem lub lokalem,
- b) nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub udziału w takim prawie, prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udziału w takim prawie,
- c) nabycie gruntu lub udziału w gruncie, prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie przeznaczonych pod budowę budynku mieszkalnego, w tym również gruntu lub udziału w gruncie albo prawa wieczystego użytkowania gruntu lub udziału w takim prawie z rozpoczętą budową budynku mieszkalnego,
- d) budowę, rozbudowę, nadbudowę, przebudowę lub remont własnego budynku mieszkalnego, jego części lub własnego lokalu mieszkalnego,

- e) rozbudowę, nadbudowę, przebudowę lub adaptację na cele mieszkalne własnego budynku niemieszkalnego, jego części, własnego lokalu niemieszkalnego lub własnego pomieszczenia niemieszkalnego
  - położonych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej,
- 2) wydatki poniesione na spłatę kredytu lub pożyczki, a także odsetek od kredytu lub pożyczki zaciągniętych na nabycie lub wybudowanie zbywanej nieruchomości lub prawa majątkowego w banku lub w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, mających siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej, z wyjątkiem odsetek od kredytu lub pożyczki, które zostały odliczone od podstawy opodatkowania,
- 3) wartość otrzymanego w ramach odpłatnego zbycia w drodze zamiany znajdującego się w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej:
  - a) budynku mieszkalnego, jego części lub udziału w takim budynku, lokalu mieszkal-

nego stanowiącego odrębną nieruchomość lub udziału w takim lokalu, lub

- b) spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej, lub udziału w tych prawach, lub
- c) gruntu lub udziału w gruncie, prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie przeznaczonych pod budowę budynku mieszkalnego, w tym również gruntu lub udziału w gruncie albo prawa wieczystego użytkowania gruntu lub udziału w takim prawie z rozpoczętą budową budynku mieszkalnego, lub
- d) gruntu, udziału w gruncie albo prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie, związanych z budynkiem lub lokalem wymienionym w lit. a).

26. Przez własny budynek, lokal lub pomieszczenie, o których mowa w ust. 25 pkt 1 lit. d) i e), rozumie się budynek, lokal lub pomieszczenie stanowiące własność lub współwłasność podatnika lub do którego podatnikowi przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udział w takich prawach.

27. W przypadku ponoszenia wydatków na cele mieszkaniowe w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym

państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej, zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 131, stosuje się pod warunkiem istnienia podstawy prawnej wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, na którego terytorium podatnik ponosi wydatki na cele mieszkaniowe.

28. Za wydatki, o których mowa w ust. 25, nie uważa się wydatków poniesionych na:

- 1) nabycie gruntu lub udziału w gruncie, prawa wieczystego użytkowania gruntu lub udziału w takim prawie, budynku, jego części lub udziału w budynku, lub
- 2) budowę, rozbudowę, nadbudowę, przebudowę, adaptację lub remont budynku albo jego części
– przeznaczonych na cele rekreacyjne.

29. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 132, stosuje się, jeżeli:

- 1) wysokość przekazanej nagrody na rzecz instytucji realizującej cele, o których mowa w art. 4 ustawy o działalności pożytku publicznego, jest udokumentowana dowodem wpłaty na rachunek bankowy obdarowanej instytucji, a w przypadku nagrody innej niż pieniężna – dokumentem, z którego wynika wartość przekazanej na-

grody oraz oświadczeniem obdarowanej instytucji o jej przyjęciu,

- 2) nagroda, o której mowa w pkt 1, została przekazana najpóźniej do dnia upływu terminu dla złożenia zeznania podatkowego, o którym mowa w art. 45 ust. 1, składanego za rok podatkowy, w którym otrzymano nagrodę.”;

9) w art. 23:

a) w ust. 1:

– po pkt 38a dodaje się pkt 38b w brzmieniu:

„38b) zapłaconych odsetek i prowizji od kredytu, za który nabyto papiery wartościowe, udziały lub pochodne instrumenty finansowe, przypadających proporcjonalnie na tę część kredytu, która nie została wydatkowana na nabycie tych papierów wartościowych, udziałów lub pochodnych instrumentów finansowych,”

– dodaje się pkt 61 w brzmieniu:

„61) poniesionych wydatków oraz wartości przekazanych rzeczy, praw lub wykonanych usług, wynikających z czynności, które nie mogą być przedmiotem prawnie skutecznej umowy.”

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Przepis ust. 1 pkt 38b stosuje się wyłącznie przy określaniu dochodu, o którym mowa w art. 24 ust. 5 pkt 1 i 2 oraz art. 30b ust. 2 pkt 1 – 4.”;

10) w art. 24 w ust. 5 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) wartość niepodzielonych zysków w spółkach kapitałowych w przypadku przekształcenia tych spółek w spółki osobowe; przychód określa się na dzień przekształcenia.”;

11) w art. 25:

a) po ust. 6a dodaje się ust. 6b – 6d w brzmieniu:

„6b. Jeżeli dochody podatnika będącego podmiotem krajowym zostaną przez administrację podatkową innego państwa uznane za dochody powiązanego z podatnikiem podmiotu zagranicznego i zaliczone do podlegających opodatkowaniu dochodów tego podmiotu zagranicznego, w celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dokonuje się korekty dochodów podatnika będącego podmiotem krajowym, o ile przepisy właściwych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, taką korektę przewidują.

6c. Korekta dochodów, o której mowa w ust. 6b, służy określeniu dochodów podatnika będącego podmiotem krajowym, jakie byłyby przez ten podmiot uzyskane, gdyby warunki handlowe lub finansowe ustalone z podmiotem zagranicznym, o którym mowa w ust. 6b, odpowiadały warunkom, jakie byłyby uzgodnione między podmiotami niezależnymi.

6d. Przepisy ust. 6b i 6c stosuje się odpowiednio do podmiotu zagranicznego posiadającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład, w zakresie dochodów uzyskanych za pośrednic-

twem tego zakładu i uwzględnionych w jego dochodach.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb określania dochodów w drodze oszacowania oraz sposób i tryb eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, uwzględniając w szczególności treść ustaleń podjętych w tym zakresie przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju oraz zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej wynikające z członkostwa w Unii Europejskiej.”;

12) w art. 26:

a) w ust. 1:

– w pkt 2 zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:

„– odliczenie nie dotyczy składek, których podstawę wymiaru stanowi dochód (przychód) zwolniony od podatku na podstawie ustawy oraz składek, których podstawę wymiaru stanowi dochód, od którego na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku,”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) składek zapłaconych w roku podatkowym ze środków podatnika na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne podatnika lub osób z nim współpracujących, zgodnie z przepisami dotyczącymi obowiązkowego ubezpieczenia spo-

łecznego obowiązującymi w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub w Konfederacji Szwajcarskiej, z zastrzeżeniem ust. 13a – 13c,”

b) w ust. 6e pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) istnienia podstawy prawnej wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, na którego terytorium organizacja posiada siedzibę.”

c) po ust. 13a dodaje się ust. 13b i 13c w brzmieniu:

„13b. Odliczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a, nie dotyczy składek:

- 1) których podstawę wymiaru stanowi dochód (przychód) zwolniony od podatku na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,
- 2) odliczonych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub w Konfederacji Szwajcarskiej od dochodu (przychodu) albo podatku osiągniętego

w tym państwie albo od podatku na podstawie art. 27b ust. 1 pkt 2.

- 13c. Odliczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a, stosuje się pod warunkiem istnienia podstawy prawnej wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym podatnik opłacał składki na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne.”;

13) w art. 27b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatek dochodowy, obliczony zgodnie z art. 27 lub art. 30c, w pierwszej kolejności ulega obniżeniu o kwotę:

1) składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027):

- a) opłaconej w roku podatkowym bezpośrednio przez podatnika zgodnie z przepisami o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych,
- b) pobranej w roku podatkowym przez płatnika zgodnie z przepisami o świadczeniach opie-

ki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

– obniżenie nie dotyczy składek, których podstawę wymiaru stanowi dochód (przychód) zwolniony od podatku na podstawie ustawy oraz składek, których podstawę wymiaru stanowi dochód, od którego na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku,

- 2) składki zapłaconej w roku podatkowym ze środków podatnika na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne podatnika lub osób z nim współpracujących, zgodnie z przepisami dotyczącymi obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego obowiązującymi w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub w Konfederacji Szwajcarskiej, z zastrzeżeniem ust. 4.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Obniżenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się, pod warunkiem że:

- 1) nie dotyczy składki, której podstawą wymiaru jest dochód (przychód) zwolniony od podatku na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,
- 2) składka na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne zapłacona w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europej-

skiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub w Konfederacji Szwajcarskiej nie została odliczona od dochodu (przychodu) albo podatku w tym państwie albo nie została odliczona na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 2a,

- 3) istnieje podstawa prawna wynikająca z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym podatnik opłacał składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne.”;
- 14) art. 27f otrzymuje brzmienie:

„Art. 27f. 1. Od podatku dochodowego obliczonego zgodnie z art. 27, pomniejszonego o kwotę składki, o której mowa w art. 27b, podatnik ma prawo odliczyć kwotę obliczoną zgodnie z ust. 2, na każde małoletnie dziecko, w stosunku do którego w roku podatkowym:

- 1) wykonywał władzę rodzicielską,
- 2) pełnił funkcję opiekuna prawnego, o ile dziecko z nim zamieszkiwało,
- 3) sprawował opiekę poprzez pełnienie funkcji rodziny zastępczej na podstawie orzeczenia sądu lub umowy zawartej ze starostą.

2. Odliczeniu podlega kwota stanowiąca $\frac{1}{6}$ kwoty zmniejszającej podatek określonej w pierwszym przedziale skali, o której mowa w art. 27 ust. 1, za każdy miesiąc kalendarzowy, w którym podatnik wykonywał władzę, pełnił funkcję albo sprawował opiekę, o których mowa w ust. 1. Odliczenie nie przysługuje poczynając od miesiąca kalendarzowego, w którym dziecko:
  - 1) na podstawie orzeczenia sądu zostało umieszczone w instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie w rozumieniu przepisów o świadczeniach rodzinnych,
  - 2) wstąpiło w związek małżeński.
3. W przypadku gdy w tym samym miesiącu kalendarzowym w stosunku do dziecka wykonywana jest władza, pełniona funkcja lub sprawowana opieka, o których mowa w ust. 1, każdemu z podatników przysługuje odliczenie w kwocie stanowiącej $\frac{1}{30}$ kwoty obliczonej zgodnie z ust. 2 za każdy dzień sprawowania pieczy nad dzieckiem.
4. Odliczenie dotyczy łącznie obojga rodziców, opiekunów prawnych dziecka albo rodziców zastępczych pozostających w związku małżeńskim. Kwotę tę mogą odliczyć od podatku w częściach równych lub w dowolnej proporcji przez nich ustalonej.

5. Odliczenia dokonuje się w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, podając liczbę dzieci i ich numery PESEL, a w przypadku braku tych numerów – imię, nazwisko oraz datę urodzenia dzieci. Na żądanie organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej, podatnik jest obowiązany przedstawić zaświadczenia, oświadczenia oraz inne dowody niezbędne do ustalenia prawa do odliczenia, w szczególności:
  - 1) odpis aktu urodzenia dziecka,
  - 2) zaświadczenie sądu rodzinnego o ustaleniu opiekuna prawnego dziecka,
  - 3) odpis orzeczenia sądu o ustaleniu rodziny zastępczej lub umowę zawartą między rodziną zastępczą a starostą,
  - 4) zaświadczenie o uczęszczaniu pełnoletniego dziecka do szkoły.
6. Przepisy ust. 1 – 5 stosuje się odpowiednio do podatników utrzymujących pełnoletnie dzieci, o których mowa w art. 6 ust. 4 pkt 2 i 3, w związku z wykonywaniem przez tych podatników ciężącego na nich obowiązku alimentacyjnego oraz w związku z sprawowaniem funkcji rodziny zastępczej.
7. Przepisy art. 6 ust. 8 i 9 stosuje się odpowiednio do dzieci, o których mowa w ust. 1 i 6.”;

15) w art. 29 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Jeżeli podatnicy, o których mowa w art. 3 ust. 2a:

1) mają miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej, i

2) udokumentowali certyfikatem rezydencji miejsce zamieszkania dla celów podatkowych

– uzyskane przychody, o których mowa w ust. 1, podlegające opodatkowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą, na wniosek wyrażony w zeznaniu podatkowym składanym za dany rok podatkowy, opodatkować na zasadach określonych w art. 27 ust. 1; w tym przypadku pobrany od tych przychodów zryczałtowany podatek dochodowy, o którym mowa w ust. 1, traktuje się na równi z pobraną przez płatnika zaliczką na podatek dochodowy.

5. Przepis ust. 4 stosuje się, jeżeli istnieje podstawa prawna wynikająca z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.”;

16) w art. 30:

a) w ust. 1:

– zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Od dochodów (przychodów) pobiera się zryczałtowany podatek dochodowy:”

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premii, uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, z zastrzeżeniem art. 21 ust. 1 pkt 6, 6a i 6b – w wysokości 10 % wygranej lub nagrody,”

– po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) z tytułu, o którym mowa w art. 13 pkt 2 lub 5 – 9, jeżeli suma należności określonych w umowie lub w umowach zawartych z osobą niebędącą pracownikiem płatnika z tego samego tytułu nie przekracza miesięcznie od tego samego płatnika kwoty 200 zł – w wysokości 18 % przychodu,”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zryczałtowany podatek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, 4 – 5a i 13, pobiera się bez pomniejszania przychodu o koszty uzyskania.”

c) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Przepisy ust. 1 pkt 2, 4 – 5a i 7a stosuje się z uwzględnieniem umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. Jednakże zastosowanie stawki podatku wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodat-

kowania lub niepobranie (niezapłacenie) podatku zgodnie z taką umową jest możliwe pod warunkiem udokumentowania dla celów podatkowych miejsca zamieszkania podatnika uzyskanym od niego certyfikatem rezydencji.”;

17) w art. 30a ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zryczałtowany podatek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 – 4 oraz pkt 6, 8 i 9, pobiera się bez pomniejszania przychodu o koszty uzyskania. Zdanie pierwsze nie ma zastosowania do art. 24 ust. 5 pkt 1, 2 i 4, ust. 5a i 5d.”;

18) w art. 30e:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Po zakończeniu roku podatkowego podatnik jest obowiązany w zeznaniu podatkowym, o którym mowa w art. 45 ust. 1a pkt 3, wykazać:

- 1) dochody uzyskane w roku podatkowym z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a) – c) i obliczyć należny podatek dochodowy, od dochodu, do którego nie ma zastosowania art. 21 ust. 1 pkt 131 lub
- 2) dochody, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131.”,

b) dodaje się ust. 7 – 9 w brzmieniu:

„7. W przypadku niewypełnienia warunków określonych w art. 21 ust. 1 pkt 131, podatnik jest obowiązany do złożenia korekty zeznania, o którym mowa w art. 45 ust. 1a pkt 3, i do zapłaty

podatku wraz z odsetkami za zwłokę; odsetki nalicza się od następnego dnia po upływie terminu płatności, o którym mowa w art. 45 ust. 4 pkt 4, do dnia zapłaty podatku włącznie.

8. Jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1, osiąga również dochody określone w ust. 1 poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a dochody te nie są zwolnione od opodatkowania na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub gdy z państwem, w którym dochody są osiągane, Rzeczpospolita Polska nie zawarła umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, dochody te łączy się z dochodami osiągniętymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W tym przypadku od podatku obliczonego od łącznej sumy dochodów odlicza się kwotę równą podatkowi dochodowemu zapłaconemu w obcym państwie. Odliczenie to nie może jednak przekroczyć tej części podatku obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która proporcjonalnie przypada na dochód uzyskany w obcym państwie. Przepisy art. 11a stosuje się odpowiednio.
9. W przypadku podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 1, osiągającego dochody określone w ust. 1 wyłącznie poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które nie są zwolnione od podatku dochodowego na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, lub gdy z państwem, w którym dochody są osiągane,

Rzeczpospolita Polska nie zawarła umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, zasadę określoną w ust. 8 stosuje się odpowiednio.”;

19) w art. 32 ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. Zaliczkę obliczoną w sposób określony w ust. 3 zmniejsza się o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, pobranej w tym miesiącu przez zakład pracy ze środków podatnika.”;

20) w art. 33 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Zaliczkę od dochodów, o których mowa w ust. 1, obliczoną w sposób określony w ust. 2 i 3, zmniejsza się o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, pobranej w tym miesiącu przez spółdzielnię ze środków podatnika.”;

21) w art. 34:

a) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Zaliczkę obliczoną w sposób określony w ust. 2 zmniejsza się o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, pobranej w tym miesiącu przez organ rentowy ze środków podatnika.”,

b) w ust. 9 zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:

„– podatek wynikający z rozliczenia rocznego obniżony o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, pobranej w roku podatkowym przez organ rentowy ze środków podatnika, jest podatkiem należnym od podatnika za dany rok, chyba że naczelnik

urzędu skarbowego wyda decyzję określającą wysokość zobowiązania podatkowego w innej wysokości.”;

22) w art. 35 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Zaliczkę od dochodów, o których mowa w ust. 1, obliczoną w sposób określony w ust. 3 – 8, zmniejsza się o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, pobranej w tym miesiącu przez płatnika ze środków podatnika.”;

23) w art. 37 w ust. 1a pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odlicza od podatku kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, pobranej w roku podatkowym ze środków podatnika,”;

24) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Płatnicy będący:

1) zakładami pracy chronionej kwoty pobranych zaliczek na podatek od przychodów z tytułów określonych w art. 12 oraz od zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, wypłacanych przez tych płatników:

a) za miesiące od początku roku do miesiąca włącznie, w którym dochód podatnika uzyskany od początku roku u tego płatnika przekroczył kwotę stanowiącą górną granicę pierwszego przedziału skali, o której mowa w art. 27 ust. 1, przekazują:

– w 10 % na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,

- w 90 % na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych,
  - b) za miesiące następujące po miesiącu, w którym dochód podatnika uzyskany od początku roku u tego płatnika przekroczył kwotę, o której mowa w lit. a), przekazują na zasadach określonych w ust. 1,
- 2) zakładami aktywności zawodowej kwoty pobranych zaliczek na podatek od przychodów z tytułów określonych w art. 12 oraz od zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, wypłacanych przez tych płatników:
- a) za miesiące od początku roku do miesiąca włącznie, w którym dochód podatnika uzyskany od początku roku u tego płatnika przekroczył kwotę stanowiącą górną granicę pierwszego przedziału skali, o której mowa w art. 27 ust. 1, przekazują na zakładowy fundusz aktywności,
  - b) za miesiące następujące po miesiącu, w którym dochód podatnika uzyskany od początku roku u tego płatnika przekroczył kwotę, o której mowa w lit. a), przekazują na zasadach określonych w ust. 1.”;

25) w art. 39:

- a) w ust. 1 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„W informacji tej wykazuje się również dochody zwolnione od podatku na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych umów międzynarodowych.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli obowiązek poboru przez płatników, o których mowa w art. 31, art. 33 i art. 35, zaliczek na podatek ustał w ciągu roku, płatnicy na pisemny wniosek podatnika, w terminie 14 dni od dnia złożenia tego wniosku, są obowiązani do sporządzenia i przekazania podatnikowi oraz urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, lub urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych – imiennej informacji, o której mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 5.”;

26) w art. 41:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Zaliczkę od dochodów, o których mowa w ust. 1, obliczoną w sposób określony w tym przepisie, zmniejsza się o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, pobranej ze środków podatnika przez płatnika, o którym mowa w ust. 1.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Płatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani pobierać zryczałtowany podatek dochodowy od dokonywanych wypłat (świadczeń) lub stawianych do dyspozycji podatnika pieniędzy lub wartości pieniężnych z tytułów określonych w art. 29, art. 30 ust. 1 pkt 2, 4 – 5a i 13 oraz art. 30a ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 5.”,

c) ust. 4c otrzymuje brzmienie:

„4c. Spółka przejmująca, nowo zawiązana lub powstała w wyniku przekształcenia jest obowiązana, jako płatnik, pobierać zryczałtowany podatek dochodowy, o którym mowa w art. 30a ust. 1 pkt 4, od dochodu określonego w art. 24 ust. 5 pkt 7 lub 8.”,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Podatnik uzyskujący dochód, o którym mowa w art. 24 ust. 5 pkt 7 lub 8, jest obowiązany wpłacić płatnikowi kwotę należnego zryczałtowanego podatku dochodowego przed terminem określonym w art. 42 ust. 1.”,

e) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, płatnik pobiera zryczałtowany podatek dochodowy na zasadach określonych w art. 29, bez względu na to, czy podatnik ma miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu art. 3 ust. 1a, jeżeli uzyska od tego podatnika certyfikat rezydencji.”;

27) w art. 42c w ust. 1 w pkt 1 wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„faktycznemu albo pośredniemu odbiorcy, któremu wypłaca lub stawia do dyspozycji przychody (dochody) i który ze względu na miejsce zamieszkania lub odpowiednio siedziby (miejsca prowadzenia działalności), podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów:”;

28) w art. 42e w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, pobranej w danym miesiącu ze środków podatnika.”;

29) w art. 44:

a) w ust. 1b dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Podatek za grudzień płatny jest w terminie złożenia zeznania.”,

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Podatnicy uzyskujący dochody, o których mowa w ust. 1a, są obowiązani w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dochód był uzyskany, a za grudzień – w terminie złożenia zeznania podatkowego, wpłacać zaliczki miesięczne, stosując do uzyskanego dochodu najniższą stawkę podatkową określoną w skali, o której mowa w art. 27 ust. 1. Za dochód, o którym mowa w zdaniu pierwszym, uważa się uzyskane w ciągu miesiąca przychody po odliczeniu miesięcznych kosztów uzyskania w wysokości określonej w art. 22 ust. 2 lub 9 oraz zapłaconych w danym miesiącu składek, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lub 2a. Przy obliczaniu zaliczki podatnik może stosować wyższą stawkę podatkową określoną w skali, o której mowa w art. 27 ust. 1.”,

c) ust. 3c otrzymuje brzmienie:

„3c. Zaliczkę obliczoną w sposób określony w ust. 3a zmniejsza się o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, zapłaconej w danym miesiącu ze środków podatnika.”,

d) w ust. 6b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w roku podatkowym poprzedzającym dany rok podatkowy o dwa lata – jeżeli w zeznaniu, o którym mowa w pkt 1, podatnicy nie wykazali dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej albo wykazali dochód w wysokości nieprzekraczającej kwoty niepowodującej obowiązku zapłaty podatku wynikającej z pierwszego przedziału skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1; jeżeli również w tym zeznaniu podatnicy nie wykazali dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej albo wykazali dochód z tego źródła w wysokości nieprzekraczającej kwoty niepowodującej obowiązku zapłaty podatku wynikającej z pierwszego przedziału skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1, nie są możliwe wpłaty zaliczek w uproszczonej formie.”,

e) ust. 6i otrzymuje brzmienie:

„6i. Kwotę zaliczki podlegającą wpłacie, obliczoną w sposób określony w ust. 6b lub 6h, zmniejsza się o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, zapłaconej w danym miesiącu przez podatnika.”,

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Podatnicy, o których mowa w art. 3 ust. 1, czasowo przebywający za granicą, którzy osiągają dochody ze źródeł przychodów położonych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, są obowiązani w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu,

w którym wrócili do kraju, wpłacić zaliczkę na podatek dochodowy. Jeżeli termin płatności przypada po zakończeniu roku podatkowego, należny podatek płatny jest w terminie złożenia zeznania. Do obliczenia należnej zaliczki stosuje się odpowiednio ust. 3a oraz 3c.”,

g) po ust. 7j dodaje się ust. 7k w brzmieniu:

„7k. Pomoc, o której mowa w ust. 7a, 7e i 7f, stanowi pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.”;

30) w art. 45:

a) w ust. 1a dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych opodatkowanych na zasadach określonych w art. 30e.”,

b) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Urzędem skarbowym, o którym mowa w ust. 1 i 1a, jest urząd skarbowy właściwy według miejsca zamieszkania podatnika w ostatnim dniu roku podatkowego, a gdy zamieszkanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ustało przed tym dniem – według ostatniego miejsca zamieszkania na jej terytorium, z zastrzeżeniem ust. 1c.”,

c) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. W przypadku podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2a, urzędem skarbowym, o którym mowa

w ust. 1 i 1a, jest urząd skarbowy właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych.”,

d) w ust. 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zapłaconych i odliczonych składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne,”,

e) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. W zeznaniu, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 1a, wykazuje się należny podatek dochodowy, o którym mowa w art. 29 – 30a, jeżeli podatek ten nie został pobrany przez płatnika.”,

f) w ust. 4 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) należny podatek wynikający z zeznania, o którym mowa w ust. 1a pkt 3.”,

g) uchyla się ust. 5c – 5g,

h) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Podatnicy, o których mowa w art. 3 ust. 2a, jeżeli osiągnęli dochody ze źródeł przychodów położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez pośrednictwa płatników lub za pośrednictwem płatników nieobowiązanych do dokonania rocznego obliczenia podatku lub osiągnęli dochody określone w art. 30b, i zamierzają opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed terminem, o którym mowa w ust. 1, są obowiązani złożyć zeznania, o których mowa w ust. 1 i 1a, za rok podatkowy przed opuszczeniem terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem ust. 7a.”,

i) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Podatnicy, o których mowa w art. 3 ust. 2a, którzy wybrali sposób opodatkowania określony w art. 6 ust. 3a, 4a lub w art. 29 ust. 4, zeznanie podatkowe składają w terminie określonym w ust. 1. Do zeznania podatkowego podatnicy dołączają certyfikat rezydencji dokumentujący miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.”;

31) po art. 45b dodaje się art. 45c w brzmieniu:

„Art. 45c. 1. Naczelnik urzędu skarbowego właściwy miejscowo dla złożenia zeznania podatkowego, na wniosek, o którym mowa w ust. 3, przekazuje na rzecz jednej organizacji pożytku publicznego działającej na podstawie ustawy o działalności pożytku publicznego, wybranej przez podatnika z wykazu, o którym mowa w ustawie o działalności pożytku publicznego, zwanej dalej „organizacją pożytku publicznego”, kwotę w wysokości nieprzekraczającej 1 % podatku należnego wynikającego:

- 1) z zeznania podatkowego złożonego w terminie określonym dla jego złożenia, albo
  - 2) z korekty zeznania, o którym mowa w pkt 1, jeżeli została dokonana w ciągu dwóch miesięcy od upływu terminu dla złożenia zeznania podatkowego
- po jej zaokrągleniu do pełnych dziesiątek groszy w dół.

2. Warunkiem przekazania kwoty, o której mowa w ust. 1, jest zapłata w pełnej wysokości podatku należnego stanowiącego podstawę obliczenia kwoty do przekazania na rzecz organizacji pożytku publicznego, nie później niż w terminie dwóch miesięcy od upływu terminu dla złożenia zeznania podatkowego.
3. Za wniosek uważa się wskazanie przez podatnika w zeznaniu podatkowym albo w korekcie zeznania, o których mowa w ust. 1, organizacji pożytku publicznego, poprzez podanie jej nazwy, numeru wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego oraz kwoty do przekazania na rzecz tej organizacji.
4. Naczelnik urzędu skarbowego przekazuje kwotę, o której mowa w ust. 1, na rachunek bankowy organizacji pożytku publicznego wskazany w wykazie, o którym mowa w ustawie o działalności pożytku publicznego, w lipcu lub w sierpniu roku podatkowego, w którym składane jest zeznanie podatkowe. Kwota ta jest pomniejszana o koszty przelewu bankowego.
5. Naczelnik urzędu skarbowego przekazuje organizacji pożytku publicznego imię, nazwisko i dane adresowe podatnika oraz wysokość kwoty, o której mowa w ust. 1, przekazanej na rzecz tej organizacji, po wyrażeniu przez podatnika w zeznaniu podatkowym lub korekcie zeznania, o których mowa w ust. 1, zgody na

ich przekazanie. Informacje te naczelnik urzędu skarbowego przekazuje organizacji pożytku publicznego, w formie pisemnej, w terminie określonym w ust. 4.”;

32) w załączniku nr 2 do ustawy „TABELA RODZAJÓW I ROZMIARÓW DZIAŁÓW SPECJALNYCH PRODUKCJI ROLNEJ ORAZ NORM SZACUNKOWYCH DOCHODU ROCZNEGO” w lp. 8 w kol. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) tchórze”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 77b dodaje się art. 77c w brzmieniu:

„Art. 77c. § 1. Nadpłata wynikająca z korekty zeznania w podatku dochodowym od osób fizycznych jest pomniejszana o kwotę odpowiadającą nadwyżce kwoty przekazanej na rzecz organizacji pożytku publicznego zgodnie z wnioskiem podatnika, o którym mowa w odrębnych przepisach, ponad zaokrągloną do pełnych dziesiątek groszy w dół kwotę 1 % podatku należnego wynikającego z tej korekty.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do nadpłat wynikających z decyzji.”;

2) w art. 299 w § 3 dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) organizacjom pożytku publicznego – w zakresie i na zasadach określonych w ustawach podatkowych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 uchyla się ust. 6 i 7;

2) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku dokonywania odliczeń od przychodów, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 ust. 3 i 3a oraz art. 26 ust. 5 – 7h, 13b i 13c ustawy o podatku dochodowym.”;

3) w art. 12:

a) w ust. 1 w pkt 4 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) uzyskanej prowizji z działalności handlowej w zakresie sprzedaży jednorazowych biletów komunikacji miejskiej, znaczków do biletów miesięcznych, znaczków pocztowych, żetonów i kart magnetycznych do automatów,”

b) ust. 10a otrzymuje brzmienie:

„10a. W przypadku odpłatnego zbycia budynku mieszkalnego, jego części lub udziału w takim budynku, lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość lub udziału w takim lokalu, gruntu lub udziału w gruncie albo prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie, związanych z tym budynkiem lub lokalem, spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub udziału w takim prawie oraz

prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udziału w takim prawie wykorzystywanych w pozarolniczej działalności gospodarczej – jeżeli odpłatne zbycie zostało dokonane przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie – stosuje się art. 21 ust. 1 pkt 131 i art. 30e ustawy o podatku dochodowym.”,

c) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Przepisy art. 27 ust. 8 – 9a ustawy o podatku dochodowym stosuje się odpowiednio.”;

4) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych w pierwszej kolejności ulega obniżeniu o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne opłaconej przez podatnika, o której mowa w art. 27b ust. 1 ustawy o podatku dochodowym, o ile nie została odliczona od podatku dochodowego.

2. W przypadku dokonywania obniżki, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27b ust. 2 – 4 ustawy o podatku dochodowym.”;

5) w art. 21:

a) w ust. 2a dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) otrzymania zwrotu uprzednio odliczonych składek na ubezpieczenie społeczne,

6) otrzymania zwrotu uprzednio zapłaconego za granicą i odliczonego podatku”,

b) uchyla się ust. 3a – 3d,

c) dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

„14. Pomoc, o której mowa w ust. 6 i 10, stanowi pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.”;

6) po art. 21a dodaje się art. 21b w brzmieniu:

„Art. 21b. 1. Naczelnik urzędu skarbowego właściwy miejscowo dla złożenia zeznania podatkowego, na wniosek, o którym mowa w ust. 3, przekazuje na rzecz jednej organizacji pożytku publicznego działającej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.⁶⁾), wybranej przez podatnika z wykazu, o którym mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, zwanej dalej „organizacją pożytku publicznego”, kwotę w wysokości nieprzekraczającej 1 % podatku należnego wynikającego:

1) z zeznania podatkowego złożonego w terminie określonym dla jego złożenia, albo

2) z korekty zeznania, o którym mowa w pkt 1, jeżeli została dokonana w ciągu

dwóch miesięcy od upływu terminu dla złożenia zeznania podatkowego

- po jej zaokrągleniu do pełnych dziesiątek groszy w dół.
2. Warunkiem przekazania kwoty, o której mowa w ust. 1, jest zapłata w pełnej wysokości podatku należnego stanowiącego podstawę obliczenia kwoty do przekazania na rzecz organizacji pożytku publicznego, nie później niż w terminie dwóch miesięcy od upływu terminu dla złożenia zeznania podatkowego.
  3. Za wniosek uważa się wskazanie przez podatnika w zeznaniu podatkowym albo w korekcie zeznania, o których mowa w ust. 1, organizacji pożytku publicznego, poprzez podanie jej nazwy, numeru wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego oraz kwoty do przekazania na rzecz tej organizacji.
  4. Naczelnik urzędu skarbowego przekazuje kwotę, o której mowa w ust. 1, na rachunek bankowy organizacji pożytku publicznego wskazany w wykazie, o którym mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w kwietniu lub w maju roku podatkowego, w którym składane jest zeznanie podatkowe; kwota ta jest pomniejszana o koszty przelewu bankowego.

5. Naczelnik urzędu skarbowego przekazuje organizacji pożytku publicznego imię, nazwisko i dane adresowe podatnika oraz wysokość kwoty, o której mowa w ust. 1, przekazanej na rzecz tej organizacji, po wyrażeniu przez podatnika w zeznaniu podatkowym lub korekcie zeznania, o których mowa w ust. 1, zgody na ich przekazanie. Informacje te naczelnik urzędu skarbowego przekazuje organizacji pożytku publicznego, w formie pisemnej, w terminie określonym w ust. 4.”;

7) w art. 31 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Przepisy art. 27b ust. 1 pkt 2 i ust. 2 – 4 ustawy o podatku dochodowym stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 44 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisy art. 27b ust. 1 pkt 2 i ust. 2 – 4 ustawy o podatku dochodowym stosuje się odpowiednio.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.⁶⁾) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego prowadzi w formie elektronicznej i zamieszcza na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej wykaz organizacji pożytku publicznego, na które podatnik podatku dochodowego od osób fizycznych, zgodnie z odrębnymi przepisami, może przekazać 1 % podatku.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera w odniesieniu do każdej organizacji pożytku publicznego jej nazwę i siedzibę, numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego oraz numer rachunku bankowego właściwego do przekazania 1 % podatku.
3. Minister Sprawiedliwości na bieżąco dostarcza w postaci elektronicznej dane, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem numerów rachunków bankowych.
4. Organizacje pożytku publicznego są obowiązane zamieścić na stronie internetowej prowadzonej przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego numer rachunku bankowego właściwego do przekazania zgodnie z odrębnymi przepisami 1 % podatku oraz oświadczenie dotyczące nieprowadzenia działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu wyrobów przemysłu elektronicznego, paliwowego, tytoniowego, spirytusowego, winiarskiego, piwowarskiego, a także pozostałych wyrobów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,5 %, oraz wyrobów z metali szlachetnych albo z udziałem tych metali, lub handlu tymi wyrobami.
5. W przypadku gdy organizacja pożytku publicznego nie wypełniła obowiązków, o których mowa w ust. 4, lub błędnie podała numer rachunku bankowego, naczelnik urzędu skarbowego odstępuje od przekazania 1 % podatku na rzecz tej organizacji.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 217, poz. 1588) w art. 9:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnikowi, któremu w latach 2002 – 2006 został udzielony kredyt (pożyczka), o którym mowa w art. 26b ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., zwany dalej „kredytem mieszkaniowym”, przysługuje na zasadach określonych w tej ustawie oraz w ustawie wymienionej w art. 2, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., prawo do odliczania wydatków na spłatę odsetek:

- 1) od kredytu mieszkaniowego,
- 2) od kredytu (pożyczki) zaciągniętego na spłatę kredytu mieszkaniowego,
- 3) od kredytu (pożyczki) zaciągniętego na spłatę kredytu (pożyczki), o którym mowa w pkt 2
– do upływu terminu spłaty określonego w umowie o kredyt mieszkaniowy zawartej przed dniem 1 stycznia 2007 r., nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2027 r.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy kredyt (pożyczka), o którym mowa w ust. 1, stanowi część kredytu (pożyczki) przeznaczonego na spłatę również innych, niż wymienione w tym przepisie, zobowiązań kredytowych (pożyczkowych), odliczeniu podlegają odsetki od tej części kredytu (po-

życzki), która proporcjonalnie przypada na spłatę kredytu (pożyczki), o którym mowa w ust. 1.

- 1b. Odsetki od kredytu (pożyczki), o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, zapłacone w latach 2002 – 2007 w związku z inwestycją zakończoną przed dniem 1 stycznia 2008 r., zgodnie z art. 26b ust. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., podlegają odliczeniu na zasadach określonych w ustawie wymienionej w art. 1 lub 2, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., od dochodu (przychodu) uzyskanego w roku 2008 lub 2009. Do odliczenia wydatków, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie stosuje się art. 26b ust. 5 – 7 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.”.

Art. 6. 1. Do przychodu (dochodu) z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a – c ustawy wymienionej w art. 1, nabytych lub wybudowanych (oddanych do użytkowania) w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2008 r., stosuje się zasady określone w ustawie wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym na dzień 31 grudnia 2008 r.

2. Do przychodów z odpłatnego zbycia składników majątku, o których mowa w art. 12 ust. 10a ustawy wymienionej w art. 3, wykorzystywanych w pozarolniczej działalności gospodarczej, które zostały nabyte lub wybudowane (oddane do użytkowania) w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2008 r., mają zastosowanie przepisy art. 12 ust. 10a ustawy wymienionej w art. 3, w brzmieniu obowiązującym na dzień 31 grudnia 2008 r.,

i art. 21 ust. 1 pkt 126 oraz art. 30e ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym na dzień 31 grudnia 2008 r.

3. Podatnicy, do których mają zastosowanie ust. 1 lub ust. 2, oświadczenie, o którym mowa w art. 21 ust. 21 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym na dzień 31 grudnia 2008 r., składają w terminie złożenia zeznania, o którym mowa w art. 45 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, za rok podatkowy, w którym nastąpiło odpłatne zbycie nieruchomości i praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a – c ustawy wymienionej w art. 1. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, 14-dniowy termin określony w art. 21 ust. 21 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym na dzień 31 grudnia 2008 r., nie ma zastosowania.

Art. 7. 1. Do przekazania 1 % podatku należnego wynikającego z zeznań podatkowych lub ich korekt za 2008 r. stosuje się wykaz, o którym mowa w ust. 4.

2. Organizacje pożytku publicznego, ujęte w wykazie, o którym mowa w ust. 4, są obowiązane do dnia 31 stycznia 2009 r. przekazać naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według siedziby organizacji, numer rachunku bankowego, na który ma być przekazany 1 % podatku.

3. Naczelnik urzędu skarbowego przekazuje 1 % podatku należnego, o którym mowa w ust. 1, na rachunek bankowy organizacji pożytku publicznego, o którym mowa w ust. 2, w trzecim lub w czwartym miesiącu licząc od końca miesiąca, w którym upłynął termin dla złożenia zeznania podatkowego. Kwota ta jest pomniejszana o koszty przelewu bankowego.

4. W terminie do dnia 31 grudnia 2008 r. minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wykaz organizacji mających status organizacji pożytku publicznego na dzień 30 listopada 2008 r.; w wykazie tym nie uwzględnia się organizacji prowadzących działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu

wyrobów przemysłu elektronicznego, paliwowego, tytoniowego, spirytusowego, winiarskiego, piwowarskiego, a także pozostałych wyrobów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,5 %, oraz wyrobów z metali szlachetnych albo z udziałem tych metali, lub handlu tymi wyrobami.

Art. 8. Wykaz, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zostanie sporządzony przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r.

Art. 9. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 25 ust. 8 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 8 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2009 r.

Art. 10. Ustawa ma zastosowanie do uzyskanych dochodów (poniesionej straty) od dnia 1 stycznia 2009 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 – 3, pkt 8 lit. a tiret piąte, tiret ósme w zakresie dodawanego pkt 26a, tiret szesnaste oraz lit. d w zakresie dodawanego ust. 23, pkt 12, 13, 15, pkt 16 lit. a w zakresie tiret pierwsze i drugie oraz lit. c, pkt 30 lit. g i lit. i, pkt 31 w zakresie dodawanego art. 45c ust. 1 – 3 i 5, art. 3 pkt 2, 4, pkt 5 lit. b, pkt 6 w zakresie dodawanego art. 21b ust. 1 – 3 i 5, pkt 7 i 8 oraz art. 5, które mają zastosowanie do uzyskanych dochodów (poniesionej straty) od dnia 1 stycznia 2008 r.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 12, 13, pkt 30 lit. g i pkt 31, art. 2, art. 3 pkt 4, pkt 5 lit. b, pkt 6 – 8 oraz art. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2008 r.

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przycho-

dów osiągniętych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

- 2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288, Nr 191, poz. 1361 i 1367, Nr 192, poz. 1378 i Nr 211, poz. 1549 oraz z 2008 r. Nr 97, poz. 623, Nr 141, poz. 888 i Nr 143, poz. 894.
- 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459, z 2006 r. Nr 64, poz. 456, Nr 104, poz. 708 i Nr 220, poz. 1600 i 1601, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 59, poz. 369.
- 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671 oraz z 2008 r. Nr 118, poz. 745 i Nr 141, poz. 888.
- 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 104, poz. 1104 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 125, poz. 1363 i 1369 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 141, poz. 1183, Nr 169, poz. 1384, Nr 172, poz. 1412 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302 i Nr 202, poz. 1958, z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 i Nr 263, poz. 2619, z 2005 r. Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1366 i Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 183, poz. 1353 i Nr 217, poz. 1588 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888 i Nr 143, poz. 894.
- 6) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 94, poz. 651.

U Z A S A D N I E N I E

Projekt ustawy przewiduje m.in. dostosowanie polskich przepisów podatkowych do prawa traktatowego i orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości oraz wyroków Trybunału Konstytucyjnego.

Art. 1 projektu zawiera zmiany ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, zwanej dalej „ustawą”.

Art. 1 pkt 1 projektu dotyczy art. 6 ustawy (preferencyjne opodatkowanie dochodów małżonków lub osób samotnie wychowujących dzieci).

Art. 6 ustawy określa wspólne rozliczenia dochodów małżonków oraz preferencyjne opodatkowanie dochodów osób samotnie wychowujących dzieci. Wprowadzenie nowych przepisów w art. 6 ustawy ma na celu dostosowanie polskich przepisów podatkowych do prawa traktatowego, wyroków Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (dalej jako ETS) m.in. w sprawach C-279/93 Schumacker i C-80/94 Wielockx oraz zalecenia Komisji nr 94/79/WE z dnia 21 grudnia 1993 r. w sprawie opodatkowania niektórych pozycji dochodu uzyskiwanego w danym państwie członkowskim przez osoby zamieszkałe na stałe w innym państwie członkowskim (dalej jako zalecenie).

Komisja Europejska zarzuciła Polsce, iż nie wypełniła ona swoich zobowiązań wynikających z art. 39 i 43 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (dalej: TWE) oraz art. 28 i 31 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej: PEOG), ponieważ określiła i utrzymuje zasady dotyczące łącznego opodatkowania dochodów małżonków, które nie traktują małżonków mających miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim UE lub EOG, uzyskujących dochody wyłącznie lub prawie wyłącznie z pracy wykonywanej w Polsce, w taki sam sposób, jak małżonków mających miejsce zamieszkania w Polsce.

W odpowiedzi na zarzuty przedstawione w piśmie Komisji Europejskiej, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązał się do usunięcia tego naruszenia.

W wyżej wskazanych wyrokach ETS orzekł, że: „art. 48 (obecnie art. 39) TWE powinien być traktowany jako wykluczający stosowanie przez dane państwo członkowskie takich zasad, zgodnie z którymi pracownik będący obywatelem innego państwa członkowskiego i w nim zamieszkały, a pracujący w tym pierwszym państwie członkowskim płaci wyższe podatki niż pracownik, który mieszka w pierwszym państwie i wykonuje w nim tę samą pracę, jeżeli, podobnie jak w pierwszym przypadku, obywatel drugiego państwa członkowskiego uzyskuje dochód wyłącznie lub prawie wyłącznie z pracy wykonywanej w pierwszym państwie i nie uzyskuje w drugim państwie dochodu, którego wysokość byłaby wystarczająca, aby mógł być w tym państwie opodatkowany w sposób uwzględniający sytuację osobistą i rodzinną tego pracownika”.

Celem zalecenia jest zapewnienie gwarancji swobodnego przepływu osób w ramach należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego, poprzez stworzenie przepisów przyznających takie same zasady opodatkowania przychodów osób zamieszkałych na terytorium danego państwa członkowskiego UE, jak i osób, które podlegają opodatkowaniu od całości swoich przychodów w innym państwie członkowskim UE, lecz osiągają większość swoich przychodów ze źródeł położonych na terytorium pierwszego państwa członkowskiego UE.

Zgodnie z zaleceniem państwo członkowskie UE, w którym dochody są uzyskiwane, powinno zapewnić podatnikom podlegającym ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w tym państwie takie same ulgi i odliczenia jak podatnikom podlegającym nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, o ile przychód osiągany przez nich w tym państwie stanowi co najmniej 75 % całości przychodów uzyskanych w danym roku podatkowym. Wprowadzenie tych przepisów stanowi realizację zasad równego traktowania i niedyskryminacji podatników w obrębie Unii Europejskiej.

Projekt zakłada zatem przyjęcie minimum zawartego w tym zaleceniu, co oznacza jego pełną realizację.

Ponieważ przepisy aktów prawnych Unii Europejskiej mają zastosowanie także do państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, w skład którego wchodzi wszystkie państwa członkowskie UE oraz Islandia, Norwegia i Lichtenstein, zakres podmiotowy projektowanych przepisów obejmuje również osoby mające miejsce zamieszkania w trzech ostatnich wymienionych państwach.

Ponadto, z uwagi na zawartą przez Wspólnotę Europejską i jej państwa członkowskie umowę z Konfederacją Szwajcarską w sprawie swobodnego przepływu osób (Dz. Urz. WE L 114 z 30.04.2002, str. 6), projektowany przepis obejmuje także rezydentów podatkowych Konfederacji Szwajcarskiej.

Z tych względów proponuje się dodanie w art. 6 ustawy ust. 3a, 4a i 4b oraz zmianę brzmienia ust. 4.

Art. 1 pkt 1 lit.a projektu dodaje ust. 3a w art. 6 ustawy.

Zaproponowane regulacje mają na celu wprowadzenie preferencji dla osób fizycznych mających miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej (zwanymi dalej „nierezydentami”) w zakresie wspólnego opodatkowania dochodów małżonków, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy.

Po przyjęciu zmiany małżonkowie (oboje nierezydenci) oraz małżonkowie (z których jeden jest nierezydentem, a drugi rezydentem Polski), w przypadku gdy w Polsce osiągnęli co najmniej 75 % wszystkich uzyskanych w roku podatkowym opodatkowanych przychodów, będą mogli opodatkować swoje dochody na identycznych zasadach, jakie dotyczą rezydentów Polski. Oznacza to, że podatek będzie określony na małżonków w podwójnej wysokości podatku obliczonego od połowy łącznych dochodów uzyskanych przez tych małżonków.

Art. 1 pkt 1 lit.b projektu nadaje nowe brzmienie ust. 4 w art. 6 ustawy.

W art. 6 ust. 4 ustawy uregulowano zasady dotyczące preferencyjnego rozliczenia dochodów osoby samotnie wychowującej dzieci. Obecnie osoba samotnie wychowująca:

- 1) dzieci małoletnie,
  - 2) dzieci, bez względu na ich wiek, które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymywały zasiłek pielęgnacyjny,
  - 3) dzieci do ukończenia 25 lat uczące się w szkołach, o których mowa w przepisach o systemie oświaty lub w przepisach – Prawo o szkolnictwie wyższym, jeżeli w roku podatkowym nie uzyskały dochodów podlegających opodatkowaniu w łącznej wysokości przekraczającej kwoty „niepowodującej” obowiązku zapłaty podatku (z wyjątkiem renty rodzinnej)
- na wniosek wyrażony w rocznym zeznaniu podatkowym może swoje dochody rozliczyć w taki sam sposób, jak małżonkowie, tzn. dzieli swoje dochody na pół i oblicza podatek w podwójnej wysokości podatku obliczonego od połowy swoich dochodów.

W odniesieniu do aktualnie obowiązujących uregulowań w przypadku osób wychowujących dzieci małoletnie, nowelizacja nie wprowadza żadnych zmian, czyli tak jak dotychczas preferencyjne opodatkowanie nie będzie obwarowane dodatkowymi wymogami. W odniesieniu do podatników wychowujących dzieci chore (niepełnosprawne), nowelizacja przyznaje preferencję także i tym podatnikom, których dzieci otrzymują dodatek pielęgnacyjny oraz rentę socjalną, a w przypadku pełnoletnich uczących się dzieci (do ukończenia 25. roku życia) również tym podatnikom, których dzieci uczą się (studiują) poza granicami kraju. Utrzymanie obecnego brzmienia ww. przepisu, który nie dotyczyłby również podatników, których dzieci uczą się w zagranicznych szkołach i uczelniach mógłby stanowić podstawę zarzucenia Polsce naruszenia prawa traktatowego.

Ponadto ustawa precyzuje, iż preferencyjne opodatkowanie przysługuje podatnikom, których dzieci uzyskują dochody:

- opodatkowane według skali podatkowej (art. 27 ustawy),

– z odpłatnego zbycia papierów wartościowych (art. 30b ustawy)

pod warunkiem, że ich łączna wysokość nie przekroczyła kwoty obliczonej jako iloraz kwoty zmniejszającej podatek oraz stawki podatku, o których mowa w pierwszym przedziale obowiązującej skali podatkowej. Na 2009 rok byłaby to kwota 3 089 zł co wynika z podzielenia kwoty 556,02 zł przez 18 %.

Do kwoty tej nadal nie będzie się wliczać renty rodzinnej.

Tak jak obecnie, z preferencji tej nie będą mogły skorzystać osoby samotnie wychowujące dzieci, jeżeli w roku podatkowym do tych osób lub ich dzieci miały zastosowanie przepisy:

■ art. 30c ustawy (dotyczący opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej lub z działów specjalnych produkcji rolnej 19 % stawką podatku),

■ ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, regulujące opodatkowanie niektórych przychodów (dochodów) osób fizycznych w formie karty podatkowej, ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych lub zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów osób duchownych. Warunek ten nie dotyczy podatników, o których mowa w art. 1 pkt 2 w związku z art. 6 ust. 1a ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, tj. podatników osiągających przychody z tytułu umowy najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze, jeżeli umowy te nie są zawierane w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej,

■ ustawy o podatku tonażowym.

Art. 1 pkt 1 lit. c projektu dodaje ust. 4a i 4b w art. 6 ustawy.

Przepis ust. 4a umożliwi preferencyjne opodatkowanie dochodów samotnych rodziców będących nierezydentami, pod następującymi warunkami:

– wychowywania dzieci wymienionych w art. 6 ust. 4 ustawy,

- uzyskania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej 75 % całkowitych przychodów w roku podatkowym.

Przepis ten wykonuje postanowienia Zalecenia oraz jest zgodny z wyrokami ETS.

Dodawany ust. 4b stanowi, że do preferencyjnego opodatkowania dochodów osób samotnie wychowujących dzieci będących nierezydentami odnoszą się również wyłączenia określone w ust. 8 – 10 ustawy, co oznacza np. że z preferencji nie skorzystają osoby samotnie wychowujące dzieci, do których będą mieć zastosowanie przepisy:

- art. 30c ustawy,
- ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne. Warunek ten nie dotyczy podatników osiągających przychody z tytułu umowy najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze, jeżeli umowy te nie są zawierane w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej,
- ustawy o podatku tonażowym.

Art. 1 pkt 1 lit.d projektu dodaje ust.11 – 13 w art. 6 ustawy.

Projektowany zapis ust. 11 definiuje przychody, o których mowa w ust. 3a i 4a. Przepis ten ma na celu uniknięcie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych.

Ust. 12 i 13 wprowadzają zasady mające na celu umożliwienie organom podatkowym dokonanie weryfikacji składanych przez tych podatników zeznań podatkowych. Projektowane przepisy określają, iż warunkiem koniecznym do skorzystania z preferencyjnego opodatkowania dochodów małżonków będących nierezydentami lub małżonków, z których jeden jest nierezydentem, drugi zaś rezydentem Polski, oraz osób samotnie wychowujących dzieci będących nierezydentami jest istnienie podstawy prawnej do wymiany informacji przez organy podatkowe Polski z organami podatkowymi państwa miejsca zamieszkania podatnika dla celów podatkowych. Na żądanie organów podatkowych bądź organów kon-

troli skarbowej podatnik jest też zobowiązany do udokumentowania wysokości swoich łącznych przychodów osiągniętych w roku podatkowym.

Art. 1 pkt 2 projektu dotyczy art. 6a ustawy (opodatkowanie małżeńskich dochodów w przypadku śmierci jednego z małżonków).

W związku z przyznaniem prawa nierezydentom do preferencyjnego opodatkowania dochodów, zgodnie z art. 6 ust. 2 lub ust. 4 ustawy, należy nadać nowe brzmienie pkt 2 w ust. 2 w art. 6a ustawy. Zmiana tego przepisu umożliwi owdowiałym małżonkom będącym nierezydentami skorzystanie z preferencji w postaci wspólnego rozliczenia dochodów małżonków. Stąd wniosek o łączne opodatkowanie dochodów będzie mógł złożyć także nierezydent, którego małżonek zmarł w trakcie roku podatkowego oraz nierezydent, którego małżonek zmarł po zakończeniu roku podatkowego, za które jest składane zeznanie podatkowe, ale przed jego złożeniem.

Art. 1 pkt 3 projektu dotyczy art. 7 ustawy (dochody małoletnich dzieci)

Zmiana ust. 1 w art. 7 ustawy jest konsekwencją dodania ust. 3a i 4a w art. 6 ustawy (umożliwienie preferencyjnego opodatkowania dochodów nierezydentów). W przypadku, gdy dzieci tych podatników uzyskają dochody podlegające opodatkowaniu w Rzeczypospolitej Polskiej, dochody te łączyć się będzie z dochodami rodziców, chyba że rodzice nie mają prawa do dysponowania przychodami dzieci. Taka sama zasada obowiązuje w przypadku podatników mających nieograniczony obowiązek podatkowy w Polsce.

Art. 1 pkt 4 lit. a projektu dotyczy nadania nowego brzmienia ust. 1 w art. 11 (definicja przychodu).

Zmiana ma charakter porządkowy i w praktyce polega na dodaniu „wyłączenia z metody kasowej” przychodu z realizacji praw wynikających z pochodnych instrumentów finansowych, o których mowa w pkt 10 w art. 17 ust. 1 (kapitały pieniężne). W obecnym brzmieniu wyłączenie dotyczy jedynie pkt 6 i 9 w art. 17 ust. 1.

Art. 1 pkt 4 lit. b projektu dotyczy uchylenia ust. 3 i 4 w art. 11.

Zmiana ma charakter porządkowy. Proponuje się umieszczenie zasad regulujących przeliczanie przychodu i innych wielkości mających wpływ na obliczenie zobowiązania podatkowego w jednym artykule. Uchylane regulacje zostaną umieszczone, z niewielkimi modyfikacjami, odpowiednio w ust. 1 i 2 w art. 11a.

Art. 1 pkt 5 projektu dotyczy art. 11a (przeliczanie przychodu i innych wielkości mających wpływ na obliczenie zobowiązania podatkowego w walutach obcych na złote).

Celem proponowanej regulacji jest uporządkowanie przepisów dotyczących przeliczania przychodów i innych wielkości uzyskanych w walutach obcych, mających wpływ na obliczenie zobowiązania podatkowego. Propozycja jest ściśle związana z realizacją wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt K 18/06, którego konsekwencją są zaproponowane w nowelizacji zmiany do art. 26 i art. 27b, umożliwiające podatnikom odliczenie od dochodu lub podatku składek zapłaconych za granicą na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

Niezbędne stało się zatem uregulowanie zasad przeliczania wydatków poniesionych na ww. cele za granicą. Zaproponowano uporządkowanie omawianej kwestii, poprzez przeniesienie wszystkich regulacji do jednego artykułu. Ponadto zaproponowano, aby w przypadku gdy do przeliczenia stosowany jest kurs średni ogłaszany przez Narodowy Bank Polski, zasady przeliczania były ujednoczone w całej ustawie i w konsekwencji miałyby zastosowanie kurs średni walut obcych ogłaszany przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu (takie uregulowania obowiązują obecnie w art. 14 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych – działalność gospodarcza oraz są proponowane w nowelizacji w art. 1 pkt 6 projektu – kapitały pieniężne).

Art. 1 pkt 6 projektu dotyczy art. 17 (kapitały pieniężne).

Proponuje się dodanie ust. 4, dotyczącego określenia zasad przeliczania przychodu uzyskanego w walutach obcych z: odpłatnego zbycia udziałów w spółkach

mających osobowość prawną oraz papierów wartościowych, udziałów (akcji) w spółce mającej osobowość prawną albo wkładów w spółdzielni, odpłatnego zbycia pochodnych instrumentów finansowych oraz z realizacji praw z nich wynikających. Potrzeba tej regulacji wynika z faktu, że istniejące przepisy nie regulują tej kwestii wprost, a z uwagi na szczególny moment powstania przedmiotowego przychodu (zasada memoriałowa, a nie kasowa) stosowanie art. 11 ust. 3 lub 4 ustawy budzi obecnie wątpliwości.

Art. 1 pkt 7 projektu dotyczy art. 20 ustawy (nieujawnione źródła przychodu).

Proponuje się dodanie ust. 4 w art. 20 ustawy, określającego sposób przeliczania poniesionych wydatków w walutach obcych. Zmiana ma charakter porządkowy.

Art. 1 pkt 8 projektu dotyczy art. 21 ustawy (zwolnienia przedmiotowe).

Art. 1 pkt 8 lit.a projektu

- tiret pierwsze, drugie i trzecie projektu – zmiana przepisów polega na dodaniu po wyrazie „odszkodowanie” wyrazu „zadośćuczynienie”.

Obecnie na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 3, 3a i 3b ustawy zwolnione są z opodatkowania wyłącznie odszkodowania przyznane na podstawie przepisów ustaw, wyroków sądowych lub ugód sądowych.

O zmianę przedmiotowych przepisów w tym zakresie wnioskował Rzecznik Praw Obywatelskich, gdyż w jego ocenie pozwoli to uniknąć sporów interpretacyjnych.

- tiret czwarte – nadaje nowe brzmienie pkt 3d w art. 21 ust. 1 ustawy, zmiana przepisu w praktyce polega na wykreśleniu wyrazów „przez właściciela nieruchomości”.

Stosownie do postanowień art. 21 ust. 1 pkt 3d ustawy, wolne od podatku dochodowego są odszkodowania otrzymane przez właściciela nieruchomości na podstawie przepisów prawa geologicznego i górniczego. Powyższa regulacja została wprowadzona ustawą z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o

podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 202, poz. 1956, późn. zm.) i obowiązuje od dnia 1 stycznia 2004 r.

W ocenie Rzecznika Praw Obywatelskich, takie rozwiązanie prawne różnicuje sytuację osób, które otrzymały odszkodowanie stosownie do przepisów prawa geologicznego i górniczego, co nasuwa wątpliwości co do jego zgodności z Konstytucją RP.

Zasady oraz warunki wykonywania prac geologicznych, wydobywania kopalin ze złóż, w tym również odpowiedzialność za szkody związane z prowadzonymi pracami oraz określenie kręgu podmiotów uprawnionych do odszkodowania, regulują przepisy ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Celem, jaki jest zamierzony do osiągnięcia przy nowelizacji omawianego przepisu jest wyłącznie równe traktowanie – na gruncie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych – osób, którym przyznano odszkodowanie zgodnie z przepisami prawa geologicznego i górniczego.

Należy zauważyć, iż w myśl art. 90 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, odszkodowanie za szkody wyrządzone wskutek zajęcia nieruchomości w razie zagrożenia bezpieczeństwa życia lub zdrowia ludzkiego, bezpieczeństwa zakładu górniczego i jego ruchu oraz urządzeń użyteczności publicznej w związku z ruchem zakładu górniczego, przysługuje właścicielowi nieruchomości zajmowanej na czas niezbędny do usunięcia zagrożenia i jego skutków. Z żądaniem naprawienia szkody wyrządzonej ruchem zakładu górniczego może wystąpić również podmiot inny niż właściciel (np. dzierżawca). Taką możliwość przewiduje art. 91 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Z tym że w obecnym brzmieniu art. 21 ust. 1 pkt 3d ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, zwolnione z opodatkowania są wyłącznie odszkodowania otrzymane przez właściciela, a to oznacza, że kwoty przyznane na przykład dzierżawcy stanowią przychód podlegający opodatkowaniu na ogólnych zasadach przy zastosowaniu progresywnej skali podatkowej. Celem proponowanej zmiany jest zniesienie tej nierówności.

Proponowana zmiana w podatku dochodowym od osób fizycznych jest neutralna z punktu widzenia przepisów prawa geologicznego i górniczego. Projektowane zwolnienie przedmiotowe nie wykracza bowiem poza zakres unormowany w tych przepisach, a dotyczący odszkodowań.

Proponuje się jedynie zmianę omawianej regulacji, tak aby zwolnienie objęło swym działaniem wszystkie podmioty otrzymujące odszkodowanie na podstawie przepisów prawa geologicznego i górniczego.

Jednocześnie należy zauważyć, że ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych w obecnym brzmieniu przewiduje zwolnienie z opodatkowania odszkodowań otrzymanych na podstawie wyroku lub ugody sądowej (art. 21 ust. 1 pkt 3b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych). Zatem odszkodowania otrzymane na podstawie ogólnych przepisów normujących odpowiedzialność odszkodowawczą, tj. przepisów prawa cywilnego, także korzystają ze zwolnienia.

Proponowana nowelizacja nie spowoduje zatem zróżnicowania podatników otrzymujących odszkodowania niejako z tego samego tytułu (czy też raczej tej samej przyczyny, np. szkody spowodowanej ruchem zakładu górniczego), różniących się jedynie podstawą prawną do ich otrzymania.

- tiret piąte – nadaje nowe brzmienie pkt 6 i 6a w art. 21 w ust. 1 ustawy.

Komisja Europejska zarzuciła Rzeczypospolitej Polskiej niezgodność z TWE i PEOG polskich przepisów podatkowych dokonujących rozróżnienia między opodatkowaniem wygranych w loteriach, grach i zakładach wzajemnych w zależności od tego, czy dochody te zostały uzyskane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czy poza jej terytorium.

Obecnie zwolnione z opodatkowania są wygrane w kasynach gry, wideoloteriach, grach na automatach, grach na automatach o niskich wygranych oraz grach bingo pieniężne i fantowe w całości oraz wygrane w grach liczbowych, loteriach pieniężnych, grze telebingo, zakładach wzajemnych, loteriach promocyjnych, loteriach audiotekstowych i loteriach fantowych, jeżeli jednora-

zowa wartość tych wygranych nie przekracza 2 280 zł, pod warunkiem że te gry i zakłady są urządzane i prowadzone przez uprawnione podmioty na podstawie polskich przepisów o grach i zakładach wzajemnych (a więc na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej). W przypadku gdy wygrane te przekraczają kwotę 2 280 zł, podlegają opodatkowaniu 10 % zryczałtowanym podatkiem dochodowym od całości wygranej.

Natomiast wygrane w analogicznych grach i zakładach urządzanych i prowadzonych na podstawie przepisów obowiązujących w innych państwach UE lub EOG nie korzystają z powyższych zwolnień podatkowych i podlegają opodatkowaniu według skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy.

W odpowiedzi na zarzuty Komisji Europejskiej, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązał się do zmiany przepisów różnicujących opodatkowanie dochodów uzyskanych z loterii, gier i zakładów wzajemnych, w zależności od tego, czy zostały uzyskane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czy też w innych państwach członkowskich UE.

Zaproponowana zmiana zapewnia równe traktowanie podatkowe wygranych w wyżej wymienionych grach i zakładach wzajemnych, bez względu na to, czy zostały one uzyskane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czy też w innych państwach członkowskich UE.

Ponieważ przepisy aktów prawnych UE mają zastosowanie także do państw należących do EOG, w skład którego wchodzi wszystkie państwa członkowskie UE oraz Islandia, Norwegia i Lichtenstein, zakres podmiotowy projektowanych przepisów obejmuje również te trzy ostatnio wymienione państwa.

- tiret szóste – dotyczy art. 21 ust. 1 pkt 8 ustawy, polega na nadaniu nowego brzmienia przepisowi.

Obecnie na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 8 ustawy, zwolnione są z opodatkowania m.in. świadczenia rodzinne wypłacone na podstawie ustawy

z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992, z późn. zm.).

Zgodnie z tą ustawą świadczeniami rodzinnymi są:

- 1) zasiłek rodzinny oraz dodatki do zasiłku rodzinnego,
- 2) świadczenia opiekuńcze: zasiłek pielęgnacyjny i świadczenie pielęgnacyjne,
- 3) zapomoga wypłacana przez gminy,
- 4) jednorazowa zapomoga z tytułu urodzenia się dziecka.

Na podstawie art. 30 tej ustawy osoba, która pobrała nienależnie świadczenia rodzinne, jest obowiązana do ich zwrotu. Natomiast organ właściwy, który wydał decyzję w sprawie nienależnie pobranych świadczeń rodzinnych, może umorzyć kwotę nienależnie pobranych świadczeń rodzinnych łącznie z odsetkami w całości lub w części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty, jeżeli zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności dotyczące sytuacji rodziny.

Zmiana brzmienia pkt 8 w ust. 1 w art. 21 ustawy ma służyć temu, aby w przypadku umorzenia kwoty nienależnie pobranych świadczeń rodzinnych, po stronie podatnika nie występował przychód podlegający opodatkowaniu.

- tiret siódme – dotyczy art. 21 ust. 1 pkt 20 ustawy, polega na nadaniu nowego brzmienia przepisowi.

W obecnym stanie prawnym zwolnieniem objęte są dochody osób czasowo przebywających za granicą i uzyskujących dochody ze stosunku pracy. Zwolnieniem objęte są przychody ze stosunku pracy, rocznie do wysokości 30 % diet przysługujących za każdy dzień pobytu za granicą, w którym podatnik pozostawał w stosunku pracy. Nowe brzmienie przepisu ma na celu zrównanie prawa do zwolnienia części przychodów uzyskanych za granicą bez względu na rodzaj umowy, na podstawie której wykonywana jest praca. Po przyjęciu propozycji, ze zwolnienia korzystać będą nie tylko osoby pozosta-

jące w stosunku pracy (tak, jak dotychczas) ale także osoby uzyskujące przychody za stosunku służbowego, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy.

- tiret ósme – polega na dodaniu dwóch zwolnień przedmiotowych – pkt 26a i 26b.

W dodawanym pkt 26a proponuje się zwolnić z opodatkowania świadczenia otrzymane z tytułu jednorazowej pomocy materialnej, finansowanej ze środków budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, otrzymanej przez osoby fizyczne w związku z zaistniałym zdarzeniem losowym.

Należy podkreślić, że proponowana norma stanowi *de facto* implementację do przepisów ustawowych postanowień dwukrotnie wydawanego przez Ministra Finansów rozporządzenia w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych dochodów (przychodów)¹. Uprawnienie do wydania ww. aktu normatywnego wynika z upoważnienia zawartego w art. 22 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.).

Jak wskazują przykre doświadczenia z lat ubiegłych (np. tragiczne w skutkach wydarzenia losowe, tj. katastrofa budowlana hali znajdującej się na terenie Międzynarodowych Targów Katowickich, katastrofa w kopalni „Halemba”), udzielenie pomocy materialnej ze strony władz państwowych i samorządowych w niektórych przypadkach jest niezbędne.

Proponowana regulacja jest potrzebna i zdecydowanie powinna funkcjonować stale w przepisach podatkowych. Proponowany przepis wykluczy konieczność wydawania doraźnych rozporządzeń przez Ministra Finansów.

Dodawany pkt 26b zwalnia z opodatkowania kwoty stanowiące zwrot kosztów z tytułu opieki nad dzieckiem lub osobą zależną otrzymane na podstawie

---

¹ Zob. rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 lutego 2007 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od niektórych dochodów (przychodów) (Dz. U. Nr 34, poz. 210) oraz z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od niektórych dochodów (przychodów) (Dz. U. Nr 233, poz. 1713).

przepisów odrębnych ustaw lub przepisów wykonawczych do tych ustaw, finansowane z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub z budżetu Unii Europejskiej.

Także i w tym przypadku proponowana norma stanowi de facto implementację do przepisów ustawowych postanowień, wydanego przez Ministra Finansów, rozporządzenia w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych dochodów (przychodów)².

- tiret dziewiąte – polega na zmianie brzmienia lit. a w pkt 27 w art. 21 ust. 1 ustawy.

Obecnie na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 27 lit. a ustawy, wolne od podatku są świadczenia otrzymywane na rehabilitację zawodową, społeczną i leczniczą osób niepełnosprawnych ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz z zakładowych funduszy rehabilitacji osób niepełnosprawnych.

Zmiana przepisu polega wyłącznie na dodaniu wyrazów „lub zakładowych funduszy aktywności”. Zmiana ta jest zmianą porządkową, dostosowującą nazewnictwo do przepisów innych ustaw.

- tiret dziesiąte – polega na zmianie brzmienia pkt 28 w ust. 1 art. 21 ustawy. W praktyce zmiana przepisu polega na skreśleniu wyrazów „lub leśny” i ma na celu dostosowanie tego przepisu do obecnie obowiązującej definicji gospodarstwa rolnego wynikającej z przepisów ustawy o podatku rolnym. Zmiana ma charakter porządkowy.
- tiret jedenaste – dotyczy dodania pkt 46b zwalniającego dochody posłów Parlamentu Europejskiego w części stanowiącej zwrot kosztów związanych z wykonywaniem mandatu posła. Propozycja również stanowi implementację do ustawy postanowień rozporządzenia Ministra Finansów.

---

² Zob. rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 marca 2008 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od niektórych dochodów (przychodów) (Dz. U. Nr 53, poz. 316).

Obecnie zwolnienie to przysługuje na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od niektórych dochodów (przychodów) i służy wyrównaniu sytuacji podatkowej członków parlamentu europejskiego z sytuacją podatkową posłów polskiego parlamentu. Rozporządzenie to zostało opublikowane w Dz. U. z 2007 r. Nr 245, poz. 1809.

Proponowany przepis nie obejmie przychodów uzyskanych przez posłów wybranych w Rzeczypospolitej Polskiej do Parlamentu Europejskiego zwolnionych od podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 46a ustawy.

- tiret dwunaste – dotyczy dodania pkt 50a. Przepis ten zwalnia od podatku wartość majątku otrzymanego w związku z likwidacją osoby prawnej w części stanowiącej koszt nabycia lub objęcia udziałów (akcji) albo wkładów w spółdzielni. Jego celem jest doprecyzowanie sposobu określenia dochodu z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, o którym mowa w art. 24 ust. 5 pkt 3 ustawy. Normy obecnie obowiązujące budzą szereg wątpliwości w zakresie możliwości pomniejszenia podstawy opodatkowania w takich przypadkach o koszt nabycia lub objęcia udziałów (akcji) albo wkładów w spółdzielni.
- tiret trzynaste – dotyczy zmiany brzmienia pkt 83 w ust. 1 w art. 21 ustawy i w praktyce polega na skreśleniu wyrazów „w kraju”.

Zaproponowana zmiana ma na celu doprecyzowanie art. 21 ust. 1 pkt 83 ustawy, który przewiduje zwolnienie z opodatkowania wszystkich należności, z wyjątkiem przysługujących na ostatnio zajmowanym stanowisku w kraju. Wskazany przepis został bowiem wprowadzony w chwili, gdy na misje kierowani byli żołnierze wyłącznie ze stanowisk ostatnio zajmowanych w kraju. Obecnie w rejon działania misji międzynarodowych kierowani są również żołnierze pełniący służbę poza granicami państwa w strukturach NATO. W związku z powyższym powołany na wstępie przepis należy dostosować do obecnej sytuacji i zrównać pod względem podatkowym wszystkich żołnierzy pełniących służbę w rejonach działania misji międzynarodowych.

- tiret czternaste – polega na zmianie brzmienia ostatniego zdania przepisu art. 21 ust. 1 pkt 120 ustawy.

Obecnie na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 120 ustawy, wolne od podatku są odszkodowania wypłacone, na podstawie wyroków sądowych i zawartych umów (ugód), posiadaczom gruntów wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, z tytułu:

- a) ustanowienia służebności gruntowej,
- b) rekultywacji gruntów,
- c) szkód powstałych w uprawach rolnych i drzewostanie

- w wyniku prowadzenia na tych gruntach, przez podmioty uprawnione na podstawie odrębnych przepisów, inwestycji związanych z budową urządzeń infrastruktury technicznej, o których mowa w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.).

Art. 143 ust. 2 ww. ustawy dotyczy urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych. Urządzenia te służą zaspokajaniu zbiorowych potrzeb ludności i tworząc ogólną sieć użytku publicznego powinny stwarzać warunki do bezpośredniego podłączenia odbiorców (ludności) do tej sieci.

Posiadacze gruntów wchodzących w skład gospodarstwa rolnego otrzymują również odszkodowania związane z budową rurociągów naftowych. W obecnym stanie prawnym, takie odszkodowania podlegają opodatkowaniu, gdyż rurociągu naftowego nie można zaliczyć do urządzeń infrastruktury technicznej. Tego rodzaju urządzenie nie zostało bowiem wymienione w powołanym wyżej art. 143 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, w którym ustawodawca zawarł zamknięty katalog urządzeń infrastruktury technicznej. Ponadto nie jest możliwe podłączenie do rurociągu naftowego każdej poszczególnej nieruchomości.

Proponuje się rozszerzenie przedmiotowego zwolnienia o odszkodowania wypłacane w związku z budową inwestycji dotyczących budowy infrastruktury przesyłowej ropy naftowej i produktów rafinacji ropy naftowej, o co wielokrotnie postulowali zarówno parlamentarzyści, jak i podatnicy.

- tiret piętnaste – zmiana polega na uchyleniu pkt 126 w ust. 1 art. 21.

Uchylenie pkt 126 w ust. 1 art. 21 oznacza likwidację tzw. ulgi meldunkowej. Ulga ta polega na zwolnieniu od podatku dochodowego przychodów uzyskanych z odpłatnego zbycia:

- a) budynku mieszkalnego, jego części lub udziału w takim budynku,
  - b) lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość lub udziału w takim lokalu,
  - c) spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub udziału w takim prawie,
  - d) prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udziału w takim prawie
- jeżeli podatnik był zameldowany w budynku lub lokalu na pobyt stały przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy przed datą zbycia i złoży w urzędzie skarbowym stosowne oświadczenie, że spełnia warunki do zwolnienia.

Ulga meldunkowa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2007 r. Od początku jej obowiązywania pojawiło się wiele wątpliwości co do jej prawidłowego funkcjonowania. Dotyczyły one w szczególności zasad obliczania okresu zameldowania w zbywanych przez podatników nieruchomościach mieszkalnych, np. czy do okresu zameldowania wlicza się okres zameldowania przed 1 stycznia 2007 r., przed datą nabycia, czy zameldowanie powinno bezpośrednio poprzedzać odpłatne zbycie, czy też okres zameldowania powinien trwać nieprzerwanie przez 12 miesięcy. W efekcie uznano, że mechanizm ulgi meldunkowej nie działa prawidłowo i w tej sytuacji zaproponowano jej uchylenie i wprowadzenie nowego rozwiązania, polegającego na zwolnieniu z opodatkowania dochodów uzyskanych z odpłatnego zbycia nieruchomości, jeżeli począwszy od dnia odpłatnego

zbycia, nie później niż w okresie dwóch lat od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło odpłatnego zbycie, przychód uzyskany z tego zbycia podatnik przeznaczy na określone w ustawie własne cele mieszkaniowe (patrz dodawany pkt 131 w ust. 1 w art. 21 ustawy). Projektowane regulacje dotyczą również przychodów ze zbycia nieruchomości gruntowej (działki), czy też budynków niemieszkalnych, lokali użytkowych, itp., a więc skierowane są do szerszego kręgu podatników, podczas gdy „ulga meldunkowa” dotyczy jedynie przychodu z nieruchomości mieszkalnych. Dodawane zwolnienie mieszkaniowe może pozytywnie wpłynąć na rynek mieszkaniowy oraz zachęcić do lokowania dochodu uzyskanego z omawianego tytułu w nowe inwestycje mieszkaniowe.

Dodatkowym argumentem uzasadniającym uchylenie ulgi meldunkowej jest zakładana likwidacja obowiązku meldunkowego. Obecnie ulga meldunkowa jest uwarunkowana 12 miesięcznym okresem zameldowania w zbywanym budynku mieszkalnym lub lokalu mieszkalnym. Likwidacja obowiązku meldunkowego uniemożliwi stosowanie tego zwolnienia.

– tiret szesnaste – dotyczy nadania nowego brzmienia pkt 127 w art. 21 ust. 1 ustawy.

Obecnie na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 127 ustawy wolne od podatku dochodowego są alimenty:

- a) na rzecz dzieci, które nie ukończyły 25. roku życia, oraz dzieci bez względu na wiek, które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymują zasiłek pielęgnacyjny,
- b) na rzecz innych osób niż wymienione w lit. a, zasądzone przez sąd, do wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 700 zł.

Do końca 2006 r. alimenty wypłacane na rzecz dzieci nie podlegały opodatkowaniu, na podstawie wyłączenia zawartego w art. 20 ust. 1 ustawy. Od dnia 1 stycznia 2007 r. obowiązuje pkt 127 w art. 21 ust. 1 ustawy, który wprowadził zmiany w odniesieniu do alimentów otrzymywanych przez osoby dorosłe.

Proponuje się rozszerzenie zwolnienia z opodatkowania w całości alimentów na rzecz dzieci, które otrzymują dodatek pielęgnacyjny lub rentę socjalną (lit. a). Zmiana ta nawiązuje do propozycji w zakresie preferencyjnego rozliczenia dochodów osób samotnie wychowujących dzieci oraz tzw. ulgi prorodzinnej.

Ponadto proponuje się w lit. b tego przepisu dodanie zwolnienia z opodatkowania alimentów wypłacanych na podstawie ugody sądowej. W ocenie Rzecznika Praw Obywatelskich, brak takiego rozwiązania prawnego różnicuje sytuację osób otrzymujących alimenty.

– tiret siedemnaste – dotyczy dodania nowych zwolnień przedmiotowych (pkt 130 – 132).

W zakresie dodawanego pkt 130 w art. 21 ust. 1 ustawy – zwolnienie dotyczy dochodów uzyskanych przez nierezydentów z tytułu odsetek i dyskonta od obligacji skarbowych oferowanych na rynkach zagranicznych oraz z ich odpłatnego zbycia.

Propozycja stanowi de facto implementację obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów³⁾ do postanowień ustawy.

W zakresie dodawanego pkt 131 w art. 21 ust. 1 ustawy – przepis dotyczy zastąpienia tzw. ulgi meldunkowej zwolnieniem z opodatkowania dochodów uzyskanych z odpłatnego zbycia nieruchomości, jeżeli począwszy od dnia odpłatnego zbycia, nie później niż w okresie dwóch lat od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło odpłatne zbycie, przychód uzyskany z tego zbycia podatnik przeznaczy na określone w ustawie własne cele mieszkaniowe. Proponowane zwolnienie polega na wyłączeniu z opodatkowania tej części dochodu, jaka proporcjonalnie odpowiada udziałowi poniesionych wydatków w osiągniętych przychodach z odpłatnego zbycia.

Przykład:

Przychód z odpłatnego zbycia 200 000 zł

---

³ Zob. rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych rodzajów dochodów nierezydentów (Dz. U. Nr 236, poz. 1738).

Koszty uzyskania przychodu 150 000 zł

Dochód 50 000 zł

Wydatki na cele mieszkaniowe poniesione w okresie dwóch lat od zbycia
180 000 zł

Dochód podlegający zwolnieniu 45 000 zł

50 000 zł x 180 000zł

200 000 zł

Do opodatkowania pozostaje dochód w kwocie 5 000 zł.

Jeżeli przychód z odpłatnego zbycia zostanie w całości przeznaczony na cele mieszkaniowe uzyskany z tego tytułu dochód będzie w całości korzystał ze zwolnienia od podatku dochodowego. Proponowane rozwiązanie powoduje zmianę konstrukcji rozliczania podatku należnego z tytułu odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych. Proponuje się, aby podatnik po zakończeniu roku podatkowego, w którym nastąpiło zbycie, składał odrębne zeznanie roczne, w którym obowiązany będzie wykazać:

- 1) dochody uzyskane w roku podatkowym z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a – c i obliczyć należny podatek dochodowy, od dochodu, do którego nie ma zastosowania dodawany pkt 131 w art. 21 ust. 1 ustawy,
- 2) dochody, o których mowa w dodawanym pkt 131 w art. 21 ust. 1 ustawy.

W przypadku niewypełnienia warunków określonych w dodawanym pkt 131 w art. 21 ust. 1 ustawy, podatnik będzie obowiązany do złożenia korekty zeznania i do zapłaty podatku wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości odsetek pobieranych od zaległości podatkowych. Odsetki te naliczane będą od następnego dnia po upływie terminu płatności, tj. po upływie terminu do złożenia zeznania za rok podatkowy, w którym uzyskano przychód z odpłatnego zbycia, do dnia zapłaty podatku włącznie.

Konsekwencją przyjęcia rozwiązania rozliczenia podatku należnego zeznaniem rocznym jest możliwość przekazania 1 % należnego podatku wynikającego z tego zeznania na rzecz organizacji pożytku publicznego.

W zakresie dodawanego pkt 132 w art. 21 ust. 1 ustawy – zwolnienie dotyczy nagród uzyskanych przez podatnika za wybitne osiągnięcia z dziedziny nauki, kultury i sztuki, oraz z tytułu działalności na rzecz praw człowieka, w części przekazanej przez podatnika na rzecz instytucji realizującej cele określone w art. 4 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Obecnie na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 68 ustawy wolna od podatku dochodowego jest wartość wygranych w konkursach i grach organizowanych i emitowanych (ogłaszanych) przez środki masowego przekazu (prasa, radio i telewizja) oraz konkursach z dziedziny nauki, kultury, sztuki, dziennikarstwa i sportu, a także nagród związanych ze sprzedażą premiową – jeżeli jednorazowa wartość tych wygranych lub nagród nie przekracza kwoty 760 zł; zwolnienie od podatku nagród związanych ze sprzedażą premiową nie dotyczy nagród otrzymanych przez podatnika w związku z prowadzoną przez niego pozarolniczą działalnością gospodarczą, stanowiących przychód z tej działalności.

Nagrody, które nie mieszczą się w dyspozycji powołanego przepisu, podlegają opodatkowaniu.

Przedmiotowy przepis nie obejmuje zatem prestiżowych nagród, np. Nagrody Nobla.

Bardzo często osoby otrzymujące prestiżowe nagrody (przykładowo Nagrody Nobla oraz nagrody uznawane za jej odpowiedniki, tj. Nagrody Abela /Abla/, Nagrody Turinga, Nagrody Templetona, Nagrody Right Livelihood) przekazują jej zasadniczą część na cele społeczne. Z tych względów zaproponowano objęcie zwolnieniem przedmiotowym nagród w części przeznaczonych na cele określone w art. 4 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Art. 1 pkt 8 lit. b projektu nadaje nowe brzmienie ust. 15 w art. 21 ustawy, co jest konsekwencją modyfikacji brzmienia pkt 20 w ust. 1 w art. 21 ustawy.

Art. 1 pkt 8 lit. c projektu – dotyczy uchylenia ust. 21 i 22 w art. 21 ustawy. Zmiana jest konsekwencją likwidacji tzw. ulgi meldunkowej.

Art. 1 pkt 8 lit. d projektu dodaje ust. 23 – 29 w art. 21 ustawy.

W zakresie dodawanego:

- 1) ust. 23 – projektowany przepis jest konsekwencją zmian zaproponowanych w zakresie zwolnienia z opodatkowania wygranych w grach losowych i zakładach wzajemnych (lit. a tiret piąte oraz w pkt 16 lit. a projektu) i ma na celu umożliwienie dokonania weryfikacji prawidłowości opodatkowania. Przepis określa, iż warunkiem koniecznym do skorzystania ze zwolnienia jest istnienie podstawy prawnej do wymiany informacji przez organy podatkowe Rzeczypospolitej Polskiej z organami podatkowymi państwa, na którego terytorium loterie, gry lub zakłady wzajemne są urządzane i prowadzone,
- 2) ust. 24 – proponowany przepis określa, w jakich przypadkach nie ma zastosowania zwolnienie od podatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 46, dotyczące dochodów otrzymanych w związku z realizacją projektów finansowanych z tzw. środków pomocowych. Przepis ma wyłącznie charakter doprecyzowujący i służy do wyeliminowania wątpliwości, które powstały na gruncie stosowania tego zwolnienia przedmiotowego. Regulacja ta wprost stanowi, że przedmiotowego zwolnienia nie stosuje się do dochodów osób fizycznych otrzymanych w wyniku realizacji projektu w ramach umowy twinningowej (bliźniaczej), w której instytucja polskiej administracji publicznej jest instytucją wdrazającą. Zwolnienie nie obejmuje dochodów, w sytuacji gdy polska instytucja administracji publicznej w ramach zawartej umowy twinningowej jest stroną udzielającą pomocy instytucji administracji publicznej kraju, będącego beneficjentem pomocy,
- 3) ust. 25 – 28 – proponowane przepisy określają warunki zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131, wprowadzanego niniejszym projektem. Warunkiem zwolnienia jest wydatkowanie – począwszy od dnia odpłatnego zbycia, nie później niż w okresie dwóch lat od końca roku podatkowego,

w którym nastąpiło odpłatne zbycie – przychodów uzyskanych z odpłatnego zbycia na własne cele mieszkaniowe. Przepisy te również definiują wydatki poniesione na cele mieszkaniowe,

- 4) ust. 29 – projektowany przepis jest konsekwencją dodania pkt 132 w ust. 1, zwalniającego z opodatkowania nagrody za wybitne osiągnięcia z dziedziny nauki, kultury i sztuki oraz z tytułu działalności na rzecz praw człowieka, w części przekazanej przez podatnika na cele określone w art. 4 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Dodawany ust. 29 określa warunki, jakie należy spełnić, aby skorzystać ze zwolnienia.

Warunkiem tym jest:

- udokumentowanie dowodem wpłaty na rachunek bankowy obdarowanej instytucji, a w przypadku nagrody innej niż pieniężna – dokumentem, z którego wynikać będzie wartość przekazanej nagrody oraz oświadczeniem obdarowanej instytucji o jej przyjęciu,
- przekazanie nagrody najpóźniej do dnia upływu terminu do złożenia zeznania podatkowego, o którym mowa w art. 45 ust. 1, składanego za rok podatkowy, w którym podatnik otrzymał nagrodę.

Art. 1 pkt 9 projektu dotyczy art. 23 ustawy (katalog wydatków niestanowiący kosztów uzyskania przychodu).

Art. 1 pkt 9 lit.a tiret pierwsze projektu dotyczy dodania pkt 38b w ust. 1 w art. 23 ustawy.

Zmiana ma na celu wskazanie, jaka część zapłaconych odsetek i prowizji od kredytu, za który zakupiono papiery wartościowe, może stanowić koszt uzyskania przychodu. Wprowadzenie tego przepisu jest korzystne dla podatników, gdyż wyeliminuje niepewność co do poprawności zaliczania wydatków poniesionych na spłacenie kredytu w koszty, a to z kolei ochroni ich przed negatywnymi konsekwencjami dokonania błędnej interpretacji przepisów podatkowych w tym zakresie. Spory o uznanie określonych wydatków za koszt uzyskania przychodu powodują wydłużenie postępowania podatkowego, a ostateczne przesądzenie

w tej sprawie następuje często dopiero przed sądem administracyjnym. Pewność prawa wprowadzona tą zmianą przyczyni się wydatnie do wzrostu zaufania obywateli do organów państwa oraz obniży koszty obsługi podatków od zysków kapitałowych.

Art. 1 pkt 9 lit. a tiret drugie projektu dodaje pkt 61 w ust. 1 w art. 23 ustawy.

Na posiedzeniu Grupy Roboczej OECD, które odbyło się w dniach 16 – 18 stycznia 2007 r. w Paryżu, Polska zobowiązała się do wykonania rekomendacji Rady OECD w sprawie zwalczania przekupstwa w międzynarodowych transakcjach handlowych, poprzez wprowadzenie poprawki do ustawodawstwa krajowego, która jasno potwierdziłaby, że „łapówki” nie mogą być odliczane od podatku oraz rozważenie w tym celu wyraźnego zakazu odliczania „łapówek”.

Proponuje się zrealizowanie tego zobowiązania poprzez wyłączenie z kosztów podatkowych poniesionych wydatków oraz wartości przekazanych rzeczy, praw lub wykonanych usług, wynikających z czynności, które nie mogą być przedmiotem prawnie skutecznej umowy.

Art. 1 pkt 9 lit. b projektu dotyczy dodania ust. 8 w art. 23 ustawy.

Propozycja jest konsekwencją dodania pkt 38b w ust. 1 w art. 23 ustawy (patrz uzasadnienie do lit. a tiret pierwsze) i ma na celu wskazanie, iż wyłączenie z kosztów podatkowych odsetek i prowizji od kredytu, za który zakupiono np. papiery wartościowe, dotyczy wyłącznie ustalania dochodów osiągniętych z kapitałów pieniężnych (odpłatnego zbycia papierów wartościowych, udziałów lub pochodnych instrumentów finansowych oraz realizacja praw z nich wynikających). Przepisu dodawanego pkt 38b w ust. 1 w art. 23 ustawy nie będzie się stosować do osiągnięcia dochodów z działalności gospodarczej.

Art. 1 pkt 10 projektu dotyczy art. 24 ust. 5 ustawy (szczególne zasady ustalania dochodu).

Proponuje się dodanie pkt 8 w ust. 5 w art. 24 ustawy.

Zgodnie z Kodeksem spółek handlowych, wspólnik ma prawo do udziału w zysku wynikającym z rocznego sprawozdania finansowego i przeznaczonym

do podziału uchwałą zgromadzenia wspólników (wypłata dywidendy). Umowa spółki może przewidywać inny sposób podziału zysku, np. przeniesienie go do kapitału zapasowego lub innego funduszu celowego, przeznaczenie na pokrycie strat lub na działalność inwestycyjną. Środki zgromadzone w tych funduszach to przysługująca wspólnikom, a niepodzielona i niewypłacona dywidenda (art. 191 i 192 K.s.h.).

Problem pojawia się w momencie przekształcania spółki kapitałowej w spółkę osobową wymienioną w Kodeksie spółek handlowych. Powstają bowiem wątpliwości, czym dla celów podatkowych są środki zgromadzone na kapitale zapasowym lub funduszu celowym, pochodzące z niepodzielonej i niewypłaconej dywidendy (zysku) z lat poprzednich.

Propozycja zmiany art. 24 ust. 5 ustawy (dochody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych), polegająca na dodaniu pkt 8, ma na celu wskazanie w jednoznaczny sposób, iż w takim przypadku niepodzielone zyski w spółce kapitałowej będą stanowiły przychód z tytułu udziału w zyskach osób prawnych i tym samym będą podlegały opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym.

Art. 1 pkt 11 projektu dotyczy art. 25 ustawy (podmioty powiązane).

Wprowadzenie do art. 25 ustawy nowych ust. 6b i 6c związane jest z koniecznością uregulowania w przepisach prawa polskiego zasad prowadzenia postępowania porozumiewawczego oraz arbitrażowego, w związku z przystąpieniem Polski do Konwencji zawartej w dniu 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków powiązanych⁴⁾ (dalej: konwencja arbitrażowa) oraz przyjęciem przez Radę Unii Europejskiej Kodeksu

---

⁴⁾ Ustawa z dnia 8 czerwca 2006 r. o ratyfikacji Konwencji, sporządzonej w Brukseli dnia 8 grudnia 2004 r., w sprawie przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, sporządzonej w Brukseli dnia 23 lipca 1990 r., zmienionej Konwencją w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, sporządzoną w Brukseli dnia 21 grudnia 1995 r., oraz Protokołem zmieniającym Konwencję w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, sporządzonym w Brukseli dnia 25 maja 1999 r. (Dz. U. Nr 144, poz. 1039).

postępowania wspierającego skuteczne wykonanie konwencji arbitrażowej (dalej: kodeks postępowania), stanowiącego zobowiązanie polityczne skierowane do państw członkowskich UE.

Zmienionym art. 25 ust. 8 ustawy Minister Finansów zobowiązany zostanie do określenia, przy uwzględnieniu zobowiązań wynikających z konwencji arbitrażowej oraz kodeksu postępowania, ogólnych zasad prowadzenia procedur, zmierzających do wyeliminowania negatywnych skutków dokonania przez organ podatkowy jednego państwa korekty zysków przedsiębiorstwa powiązanego z przedsiębiorstwem położonym w innym państwie członkowskim.

Zasady te będą mogły mieć również zastosowanie do procedur wzajemnego porozumiewania się prowadzonych w oparciu o umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Polska.

Art. 1 pkt 12 projektu dotyczy art. 26 ustawy (odliczenia od podstawy opodatkowania).

Art. 1 pkt 12 lit. a nadaje nowe brzmienie ostatniemu zdaniu w pkt 2 w ust. 1 oraz dodaje w ust. 1 pkt 2a.

Zmiana ostatniego zdania w pkt 2 w ust. 1 jest zmianą porządkową i polega na zastąpieniu wyrazów „wolny od podatku na podstawie art. 21, 52, 52a i 52c” wyrazami „zwolniony od podatku na podstawie ustawy”.

Dodanie pkt 2a w ust. 1 oraz ust. 13b i 13c w art. 26 ustawy (tj. zmiana zaproponowana w lit. c), umożliwi podatnikom odliczenie od dochodu składek zapłaconych za granicą na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne i pozostaje w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt K 18/06.

Zgodnie z pkt 1 tego orzeczenia, art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych w zakresie, w jakim wyłącza możliwość odliczenia przez podatników, o których mowa w art. 27 ust. 9 tej ustawy, od dochodu lub podatku z działalności wykonywanej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej zapłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, w sytuacji gdy składki te nie zostały odliczone od dochodu w państwie członkowskim Unii Europejskiej, na

terenie którego działalność ta była wykonywana, jest niezgodny z art. 32 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Z tych względów należało dokonać zmiany polegającej na dodaniu w art. 26 ustawy pkt 2a w ust. 1 oraz ust. 13b i 13c (lit. c projektu).

Na podstawie pkt 2a w ust. 1 w art. 26 ustawy (lit. a projektu), podatnik będzie mógł odliczyć od dochodu składki zapłacone na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne w państwie należącym do UE, EOG oraz Konfederacji Szwajcarskiej, pod warunkiem że składki te nie zostały odliczone od dochodu lub podatku w państwie należącym do UE, EOG oraz Konfederacji Szwajcarskiej, gdzie wykonywał działalność (lit. c projektu – w zakresie dodawanego ust. 13b).

Mimo iż wyrok Trybunału Konstytucyjnego dotyczy wyłącznie państw należących do UE, należało przepis ten rozciągnąć na państwa należące do EOG oraz na Konfederację Szwajcarską:

- ponieważ przepisy aktów prawnych UE mają zastosowanie także do państw należących do EOG (w skład którego wchodzi wszystkie państwa członkowskie UE oraz Islandia, Norwegia i Lichtenstein),
- z uwagi na zawartą przez Wspólnotę Europejską i jej państwa członkowskie umowę z Konfederacją Szwajcarską w sprawie swobodnego przepływu osób (Dz. Urz. WE L 114 z 30.04.2002 r., str. 6).

Brak takiej możliwości mógłby skutkować zaskarżeniem przepisu do ETS, z uwagi na nieprzestrzeganie postanowień TWE, gwarantującego swobodny przepływ osób w ramach należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Odliczenie składek zapłaconych za granicą będzie dotyczyło wyłącznie tych składek, których podstawą wymiaru jest dochód podlegający opodatkowaniu. Takie samo zastrzeżenie występuje przy odliczeniu składek opłacanych w polskim systemie ubezpieczeń społecznych.

Natomiast dodawany ust. 13c wprowadza zasadę mającą na celu zapewnienie organom podatkowym możliwości weryfikacji informacji dotyczących odliczenia od dochodu składek na ubezpieczenie społeczne zapłaconych w innych

państwach członkowskich UE, EOG lub w Konfederacji Szwajcarskiej. Niezbędne jest zatem istnienie podstawy prawnej do wymiany informacji między Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi UE, EOG lub Konfederacją Szwajcarską.

Przepis ten zapewnia wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Przepisy te muszą wejść w życie z dniem 1 grudnia 2008 r., gdyż zgodnie z wyrokiem art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy traci moc obowiązującą z dniem 30 listopada 2008 r.

Art. 1 pkt 12 lit. b nadaje nowe brzmienie pkt 2 w ust. 6e. Podstawa prawna do wymiany informacji może wynikać nie tylko z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, ale także z innych umów międzynarodowych, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską, np. Konwencji Strasburskiej o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych, sporządzonej w Strasburgu dnia 25 stycznia 1988 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 141, poz. 913). Z tego powodu należało uwzględnić w przepisie także inne ratyfikowane umowy międzynarodowe, które dają podstawę do wymiany informacji podatkowych.

Art. 1 pkt 13 projektu dotyczy art. 27b ustawy (odliczenie składek na ubezpieczenie zdrowotne).

Art. 1 pkt 13 projektu nadaje nowe brzmienie ust. 1 i dodaje ust. 4, umożliwiając podatnikom zmniejszenie podatku o zapłacone za granicą składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne.

Zmiany te pozostają w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt K 18/06.

Zgodnie z pkt 2 tego orzeczenia, art. 27b ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, w zakresie w jakim wyłącza możliwość odliczenia przez podatników, o których mowa w art. 27 ust. 9 tej ustawy, od podatku należnego z tytułu działalności wykonywanej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej zapłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne, w sytuacji gdy składki te nie zostały odliczone od dochodu w państwie członkowskim UE, na terenie którego

działalność ta była wykonywana jest niezgodny z art. 32 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Z tych względów należało dokonać zmiany polegającej na nadaniu nowego brzmienia ust. 1 oraz dodaniu ust. 4 w art. 27b ustawy.

Na podstawie pkt 2 w ust. 1 w art. 27b ustawy (lit. a projektu), podatnik będzie mógł odliczyć od podatku składki zapłacone na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne w państwie należącym do UE, EOG oraz Konfederacji Szwajcarskiej, pod warunkiem że składki te nie zostały odliczone od dochodu lub podatku w państwie należącym do UE, EOG oraz Konfederacji Szwajcarskiej, gdzie wykonywał działalność lub na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 2a (lit. b projektu – dodawany ust. 4).

Pomimo, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego dotyczy wyłącznie państw należących do UE, należało przepis ten rozciągnąć na państwa należące do EOG oraz na Konfederację Szwajcarską:

- ponieważ przepisy aktów prawnych UE mają zastosowanie także do państw należących do EOG (w skład którego wchodzi wszystkie państwa członkowskie UE oraz Islandia, Norwegia i Lichtenstein),
- z uwagi na zawartą przez Wspólnotę Europejską i jej państwa członkowskie umowę z Konfederacją Szwajcarską w sprawie swobodnego przepływu osób (Dz.Urz. WE L 114 z 30.04.2002, str. 6).

Brak takiej możliwości mógłby skutkować zaskarżeniem przepisu do ETS, z uwagi na nieprzestrzeganie postanowień TWE, gwarantującego swobodny przepływ osób w ramach należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Ponadto w dodawanym ust. 4 wprowadzono zasadę mającą na celu zapewnienie organom podatkowym możliwości weryfikacji informacji dotyczących odliczenia od podatku składek na ubezpieczenie zdrowotne zapłaconych w innych państwach członkowskich UE, EOG lub w Konfederacji Szwajcarskiej. Niezbędne jest zatem istnienie podstawy prawnej do wymiany informacji pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi UE, EOG lub

Konfederacją Szwajcarską. Przepis ten zapewnia wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Przepisy te muszą wejść w życie z dniem 1 grudnia 2008 r., gdyż zgodnie z wyrokiem art. 27b ust. 1 ustawy, traci moc obowiązującą z dniem 30 listopada 2008 r.

Art. 1 pkt 14 dotyczy zmiany brzmienia art. 27f ustawy (ulga prorodzinna).

Przepis ten zmienia zasady tzw. ulgi prorodzinnej i rozszerza jej zakres o opiekunów prawnych i rodziny zastępcze. W tym samym roku podatkowym dziecko może pozostawać pod władzą rodzicielską, opieką prawną innej osoby niż rodzic lub być umieszczone w rodzinie zastępczej. W konsekwencji ulga musiała zostać zmieniona na odliczenie powiązane z miesiącami sprawowania opieki nad dzieckiem.

W niektórych elementach nowa regulacja stanowi doprecyzowanie obowiązującej ulgi.

Obecnie z odliczenia mogą skorzystać podatnicy wychowujący własne lub przysposobione dzieci.

Po zmianie przepisu z ulgi będą mogli skorzystać:

- rodzice wykonujący władzę rodzicielską, a także
- opiekunowie prawni dziecka ustaleni prawomocnym orzeczeniem sądu, o ile dziecko z nimi zamieszkiwało,
- osoby sprawujące opiekę przez pełnienie funkcji rodziny zastępczej na podstawie orzeczenia sądu lub umowy ze starostą.

Ulga przysługiwałaby na dziecko:

- małoletnie,
- niepełnosprawne, bez względu na wiek i wysokość dochodów, jeżeli otrzymuje zasiłek lub dodatek pielęgnacyjny, rentę socjalną, pełnoletnie (do ukończenia 25 roku życia) uczące się w szkołach (również poza granicami kraju) –

w związku z wykonywaniem przez tych podatników ciężącego na nich obowiązku alimentacyjnego oraz podatnikom, pełniącym nadal funkcje rodziny zastępczej mimo uzyskania przez dziecko pełnoletniości, jeżeli w roku podatkowym nie uzyskały dochodów podlegających opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 27 lub 30b w łącznej wysokości przekraczającej kwotę stanowiącą iloraz kwoty zmniejszającej podatek oraz stawki podatku, określonych w pierwszym przedziale skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1, z wyjątkiem renty rodzinnej.

Nadal z ulgi nie będą mogli skorzystać podatnicy, których dzieci uzyskują przychody opodatkowane na podstawie art. 30c ustawy lub podlegające przepisom ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym lub podatku tonażowym.

Proponuje się, aby ulga przysługiwała za miesiące kalendarzowe, w których dziecko pozostawało pod władzą rodzicielską, opieką prawną lub w rodzinie zastępczej, tak aby wyeliminować ewentualne dublowanie ulgi. Przykładowo, taka sytuacja będzie miała miejsce, gdy dziecko przez część roku pozostaje pod władzą rodzicielską (np. 3 miesiące) a przez część roku (9 miesięcy) ma ustanowionego opiekuna prawnego.

Za każdy miesiąc przysługuje zatem po $1/12$ dwukrotności kwoty zmniejszającej podatek, czyli po $1/6$ kwoty zmniejszającej podatek. Zgodnie z proponowaną regulacją przykładowi rodzice będą mogli zastosować ulgę w wysokości $3 \times 1/6$ kwoty zmniejszającej podatek, odpowiednio opiekun $9 \times 1/6$ kwoty zmniejszającej podatek. W ten sposób łączne odliczenie na dziecko (rodziców + opiekunów) nie przekroczy kwoty dwukrotności kwoty zmniejszającej podatek (wspólny limit odliczenia na dziecko dla rodziców lub opiekunów dziecka). Jednakże w przypadku gdy w tym samym miesiącu kalendarzowym w stosunku do dziecka wykonywana jest władza rodzicielska oraz sprawowana jest opieka, proponuje się, aby każdemu z podatników przysługiwało odliczenie w kwocie stanowiącej $1/30$ kwoty obliczonej zgodnie z ust. 2 za każdy dzień wykonywania władzy rodzicielskiej lub sprawowania opieki, tj. kwoty stanowiącej $1/6$ kwoty zmniejszającej podatek określonej w pierwszym przedziale skali podatkowej (ten prze-

pis również zapobiega dublowaniu ulgi, w przypadku, gdy przejęcie opieki następuje „w trakcie” miesiąca kalendarzowego).

Przyjęto zasadę, że odliczenie dotyczy łącznie obojga rodziców, opiekunów lub rodziców zastępczych dziecka pozostających w związku małżeńskim. Kwotę tę mogą odliczyć od podatku w częściach równych lub w dowolnych proporcjach przez nich ustalonych.

W związku z sygnałami płynącymi od Rzecznika Praw Obywatelskich o braku podstaw do żądania od podatnika jakichkolwiek dokumentów (dowodów) potwierdzających prawo do odliczenia (stosuje się tutaj przepisy Ordynacji podatkowej) proponuje się wprowadzenie przepisu, który obliguje podatnika do przedstawienia – na wezwanie organu podatkowego – dowodów niezbędnych do ustalenia prawa do ulgi, np. odpisu orzeczenia sądu rodzinnego o ustaleniu opiekuna prawnego dziecka.

Dodatkowo rodzic (opiekun) byłby zobligowany do podania w zeznaniu podatkowym numeru PESEL dziecka, a w przypadku braku tego numeru – imienia, nazwiska oraz daty urodzenia dziecka.

Art. 1 pkt 15 projektu dotyczy dodania ust. 4 i 5 w art. 29 ustawy (zryczałtowany podatek dochodowy od niektórych przychodów osiąganych przez podatników o ograniczonym obowiązku podatkowym).

Zmiany są konsekwencją zarzucanego Rzeczypospolitej Polskiej przez Komisję Europejską naruszenia prawa traktatowego oraz dostosowania przepisów ustawy do swobód wynikających z TWE .

Komisja Europejska zarzuciła Rzeczypospolitej Polskiej niewypełnianie zobowiązań wynikających z TWE oraz PEOG, ponieważ nakłada ona na niektórych usługodawców niemających miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyższe podatki niż na usługodawców mających miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Potencjalne naruszenie wynika z treści art. 10, art. 13 i art. 30c w powiązaniu z art. 3 ust. 2a i art. 29 ustawy.

Zarzuty polegają w szczególności na tym, że osoby mające miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w Polsce, uzyskujące dochody z osobiście wykonywanej działalności m.in. artystycznej, literackiej, naukowej, trenerskiej, oświatowej i publicystycznej, jak również przychody z uprawiania sportu, płacą podatek dochodowy według progresywnych stawek wyliczanych od dochodu – 19 %, 30 % i 40 % dochodu, z możliwością odliczenia kosztów uzyskania przychodu. Osoby niemające miejsca zamieszkania dla celów podatkowych w Rzeczypospolitej Polskiej (w tym nierezydenci), które uzyskują w Rzeczypospolitej Polskiej dochody w związku z wykonywaniem analogicznej działalności, stosownie do art. 29 ustawy, podlegają w Rzeczypospolitej Polskiej opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem w wysokości 20 % uzyskanego przychodu, bez możliwości odliczenia kosztów uzyskania przychodu. Zarzucana dyskryminacja wynika po części z zastosowania wyższej stawki opodatkowania (20 % zamiast 19 %), jak również z faktu, iż w przypadku osób nie mających miejsca zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej opodatkowaniu podlega przychód, a nie dochód.

W odpowiedzi na zarzuty przedstawione w piśmie Komisji Europejskiej, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązał się do usunięcia tego naruszenia.

Z tych względów, proponuje się dodanie ust. 4 i 5 w art. 29 ustawy, które zapewnią nierezydentom możliwość rozliczania kosztów uzyskania przychodów, co jest równoznaczne z opodatkowaniem uzyskanych dochodów przy zastosowaniu skali podatkowej.

Projektowany przepis wprowadza także zasadę mającą na celu weryfikację złożonego zeznania podatkowego. Przepis określa, że warunkiem koniecznym do skorzystania z preferencji, o której mowa w ust. 4, jest istnienie podstawy prawnej do wymiany informacji przez organy podatkowe Rzeczypospolitej Polskiej z organami podatkowymi państwa, na którego terytorium osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

Art. 1 pkt 16 projektu dotyczy art. 30 ustawy (zryczałtowany podatek dochodowy od niektórych przychodów).

Art. 1 pkt 16 lit.a

- tiret pierwsze i drugie – dotyczy zmiany brzmienia zdania pierwszego oraz pkt 2 w ust. 1 w art. 30 ustawy.

Zmiany są konsekwencją zarzucanego Rzeczypospolitej Polskiej przez Komisję Europejską naruszenia prawa traktatowego w zakresie wygranych (patrz pkt 8 lit. a tiret piąte i lit. d projektu w zakresie dodawanego ust. 23 art. 21 ustawy).

Komisja Europejska zarzuciła Rzeczypospolitej Polskiej niezgodność z TWE i PEOG polskich przepisów podatkowych dokonujących rozróżnienia pomiędzy opodatkowaniem wygranych w loteriach, grach i zakładach wzajemnych w zależności od tego, czy dochody te zostały uzyskane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czy poza jej terytorium.

Obecnie pobiera się zryczałtowany 10 % podatek w przypadku wygranych uzyskanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem wygranych, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy. Natomiast w przypadku wygranych ze źródeł położonych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się progresywną skalę podatkową, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy.

Z tych względów, zaproponowano zmianę brzmienia zdania wstępnego (lit. a tiret pierwsze) oraz pkt 2 w ust. 1 w art. 30 ustawy (lit. a tiret drugie).

Zmiana ta ma celu zapewnienie równego traktowania pod względem podatkowym wygranych w grach i zakładach wzajemnych, poprzez objęcie 10 % zryczałtowaną stawką podatkową wygranych, bez względu na to czy zostały one uzyskane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czy też w innych państwach członkowskich UE lub EOG.

- tiret trzecie – dotyczy dodania pkt 5a w ust. 1 w art. 30 ustawy.

Zaproponowano przywrócenie zlikwidowanego od 2003 r. przepisu w zakresie opodatkowania zryczałtowanym podatkiem dochodowym niewielkich przychodów uzyskiwanych przez podatników. Proponuje się, aby przychody

z tytułów określonych w art. 13 pkt 2 i 5 – 9, uzyskiwane przez osobę fizyczną niebędącą pracownikiem płatnika uzyskane od tego samego płatnika, które miesięcznie nie przekraczają 200 zł opodatkować 18 % zryczałtowanym podatkiem dochodowym.

Przykładem na wypłatę niewielkich kwot może być ryczałt dla osoby przybranej do osoby okazywanej. Na podstawie art. 173 Kodeksu postępowania karnego, osobie przesłuchiwanej można okazać inną osobę, jej wizerunek lub rzecz w celu jej rozpoznania. Okazanie powinno być przeprowadzone tak, aby wyłączyć sugestię. Podczas okazania osoba okazywana powinna znajdować się w grupie obejmującej łącznie co najmniej cztery osoby.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. Nr 108, poz. 1026, z późn. zm.) osobom przybranym do osoby okazywanej w trybie przepisów kodeksu postępowania karnego przysługuje ryczałt w wysokości 12 zł (§ 5).

Dodanie tego przepisu przyczyni się zatem do zlikwidowania obowiązku wystawiania przez płatnika, w tym przypadku Policji, deklaracji podatkowych, które w skali roku sięgają nawet kilkudziesięciu tysięcy.

Art. 1 pkt 16 lit. b – dotyczy nadania nowego brzmienia ust. 3 w art. 30 ustawy.

Przepis ust. 3 dotyczy określenia rodzajów przychodów, których nie pomniejsza się o koszty uzyskania przychodów. Zmiana ma charakter porządkowy i jest związana z dodaniem pkt 5a w ust. 1 w art. 30 (patrz lit. a tiret trzecie).

Art. 1 pkt 16 lit.c – dotyczy dodania ust. 9 w art. 30 ustawy.

Dodanie ust. 9 ma charakter porządkowy. Ratyfikowane umowy międzynarodowe w każdym przypadku mają pierwszeństwo przed ustawą, mimo to pojawiły się wątpliwości co do ich stosowania w przypadku kiedy przepis ustawy nie odwołuje się wprost do umów. Dodatkowo w celu zapewnienia prawidłowego stosowania umów, tak jak w innych przepisach, wprowadzono waru-

nek udokumentowania dla celów podatkowych miejsca zamieszkania podatnika certyfikatem rezydencji.

Art. 1 pkt 17 projektu dotyczy art. 30a ustawy (zryczałtowany podatek dochodowy od niektórych przychodów kapitałowych).

Nowe brzmienie przepisu ust. 6 w art. 30a ustawy ma na celu usunięcie ewentualnych wątpliwości, jakie w ocenie ekspertów pojawiają się obecnie, przy ustalaniu dochodu w przypadkach określonych w art. 24 ust. 5 pkt 1, 2 i 4, ust. 5a i 5d.

Wprowadzona zmiana określa wprost (a nie jak obecnie pośrednio) jakiego rodzaju przychody nie są pomniejszane o koszty uzyskania przychodu i w konsekwencji opodatkowuje się przychód, a nie dochód zryczałtowanym podatkiem dochodowym.

Art. 1 pkt 18 projektu dotyczy art. 30e ustawy (odpłatne zbycie nieruchomości).

Propozycja dotyczy zmiany zasad opodatkowania dochodów uzyskanych z odpłatnego zbycia nieruchomości i określonych praw majątkowych (patrz uzasadnienie do zmiany w art. 1 pkt 8 lit. a tiret siedemnaste – dotyczącej dodatkowego zwolnienia pkt 131 w art. 21 ust. 1 ustawy).

Ponadto propozycja ma charakter porządkowy w zakresie określenia zasad opodatkowania dochodów z odpłatnego zbycia nieruchomości i określonych praw majątkowych uzyskanych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1 pkt 19 projektu dotyczy art. 32 ustawy (pobór zaliczek przez zakłady pracy).

Zmiana ta nadaje nowe brzmienie ust. 3b w art. 32 ustawy, co jest wynikiem zmian w zakresie odliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Propozycja ma charakter porządkowy i jest związana ze zmianą brzmienia ust. 1 w art. 27b ustawy.

Art. 1 pkt 20 projektu dotyczy art. 33 ustawy (spółdzielnie zajmujące się produkcją rolną jako płatnicy).

Zmiana ta nadaje nowe brzmienie ust. 3a w art. 33 ustawy, co jest wynikiem zmian w zakresie odliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Propozycja ma charakter porządkowy i jest związana ze zmianą brzmienia ust. 1 w art. 27b ustawy.

Art. 1 pkt 21 projektu dotyczy art. 34 ustawy (organy rentowe jako płatnicy).

Art. 1 pkt 21 lit. a projektu dotyczy zmiany brzmienia ust. 4a w art. 34 ustawy, co jest wynikiem zmian w zakresie odliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Propozycja ma charakter porządkowy i jest związana ze zmianą brzmienia ust. 1 w art. 27b ustawy.

Art. 1 pkt 22 lit. b projektu nadaje nowe brzmienie ostatniemu zdaniu w ust. 9 w art. 34 ustawy. Propozycja jest wynikiem zmian w zakresie odliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne, ma charakter porządkowy i jest związana ze zmianą brzmienia ust. 1 w art. 27b ustawy. Ponadto likwiduje możliwość rozliczenia przez organ rentowy kwoty ulgi na dzieci i jest konsekwencją zmian zaproponowanych w art. 37 ust. 1a ustawy. Podatnik, który będzie chciał skorzystać z tego odliczenia będzie zobligowany do złożenia zeznania podatkowego.

Art. 1 pkt 22 projektu dotyczy art. 35 ustawy (inni płatnicy).

Zmiana ta nadaje nowe brzmienie ust. 9 w art. 35 ustawy, co jest wynikiem zmian w zakresie odliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Propozycja ma charakter porządkowy i jest związana ze zmianą brzmienia ust. 1 w art. 27b ustawy.

Art. 1 pkt 23 projektu dotyczy art. 37 ustawy (roczne obliczenie podatku przez płatników).

Propozycja dotyczy nadania nowego brzmienia pkt 4 w ust. 1a w art. 37 ustawy.

Zmiana:

- jest konsekwencją propozycji w zakresie odliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne, ma charakter porządkowy i jest związana ze zmianą brzmienia ust. 1 w art. 27b ustawy,

- likwiduje możliwość rozliczenia przez płatnika ulgi na dzieci. Obecnie na podstawie art. 37 ust. 1a pkt 4 ustawy, płatnik ma obowiązek uwzględnić ulgę na dzieci w rozliczeniu rocznym (PIT-40), jeżeli podatnik w terminie do dnia 10 stycznia roku następującego po roku podatkowym, złoży płatnikowi oświadczenie, w którym stwierdzi, że spełnia warunki określone w art. 27f, a dodatkowo wskaże liczbę dzieci, na które przysługuje odliczenie, oraz kwotę ulgi.

Po przyjęciu nowelizacji podatnik chcący skorzystać z tego odliczenia będzie zobligowany do złożenia zeznania podatkowego. Ma to zapobiec sytuacji, w której płatnik z własnych środków będzie finansował ulgę swoim pracownikom (obecnie zdarzają się bowiem sytuacje, w których płatnik zatrudniający jednego lub dwóch pracowników wychowujących większą liczbę dzieci jest zobligowany – po uwzględnieniu ulgi na dzieci – do „skredytowania” zwrotu nadpłaty w podatku dochodowym z własnych środków). Zgodnie z przepisem art. 37 ust. 4 ustawy, zwrócone podatnikowi nadpłaty w gotówce, płatnik potrąca z kwot pobranych zaliczek przekazywanych urzędowi skarbowym, jednakże jest to rozciągnięte w czasie.

Przepis umożliwiający rozliczenie ulgi przez płatnika określony ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 217, poz. 1588), był zasadny gdyż ulga ta wynosiła 120 zł na dziecko. Jednakże podwyższenie kwoty ulgi na dziecko do wysokości dwukrotności kwoty zmniejszającej podatek określonej w pierwszym przedziale skali podatkowej, wprowadzone ustawą z dnia 5 września 2007 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 191, poz. 1361), spowodowało powyższe utrudnienia związane z rozliczaniem ulgi przez pracodawców dokonujących rocznego obliczenia podatku pracowników. Stąd propozycja zmiany przepisów w tym zakresie.

Art. 1 pkt 24 projektu dotyczy art. 38 ust. 2 ustawy (zaliczki pobierane przez płatników).

Zmiana brzmienia ust. 2 polega w praktyce na dostosowaniu przepisów ustawy do przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2008 r. Nr 14, poz. 92).

Zgodnie bowiem z art. 31 ust. 4 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, prowadzący zakład aktywności zawodowej całość środków uzyskanych z tytułu zwolnień (podatków, opłat), oraz wpływów z dochodu związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej przekazuje wyłącznie na zakładowy fundusz aktywności (nie przekazuje 10 % na PFRON). W związku z powyższym należało dokonać zmiany ust. 2 w sposób, który wskazywałby na przekazywanie podatku od dochodu nieprzekraczającego kwoty stanowiącej górną granicę pierwszego przedziału skali, w 100 % na zakładowy fundusz aktywności.

Art. 1 pkt 25 projektu dotyczy art. 39 ustawy (obowiązki informacyjne płatników).

Art. 1 pkt 25 lit. a – dotyczy dodania zdania trzeciego w ust. 1 art. 39.

Wprowadzona zmiana ma na celu umożliwienie wykazania w informacjach PIT-11 sporządzanych przez płatników, dochodów zwolnionych od podatku na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych umów międzynarodowych. Brak powyższych informacji utrudniał podatnikom roczne rozliczenie podatku.

Art. 1 pkt 25 lit. b – zmiana polega na nadaniu nowego brzmienia ust. 2 w art. 39 ustawy. Obecnie na podstawie przedmiotowego przepisu płatnik jest obowiązany do sporządzenia rocznych informacji PIT-11 w trakcie roku podatkowego, jeżeli obowiązek poboru zaliczek na podatek ustał w trakcie roku. Wniosek o likwidację tego obowiązku zgłosiły agencje pracy tymczasowej, które w trakcie roku zatrudniają kilka razy te same osoby fizyczne i po ustaniu każdej umowy o pracę są obowiązane do sporządzenia tej informacji, co powoduje, że sporządzają kilka tysięcy takich informacji.

Zgodnie z proponowanym brzmieniem, płatnik któremu obowiązek poboru zaliczek na podatek ustał w trakcie roku podatkowego, sporządzać będzie informację PIT-11 w trakcie tego roku, jedynie na wniosek podatnika.

Art. 1 pkt 26 projektu dotyczy art. 41 ustawy (pobór podatku przez płatników).

Art. 1 pkt 26 lit. a – nadaje nowe brzmienie ust. 1a w art. 41 ustawy.

Propozycja jest związana ze zmianą brzmienia ust. 1 w art. 27b ustawy (odliczenia od podatku składek na ubezpieczenie zdrowotne) i ma charakter porządkowy.

Art. 1 pkt 26 lit. b – nadaje nowe brzmienie ust. 4. Regulacja ta wskazuje płatnika zryczałtowanego podatku dochodowego. Zmiana jest konsekwencją zmian zaproponowanych do art. 30 ustawy (patrz uzasadnienie do art. 1 pkt 16 lit. a tiret trzecie i lit. b) i ma charakter porządkowy.

Art. 1 pkt 26 lit. c – nadaje nowe brzmienie ust. 4c. Regulacja ta wskazuje płatnika oraz określa zasady poboru podatku od tego dochodu przy dokonaniu przekształcenia spółek.

Art. 1 pkt 26 lit. d – dotyczy nadania nowego brzmienia ust. 8 w art. 41 ustawy. Propozycja ma charakter dostosowawczy, związana jest bowiem z dodaniem pkt 8 w art. 24 ust. 5.

Art. 1 pkt 26 lit. e – dotyczy dodania ust. 9 w art. 41.

Zmiana jest podyktowana pojawiającymi się wątpliwościami dotyczącymi wprowadzenia do ustawy od 1 stycznia 2007 r. definicji miejsca zamieszkania na terytorium Polski (art. 3 ust. 1a ustawy). Problem związany jest z poborem przez płatnika zryczałtowanego podatku dochodowego, o którym mowa w art. 29 ustawy, w sytuacji, gdy osoba przebywa w Polsce powyżej 183 dni i posiada certyfikat rezydencji. Po zmianie płatnik zawsze będzie pobierał zryczałtowany podatek dochodowy, jeżeli uzyska od podatnika certyfikat rezydencji.

Art. 1 pkt 27 projektu dotyczy art. 42c ustawy (obowiązki informacyjne podmiotów wypłacających nierezydentom dochody (przychody) z odsetek).

Zmiana pkt 1 w ust. 1 w art. 42c ustawy podyktowana jest faktem, że pośrednim odbiorcą podlegającym opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim UE może być nie tylko osoba fizyczna, ale także spółki jawne i komandytowe, o których mowa w art. 42c ust. 4 pkt 1 ustawy. W rozumieniu prawa fińskiego i szwedzkiego spółki te posiadają osobowość prawną.

Z obecnego brzmienia art. 42c ust. 1 pkt 1 ustawy wynika, że pośrednim odbiorcą może być tylko osoba fizyczna, ponieważ wskazuje się w nim na miejsce zamieszkania faktycznego lub pośredniego odbiorcy.

Art. 42c ust. 1 pkt 1 ustawy w obecnym brzmieniu nie obejmuje zatem sytuacji, w których pośrednim odbiorcą jest jedna ze spółek, o których mowa w art. 42c ust. 4 pkt 1 ustawy.

W wyniku zmiany art. 42c ust. 1 pkt 1 podmiot wypłacający będzie zobowiązany do ustalania także miejsca siedziby (prowadzenia działalności) pośrednich odbiorców innych niż osoby fizyczne oraz do przesłania im imiennych informacji o dochodach (przychodach), o których mowa w art. 42c ust. 5 ustawy.

Art. 1 pkt 28 projektu dotyczy art. 42e ustawy (np. komornik sądowy jako płatnik).

Nowe brzmienie pkt 2 w ust. 3 w art. 42e jest związane ze zmianą ust. 1 w art. 27b ustawy (odliczenia od podatku składek na ubezpieczenie zdrowotne) i ma charakter porządkowy.

Art. 1 pkt 29 projektu dotyczy art. 44 ustawy (samodzielne wpłacanie zaliczek przez podatników).

Art. 1 pkt 29 lit. a – dotyczy dodania w ust. 1b w art. 44 ustawy zdania drugiego w brzmieniu: „Podatek za grudzień płatny jest w terminie złożenia zeznania.”.

Propozycja dotyczy przesunięcia terminu płatności zaliczki za miesiąc grudzień.

Obecnie podatnicy mający ograniczony obowiązek podatkowy uzyskujący przychody określone w art. 29 ustawy, np. bez pośrednictwa płatników z umowy

zlecenia, są zobowiązani bez wezwania wpłacać zryczałtowany podatek dochodowy za miesiące, w których uzyskali ten przychód, w terminie do dnia 20 następnego miesiąca za miesiąc poprzedni, czyli za grudzień w miesiącu styczniu następnego roku. Po zmianie podatek za grudzień uregulują w zeznaniu podatkowym składanym do 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym.

Art. 1 pkt 29 lit. b – dotyczy zmiany brzmienia w ust. 3a. Zmiana polega na zastąpieniu wyrazów „art. 26 ust. 1 pkt 2” wyrazami „art. 26 ust. 1 pkt 2 lub 2a”. Zmiana ta ma charakter porządkowy i jest konsekwencją dodania pkt 2a w art. 26 w ust. 1 (odliczenia od podstawy opodatkowania składek na ubezpieczenie społeczne zapłaconych za granicą).

Art. 1 pkt 29 lit. c – dotyczy nadania nowego brzmienia ust. 3c w art. 44 ustawy. Nowe brzmienie przepisu ust. 3c w art. 44 ustawy, związane jest ze zmianą ust. 1 w art. 27b ustawy (odliczenia od podatku składek na ubezpieczenie zdrowotne) i ma charakter porządkowy.

Art. 1 pkt 29 lit. d – dotyczy nadania nowego brzmienia pkt 2 w ust. 6b w art. 44 ustawy.

Zaproponowana zmiana ma charakter porządkowy. Zmiana polega na dodaniu w przepisie opisu kwoty nie powodującej obowiązku zapłaty podatku wynikającej z pierwszego przedziału skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1, w miejsce obecnie określonej liczbowo. Rozwiązanie takie powoduje, że ewentualna zmiana skali podatkowej nie będzie wymagała każdorazowej zmiany tego przepisu.

Art. 1 pkt 29 lit. e – dotyczy nadania nowego brzmienia ust. 6i w art. 44 ustawy.

Nowe brzmienie przepisu ust. 6i w art. 44 ustawy związane jest ze zmianą ust. 1 w art. 27b ustawy (odliczenia od podatku składek na ubezpieczenie zdrowotne) i ma charakter porządkowy.

Art. 1 pkt 29 lit. f – dotyczy nadania nowego brzmienia ust. 7 w art. 44 ustawy.

Zmiana polega na sprecyzowaniu zasad i terminów wpłacania zaliczek po powrocie podatnika do Polski. Zmiana ma charakter porządkowy.

Art. 1 pkt 29 lit. g – dotyczy dodania nowego ust. 7k w art. 44 ustawy.

Zaproponowana zmiana ma na celu dostosowanie obowiązującego zwolnienia do postanowień rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5). Dodawany przepis wskazuje, że udzielona podatnikom pomoc w postaci zwolnienia, o którym mowa w art. 44 ust. 7a ustawy (tzw. kredyt podatkowy) stanowi pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.

Art. 1 pkt 30 projektu dotyczy art. 45 ustawy (zeznanie podatkowe).

Art. 1 pkt 30 lit. a, e oraz lit. f projektu – dotyczą zmiany zasad opodatkowania dochodów uzyskanych z odpłatnego zbycia nieruchomości i określonych praw majątkowych (patrz uzasadnienie do zmiany w art. 1 pkt 8 lit. a tiret siedemnaste – dotyczącej dodawanego zwolnienia pkt 131 w art. 21 ust. 1 ustawy).

Art. 1 pkt 30 lit. b projektu – dotyczy zmiany brzmienia ust. 1b. Zmiana ma charakter porządkowy i w praktyce polega na zastąpieniu wyrazów „ust. 7” wyrazami „ust. 1c” i jest konsekwencją dodania ust. 1c (patrz lit. c).

Art. 1 pkt 30 lit. c projektu – dotyczy dodania ust. 1c. Zmiana ma na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących właściwości miejscowej urzędu skarbowego, do którego jest składane zeznanie podatkowe przez osobę niemającą miejsca zamieszkania w Polsce w sytuacji, gdy nie opuszcza ona Polski przed zakończeniem roku podatkowego.

Art. 1 pkt 30 lit. d projektu nadaje nowe brzmienie pkt 1 w ust. 3a w art. 45 ustawy, zmiana jest związana z możliwością odliczania od dochodu zapłaconych za granicą składek na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne.

Zgodnie z dodawaną regulacją podatnik, który otrzyma zwrot wydatków poniesionych na ubezpieczenie społeczne, będzie zobligowany w zeznaniu podatkowym doliczyć do dochodu lub podatku kwoty uprzednio odliczone.

Art. 1 pkt 30 lit. g projektu dotyczy uchylecia ust. 5c – 5g w art. 45 ustawy.

Proponuje się, aby te szczególne uregulowania wskazujące tryb postępowania organu podatkowego, po złożeniu wniosku podatnika o przekazanie kwoty 1 % podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego, umieścić w odrębnej jednostce redakcyjnej (patrz uzasadnienie do art. 1 pkt 31 projektu, dotyczącego dodania art. 45c ustawy).

Art. 1 pkt 30 lit. h projektu dotyczy nadania nowego brzmienia ust. 7 w art. 45 ustawy.

Zmiana ma charakter porządkowy. Jest konsekwencją dodania ust. 1c oraz dodania ust. 7a w art. 45.

Art. 1 pkt 30 lit. i projektu dotyczy dodania ust. 7a w art. 45 ustawy.

Przedmiotowa zmiana związana jest z wprowadzeniem możliwości preferencyjnego opodatkowania dochodów małżonków i osób samotnie wychowujących dzieci będących nierezydentami (likwidacja naruszeń) oraz opodatkowaniem dochodów, o których mowa w art. 29 ust. 1, według skali podatkowej z uwzględnieniem kosztów uzyskania przychodów.

W sytuacji wyboru jednej z wymienionych form opodatkowania, nierezydenci podlegają opodatkowaniu tak jak rezydenci Polski i będą składać zeznanie podatkowe w terminie do 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym. Ponadto będą obowiązani dołączyć do zeznania certyfikat rezydencji, co ułatwi organom podatkowym wstępną weryfikację zeznań, bez konieczności wzywania podatnika do urzędu skarbowego.

Art. 1 pkt 31 projektu dotyczy dodawanego art. 45c (dystrybucja 1 % podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego).

Zmiana ma na celu usunięcie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, dotyczących obowiązku przekazania przez naczelnika urzędu skarbowego kwoty 1 % podatku należnego na konto wskazanej przez podatnika organizacji pożytku publicznego. Dlatego też przepisy dotyczące dystrybucji 1 % zawarte obecnie w art. 45 w ust. 5c – 5g ustawy, zostały przeniesione do nowego artykułu.

Należy zauważyć, że ustawa z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 217, poz. 1588) dokonała zmiany mechanizmu przekazywania 1 % podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego. O ile w stanie prawnym obowiązującym w zakresie rozliczania dochodów uzyskanych w 2006 r., aby podatnik mógł zmniejszyć podatek należny o 1 %, sam musiał dokonać wpłaty na rachunek bankowy organizacji pożytku publicznego, to w kształcie mającym zastosowanie do dochodów uzyskanych od 1 stycznia 2007 r., podatnik w składanym przez siebie zeznaniu podatkowym podaje jedynie dane pozwalające na właściwe zidentyfikowanie organizacji pożytku publicznego, której konto chciałby zasilić (czynność ta traktowana jest na równi ze złożeniem stosownego wniosku przez podatnika). Przekazaniem zadeklarowanej kwoty zajmuje się natomiast naczelnik urzędu skarbowego.

W dodawanym art. 45c ustawy powyższe zasady pozostają bez zmian. Podatnik nadal w zeznaniu podatkowym wybierać będzie organizację pożytku publicznego z wykazu organizacji mających status organizacji pożytku publicznego. Jednakże wykaz ten będzie prowadzony w formie elektronicznej, a nie tak jak obecnie w formie ogłaszanego obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Brzmienie tego przepisu powiązane jest ściśle ze zmianą ustawy o pożytku publicznym i o wolontariacie zawartą w art. 4 projektu (dodawany w tej ustawie art. 27a nakłada na ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego obowiązek prowadzenia, w formie elektronicznej, wykazu organizacji pożytku publicznego uprawnionych do otrzymania 1 % podatku, w którym zamieszczana będzie nazwa organizacji, numer Krajowego Rejestru Sądowego oraz numer jej rachunku bankowego; w wykazie tym nie będzie

się uwzględniać organizacji prowadzących działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu wyrobów przemysłu elektronicznego, paliwowego, tytoniowego, spirytusowego, winiarskiego, piwowarskiego, a także pozostałych wyrobów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,5 %, oraz wyrobów z metali szlachetnych albo z udziałem tych metali, lub handlu tymi wyrobami – patrz uzasadnienie do art. 4 projektu).

Propozycja ta jest korzystna zarówno dla podatników jak i organizacji pożytku publicznego ze względu na możliwość bieżącej aktualizacji wykazu (w wykazie zamieszczone będą nie tylko organizacje pożytku publicznego, które status organizacji pożytku publicznego mają na dzień 30 listopada roku podatkowego. Dodatkowo dopuszczono możliwość wskazania organizacji pożytku publicznego nawet w sytuacji złożenia przez podatnika korekty zeznania, pod warunkiem jednak, że będzie ona dokonana w terminie dwóch miesięcy od upływu terminu dla złożenia zeznania podatkowego (ust. 1).

Istotą „instytucji 1 %” jest możliwość zadysponowania częścią swojego podatku wpłacanego do budżetu państwa, w przypadku gdy podatnik chce wesprzeć daną organizację pożytku publicznego. Stąd naczelnik zgodnie z wnioskiem podatnika zawartym w zeznaniu lub w korekcie tego zeznania przekazywać będzie kwotę 1 % podatku należnego na rzecz wskazanej organizacji pod warunkiem, że podatnik dokona zapłaty w pełnej wysokości podatku należnego stanowiącego podstawę obliczenia kwoty do przekazania na rzecz organizacji pożytku publicznego, nie później niż w terminie dwóch miesięcy od upływu terminu do złożenia zeznania podatkowego (ust. 2).

W ust. 3 określono, że wnioskiem o przekazanie 1 % jest wskazanie organizacji pożytku publicznego, przez podanie jej nazwy, numeru wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego oraz kwoty do przekazania na rzecz tej organizacji.

Proponuje się aby naczelnik urzędu skarbowego przekazywał kwoty podatku na rachunek bankowy organizacji pożytku publicznego wskazany w wykazie, o którym mowa w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (prowadzonym w formie elektronicznej przez ministra właściwego do spraw zabez-

pieczenia społecznego). Brzmienie tego przepisu powiązane jest ze zmianą ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie zawartą w art. 4 projektu (dodawany w tej ustawie art. 27a nakłada na ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego obowiązek prowadzenia elektronicznego wykazu rachunków bankowych organizacji pożytku publicznego, na które będzie przekazywany 1 % – patrz uzasadnienie do art. 4 projektu). Kwotę tę naczelnik urzędu skarbowego prześle w trzecim lub w czwartym miesiącu od upływu terminu do złożenia zeznania podatkowego (ust. 4). Termin ten jest uwarunkowany możliwością składania przez podatników korekt zeznania w okresie dwóch miesięcy od upływu terminu dla złożenia zeznania podatkowego.

W ust. 5 wprowadzono rozwiązanie pozwalające naczelnikowi urzędu skarbowego na przekazanie organizacji pożytku publicznego danych podatnika, który przekazał na jej rzecz 1 % podatku. Jeżeli zatem podatnik w zeznaniu podatkowym (korekcie zeznania) wyrazi wolę poinformowania organizacji, że na jej rzecz przekazał 1 % podatku, to naczelnik urzędu skarbowego prześle tej organizacji informacje o podatniku. Informacje te będą dotyczyć wyłącznie imienia, nazwiska i adresu podatnika oraz wysokości przekazanej kwoty podatku.

O możliwość taką postulowały zarówno organizacje jak i parlamentarzyści.

Art. 1 pkt 32 projektu – dotyczy załącznika nr 2 do ustawy „TABELA RODZAJÓW I ROZMIARÓW DZIAŁÓW SPECJALNYCH PRODUKCJI ROLNEJ ORAZ NORM SZACUNKOWYCH DOCHODU ROCZNEGO”.

Zaproponowana zmiana jest konsekwencją przyjęcia terminologii używanej w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 133, poz. 921) określającej daną grupę zwierząt futerkowych. Zmiana polega na zastąpieniu wyrazu „tchórzofretki” wyrazem „tchórze”. Zakres objęty nową nazwą nie ulega zmianie, tym samym zmiana ma charakter porządkowy.

Art. 2 projektu dotyczy zmiany ustawy – Ordynacja podatkowa.

Art. 2 pkt 1 projektu, dotyczy dodania art. 77c ustawy – Ordynacja podatkowa i ma na celu zapobieżenie sytuacji, w której budżet państwa ponosiłby negatywne skutki związane z błędnym obliczeniem podatku należnego przez podatnika, a w konsekwencji z przekazaniem przez naczelnika urzędu skarbowego na rzecz organizacji pożytku publicznego kwoty wyższej niż 1 % podatku należnego stanowiącego podstawę obliczenia kwoty do przekazania na konto organizacji pożytku publicznego, w związku z:

- korektą zeznania dokonaną po dwóch miesiącach od upływu terminu określonego dla złożenia zeznania podatkowego,
- wydaniem, przez właściwy organ podatkowy lub właściwy organ kontroli skarbowej, decyzji określającej wysokości zobowiązania w podatku dochodowym od osób fizycznych.

W praktyce mogą wystąpić sytuacje, gdy podatnik – w wyniku błędnego obliczenia podatku należnego – zadeklaruje na rzecz organizacji pożytku publicznego kwotę wyższą niż wynikająca z poprawnie obliczonego podatku należnego. W konsekwencji, na konto organizacji pożytku publicznego wpłynie zawyżona kwota. Stanowiłoby to dodatkowy wydatek budżetu państwa, co z punktu widzenia finansów publicznych byłoby działaniem niepożądanym. Zmiana spowoduje, że nadwyżkę ponad kwotę przekazaną przez naczelnika urzędu skarbowego, zgodnie z wnioskiem podatnika wyrażonym w zeznaniu podatkowym, a kwotą stanowiącą 1 % podatku należnego po obniżeniu (zaokrągloną do pełnych dziesiątek groszy w dół), pokryje podatnik z własnych środków, poprzez pomniejszenie przez organ podatkowy zwracanej mu nadpłaty.

Art. 2 pkt 2 projektu dotyczy dodania pkt 13 w § 3 w art. 299 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Dodanie pkt 13 związane jest ze zmianą zaproponowaną w art. 1 pkt 31 projektu, tj. ust. 5 w dodawanym art. 45c (alokacja 1 %). Umożliwiając naczelnikowi urzędu skarbowego przekazanie organizacji pożytku publicznego danych podatnika, który przekazał na jej rzecz 1 % podatku, należało dokonać odpowiedniej

zmiany w art. 299 Ordynacji podatkowej. Artykuł ten stanowi o udostępnianiu przez organy podatkowe informacji zawartych w aktach podatkowych.

Art. 3. projektu dotyczy zmian w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Art. 3 pkt 1 projektu. Aktualnie podatnicy, których przychody w trakcie roku przekroczyły kwotę 150 000 euro tracą prawo do opodatkowania w formie ryczału od przychodów ewidencjonowanych w trakcie roku podatkowego. Proponuje się aby podatnicy, którzy uzyskali przychody w wysokości przekraczającej kwotę 150 000 euro nie tracili prawa do opodatkowania w formie ryczału od przychodów ewidencjonowanych w trakcie roku podatkowego. Takie rozwiązanie powoduje, że podatnicy będą tracili to prawo od następnego roku podatkowego.

Art. 3 pkt 2 projektu. Zmiana ta pozostaje w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt K 18/06 i jest konsekwencją przyjętych rozwiązań w podatku dochodowym od osób fizycznych w zakresie zasad odliczania składek na ubezpieczenie społeczne. Zmiany opisano przy art. 1 pkt 12 projektu.

Art. 3 pkt 3 lit. a projektu. Aktualnie przychody z tytułu prowizji z działalności handlowej w zakresie znaków opłaty skarbowej opodatkowane są ryczałem od przychodów ewidencjonowanych wg stawki 5,5 % przychodów. Zmiana polega na skreśleniu w przepisie art. 12 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym (...) wyrazów: „znaków opłaty skarbowej”.

Zaproponowana zmiana ma charakter porządkowy i jest konsekwencją przyjętych rozwiązań w przepisach o opłacie skarbowej. Znaki opłaty skarbowej obowiązują jedynie do końca 2008 r.

Art. 3 pkt 3 lit. b projektu. Zaproponowana zmiana ma charakter porządkowy i jest konsekwencją propozycji zmiany zasad opodatkowania dochodów uzyskanych z odpłatnego zbycia nieruchomości i określonych praw majątkowych w tym propozycji nowego zwolnienia określonego w art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Art. 3 pkt 3 lit. c projektu. Proponuje się dodanie przepisu, który określa, że w sytuacji, gdy podatnik wybrał ryczałt od przychodów ewidencjonowanych stosuje odpowiednio zasady wynikające z ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, regulujące kwestie sposobu stosowania umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Art. 3 pkt 4 projektu. Zmiana ta pozostaje w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt K 18/06 i jest konsekwencją przyjętych rozwiązań w podatku dochodowym od osób fizycznych w zakresie zasad odliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Zmiany opisano przy art. 1 pkt 13 projektu.

Art. 3 pkt 5 lit. a projektu. Zmiana polega na rozszerzeniu katalogu kwot podlegających doliczeniu w sytuacjach gdy podatnik otrzymał zwrot kwot poprzednio odliczonych od przychodu lub podatku.

Art. 3 pkt 5 lit. b projektu. Zmiany dotyczą przekazywania 1 % podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego (uchylenie ust. 3a – 3d w art. 21) i są analogiczne do zmian w podatku dochodowym od osób fizycznych (patrz opis do art. 1 pkt 30 projektu).

Art. 3 pkt 5 lit. c projektu. Zaproponowana zmiana ma na celu dostosowanie obowiązującego zwolnienia do postanowień rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5). Dodawany przepis wskazuje, że udzielona podatnikom pomoc w postaci zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 6 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (tzw. kredyt podatkowy) stanowi pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.

Art. 3 pkt 6 projektu dotyczy dodania art. 21b (dystrybucja 1 % podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego).

Regulacje dotyczące obowiązku przekazania przez naczelnika urzędu skarbowego kwoty 1 % podatku należnego na konto wskazanej przez podatnika organizacji pożytku publicznego są analogiczne do nowych przepisów zaproponowanych w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych – patrz opis do art. 1 pkt 31 projektu).

Art. 3 pkt 7 i 8 projektu. Zmiany te pozostają w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt K 18/06 i są konsekwencją przyjętych rozwiązań w podatku dochodowym od osób fizycznych w zakresie zasad odliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Zmiany opisano przy art. 1 pkt 13 projektu.

Art. 4 projektu dotyczy zmiany ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Dodany w ustawie art. 27a nakłada na ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego obowiązek prowadzenia wykazu organizacji pożytku publicznego, w którym oprócz nazwy organizacji zamieszcza jej numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego oraz numer rachunku bankowego właściwy do przekazania 1 %. Zobowiązanie to jest związane z postanowieniami art. 27 ustawy, które przewidują możliwość zasilania organizacji pożytku publicznego z podatku dochodowego od osób fizycznych. Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych stanowi, iż podatnik w rocznym zeznaniu podatkowym może wskazać jedną organizację pożytku publicznego, na rzecz której naczelnik urzędu skarbowego przekaze 1 % podatku należnego.

W obecnym stanie prawnym – na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 45 ust. 5g) – minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości ogłasza, w drodze obwieszczenia – w terminie do końca roku podatkowego – wykaz organizacji mających status organizacji pożytku publicznego na dzień 30 listopada roku podatkowego (w wykazie tym nie uwzględnia się organizacji prowadzących działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu wyrobów przemysłu elektronicznego, paliwowego, tytoniowego, spirytusowego,

winiarskiego, piwowarskiego, a także pozostałych wyrobów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,5 %, oraz wyrobów z metali szlachetnych albo z udziałem tych metali, lub handlu tymi wyrobami).

Proponowana zmiana oznacza zatem rezygnację z procedury wydawania obwieszczenia. Jednocześnie proponuje się, aby wykaz ten był prowadzony w formie elektronicznej ze względu na możliwość bieżącej aktualizacji wykazu (w wykazie zamieszczone będą nie tylko organizacje pożytku publicznego, które status organizacji pożytku publicznego mają na dzień 30 listopada roku podatkowego).

W wykazie ma być zamieszczona nazwa organizacji, jej siedziba, numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego oraz numer rachunku bankowego właściwy do przekazania 1 %. Minister Sprawiedliwości został zobligowany do przekazywania w formie elektronicznej danych dotyczących nazwy organizacji pożytku publicznego, jej siedziby oraz numeru wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.

Natomiast numer rachunku bankowego, jaki ma być umieszczony w wykazie będzie podawać organizacja pożytku publicznego zainteresowana otrzymaniem 1 % podatku. Jeżeli organizacja pożytku publicznego nie poda tego numeru lub poda błędny numer, organ podatkowy zajmujący się dystrybucją 1 % podatku odstąpi od jego przekazania. Zapis ten ma zmobilizować organizacje pożytku publicznego do wpisywania numerów rachunków bankowych, gdyż obecnie zdarzają się sytuacje, w których organ podatkowy nie jest w stanie uzyskać takiej informacji.

Art. 5. projektu dotyczy zmiany ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Celem zmiany wprowadzanej do art. 9 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, jest umożliwienie odliczenia w ramach ulgi odsetkowej zarówno odsetek od kredytu (pożyczki) mieszkaniowego, o którym mowa w art. 26b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, w brzmieniu obowiązującym w latach 2002 – 2006, jak i odsetek od kredytu (pożyczki) udzielone-

go podatnikowi na spłatę kredytu (pożyczki) mieszkaniowego (tzw. kredyt refinansowy) lub odsetek od kredytu przeznaczanego na spłatę kredytu refinansowego. Od kilku lat obserwowany jest bowiem wzrost zainteresowania refinansowaniem kredytów hipotecznych lub korzystania z bogatej oferty kredytów konsolidacyjnych. W konsekwencji, rośnie liczba osób zmieniających bank na tańszy.

Natomiast w obecnym brzmieniu przepisów, odliczeniu – na zasadzie praw nabytych – podlegają wyłącznie odsetki od kredytu (pożyczki) mieszkaniowego, tj. przeznaczanego na bezpośrednie finansowanie:

- 1) budowy budynku mieszkalnego albo
- 2) wniesienia wkładu budowlanego lub mieszkaniowego do spółdzielni mieszkaniowej na nabycie prawa do nowo budowanego budynku mieszkalnego albo lokalu mieszkalnego w takim budynku, albo
- 3) zakupu nowo wybudowanego budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego w takim budynku od gminy albo od osoby, która wybudowała ten budynek w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, albo
- 4) nadbudowy lub rozbudowy budynku na cele mieszkalne lub przebudowy (przystosowania) budynku niemieszkalnego, jego części lub pomieszczenia niemieszkalnego na cele mieszkalne, w wyniku których powstanie samodzielne mieszkanie spełniające wymagania określone w przepisach prawa budowlanego.

W konsekwencji, z chwilą zaciągnięcia kredytu (pożyczki) refinansowego, podatnik traci prawo do kontynuowania ulgi odsetkowej. Zmiana powyższego stanu rzeczy wymaga zmian ustawowych, tj. w art. 9 ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Nowe brzmienie ust. 1 tego artykułu rozszerza zakres ulgi odsetkowej o odsetki od kredytu (pożyczki) zaciągniętego na spłatę kredytu mieszkaniowego udzielonego podatnikowi w latach 2002 – 2006, oraz o odsetki od kredytu (pożyczki) przeznaczanego na spłatę kredytu (pożyczki) refinansowego.

Z kolei ust. 1a doprecyzowuje sposób dokonywania odliczeń z tytułu odsetek od „kredytu konsolidacyjnego”, z którego tylko część przeznaczona jest na spłatę kredytu mieszkaniowego lub kredytu refinansowego, pozostała zaś związana jest np. z zakupem samochodu czy lodówki.

Natomiast ust. 1b ma na celu umożliwienie odliczenia odsetek od kredytu (pożyczki) refinansowego, jakie podatnik spłacił przed 1 stycznia 2008 r. w przypadku podatników, którzy inwestycję mieszkaniową (np. budowę domu) zakończyli przed tym dniem (tj. przed wejściem w życie omawianych regulacji, które mają zastosowanie do dochodów uzyskanych od 1 stycznia 2008 r.). Osoby, które inwestycję mieszkaniową zakończą w roku 2008 lub kolejnych latach odsetki od kredytu mieszkaniowego lub kredytu refinansowego będą mogły odliczyć na dotychczasowych zasadach, tj. po raz pierwszy w zeznaniu podatkowym składanym za rok, w którym inwestycja została zakończona. Zgodnie bowiem z art. 26b ust. 6 i 7 ustawy w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2007 r., odsetki od kredytu (pożyczki) zapłacone przed rokiem zakończenia inwestycji (np. budowy domu) mogą być odliczone od dochodu uzyskanego w roku, w którym podatnik po raz pierwszy odlicza odsetki lub w roku po nim następującym. Stąd dwuletni okres na odliczanie odsetek od kredytu (pożyczki) zachowano również w przypadku kredytów (pożyczek) refinansowych zaciągniętych dla inwestycji mieszkaniowych zakończonych przed 1 stycznia 2008 r.

Art. 6 projektu.

Przepis ten zachowuje tzw. prawa nabyte do uchylanego zwolnienia „ulgi meldunkowej” dla podatników, którzy w okresie jego obowiązywania od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. nabyli lub wybudowali (oddali do użytkowania) nieruchomości i prawa określone w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a – c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Uregulowano w tym artykule zarówno kwestię podatników opodatkowanych na podstawie przepisów ustawy o podatku dochodowym (ust. 1) jak i korzystających z opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych (ust. 2). Ponadto na podstawie ust. 3 art. 6 projektu określono nowy termin do składania oświadczenia

o spełnieniu warunków do tzw. ulgi meldunkowej, analogiczny do terminu złożenia zeznania za rok podatkowy, w którym uzyskano dochody z tego tytułu (tj. 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym, w którym nastąpiło odpłatne zbycie).

Art. 7 projektu.

Przepisy zawarte w tym artykule są ściśle związane ze zmianami zaproponowanymi w art. 4 projektu, tj. ze zobowiązaniem ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, do prowadzenia wykazu organizacji pożytku publicznego w formie elektronicznej.

Wykaz ten ma być sporządzony najpóźniej do końca 2009 r. (art. 8 projektu). Należało zaproponować przepisy przejściowe, które wskazują, który wykaz ma mieć zastosowanie do przekazywania 1 % podatku od dochodów uzyskanych w 2008 r. (ust. 1). Ponadto w związku z uchyceniem ust. 5c – 5g w art. 45 (opis do zmiany zawartej w art. 1 pkt 30 lit. g), należało zawrzeć przepis upoważniający ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, do ogłoszenia wykazu organizacji mających status organizacji pożytku publicznego na dzień 30 listopada 2008 r. (ust. 4).

Postanowienia ust. 2 zobowiązują organizacje pożytku publicznego do przekazania – do dnia 31 stycznia 2009 r. – naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według siedziby organizacji, numeru rachunku bankowego, na który ma być przekazany 1 % podatku.

Z kolei ust. 3 zobowiązuje naczelnika urzędu skarbowego do przekazania 1 % podatku na rachunek bankowy organizacji pożytku publicznego, w trzecim lub w czwartym miesiącu licząc od końca miesiąca, w którym upłynął termin do złożenia zeznania podatkowego.

Art. 8 projektu.

Art. 8 zobowiązuje ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego do sporządzenia wykazu organizacji pożytku publicznego, prowadzonego

w formie elektronicznej (tj. wykazu, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadawanym projektowaną ustawą), najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r.

Przepisy końcowe

Art. 9 projektu.

Przepis dotyczy zachowania mocy aktów wykonawczych wydanych na podstawie dotychczasowego brzmienia art. 25 ust. 8 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, do czasu wydania nowych na podstawie zmienionej delegacji nie dłużej jednak niż przez rok od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10 projektu.

Zgodnie z omawianą regulacją, przepisy niniejszej nowelizacji będą miały zastosowanie do dochodów (poniesionych strat) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2009 r. Przepis ten wskazuje także enumeratywnie zmiany, które będą miały zastosowanie do rozliczenia dokonywanego za 2008 r. Można tu wskazać przykładowo przepisy dotyczące usunięcia naruszeń oraz wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego, które będą miały zastosowanie do dochodów (poniesionych strat) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2008 r.

Art. 11 projektu.

Przepis ten stanowi o wejściu w życie niniejszej nowelizacji. Norma ta przewiduje, że ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 12, 13 pkt 30 lit. g i pkt 31, art. 2, art. 3 pkt 4, pkt 5 lit. b, pkt 6 – 8 oraz art. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2008 r.

Wejście w życie art. 1 pkt 12, 13, art. 3 pkt 4 z dniem 1 grudnia 2008 r. jest uzasadniane postanowieniami orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt K 18/06. Wyrok ten stanowi, że przepisy ustawy regulujące odliczanie składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne tracą moc obowiązującą z dniem 30 listopada 2008 r.

Wejście w życie art. 1 pkt 30 lit. g i pkt 31, art. 2, art. 3 pkt 5 lit. b i pkt 6 – 8 oraz art. 7 z dniem 1 grudnia 2008 r. jest związane ze zmianami w zakresie przekazywania 1 % podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego. Minister Pracy i Polityki Społecznej do dnia 31 grudnia 2008 r. zobligowany jest do ogłoszenia wykazu organizacji, które posiadają status organizacji pożytku publicznego do dnia 30 listopada 2008 r. Wszystkie przepisy regulujące ww. materię powinny wejść w życie jednocześnie, tak aby nie było kolizji między normami prawnymi i aby Minister Pracy i Polityki Społecznej miał podstawę do wydania obwieszczenia.

Zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), projekt aktu normatywnego został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie internetowej Ministerstwa Finansów. Od tego momentu każdy może zgłosić zainteresowanie pracami nad projektem ustawy (art. 7 ust. 1 ww. ustawy). W przedmiotowej sprawie nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Szacuje się, że proponowane regulacje wpłyną na dochody sektora finansów publicznych w roku budżetowym 2009 w następującej wysokości:

- umożliwienie nierezydentom opodatkowania uzyskanych przychodów opodatkowanych dotychczas w sposób zryczałtowany, na zasadach ogólnych wg skali podatkowej (z uwzględnieniem kosztów uzyskania przychodów) – 4 mln zł,
- zaniechanie poboru podatku dochodowego od osób fizycznych obejmujące kwoty stanowiące zwrot kosztów z tytułu opieki nad dzieckiem lub osobą zależną – 0,2 mln zł,
- umożliwienie nierezydentom możliwości wspólnego opodatkowania dochodów małżonków – 12 mln zł,
- umożliwienie preferencyjnego opodatkowania osób samotnie wychowujących dzieci pobierających rentę socjalną – 22 mln zł.

Łączne zmniejszenie dochodów sektora finansów publicznych w 2009 r. oszacowano w wysokości „minus” 38,2 mln zł, w tym dochodów:

- budżetu państwa „minus” 25,8 mln zł,
- budżetów jednostek samorządu terytorialnego „minus” 12,4 mln zł. Szacowany skutek dla dochodów jednostek samorządu terytorialnego uwzględnia m.in. zmianę zasad opodatkowania dochodów nierezydentów. W przypadku opodatkowania tych dochodów na zasadach ogólnych wg skali podatkowej jednostki samorządu terytorialnego będą partycypowały we wpływach z tego tytułu.

Wprowadzenie możliwości odliczania wydatków na spłatę odsetek od kredytu (pożyczki) mieszkaniowego, również w sytuacji gdy podatnikowi został udzielony kredyt na spłatę kredytu mieszkaniowego spowoduje (pomimo likwidacji ulgi) utrzymywanie się poziomu odliczeń z tego tytułu w kolejnych latach. W 2006 r. z ulgi skorzystało ponad 100 tys. podatników na kwotę ponad 301 mln zł. Skutek finansowy tego odliczenia wyniósł 64,2 mln zł.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej (MPiPS) przewiduje, że obsługa wykazu organizacji pożytku publicznego prowadzonego w formie elektronicznej spowoduje konieczność utworzenia jednego nowego etatu. W stosunku rocznym będzie to koszt w wysokości 36 588 zł.

Ponadto MPiPS przewiduje, że koszt usługi obejmującej proces modernizacji strony internetowej wyniesie 50 000 zł.

Ponadto szacuje się zmniejszenie dochodów sektora finansów publicznych w roku budżetowym 2010 (w związku z rozliczeniem za 2009 r.) w łącznej kwocie 107,6 mln zł, w tym z tytułu:

- przekazywania części podatku należnego od dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i określonych praw majątkowych na rzecz organizacji pożytku publicznego (1 %) – 0,6 mln zł,
- umożliwienia odliczania od podatku ulgi z tytułu wychowywania dzieci pobierających rentę socjalną – 29 mln zł,
- ulgi na dzieci przebywające w rodzinach zastępczych oraz pod opieką prawną – 78 mln zł.

Szacuje się, że proponowane rozwiązania wpłyną na zmniejszenie dochodów budżetu państwa w 2010 r. w kwocie 55,9 mln zł, a dochodów budżetów jednostek samorządu terytorialnego w kwocie 51,7 mln zł.

Z uwagi na brak danych do przeprowadzenia analiz nie jest możliwe oszacowanie wymiernych skutków pozostałych propozycji rozwiązań systemowych.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. W dniu 17 lipca 2008 r. ww. projekt został przekazany członkom Zespołu ds. Systemu Finansów Publicznych Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego do zaopiniowania w trybie obiegowym. Uwagi do przedmiotowego projektu zostały zgłoszone jedynie przez Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego, który podniósł, że przedstawiony do konsultacji przez Ministerstwo Finansów projekt ustawy (z dnia 30 czerwca 2008 r.) o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz

o zmianie innych ustaw zawiera szereg rozwiązań, które należy ocenić pozytywnie, choćby likwidację ulgi meldunkowej, doprecyzowanie obowiązku podatkowego, doprecyzowanie zasad korzystania z ulgi na dzieci, w tym usunięcie ograniczenia dotyczącego szkół w rozumieniu polskich przepisów w przypadku preferencyjnego opodatkowania w odniesieniu do podatników wychowujących uczące się dzieci, a także zmienione zasady przekazywania 1 % podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego. Bardzo pozytywnie należy ocenić fakt, że nowelizacja ta harmonizuje obowiązujące w Polsce uregulowania prawne z prawodawstwem i orzecznictwem wspólnotowym.

Ponadto Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego pozytywnie zaopiniował rozwiązania dotyczące przekazywania 1 % podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego, zgodnie z którym wykaz organizacji pożytku publicznego będzie prowadzony w formie elektronicznej, a nie jak obecnie w formie obwieszczenia ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

W opinii tego Urzędu należy szczególnie zwrócić uwagę na negatywny wpływ proponowanych rozwiązań na dochody jednostek samorządu terytorialnego, z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, którego konsekwencji nie można ocenić pozytywnie. Zasadnym wydaje się rozszerzenie regulacji przedmiotowej ustawy w sposób gwarantujący jednostkom samorządu terytorialnego rekompensatę zmniejszonych dochodów spowodowanych przedmiotową nowelizacją. Źródłem takiej rekompensaty mogłyby być przykładowo środki pochodzące ze zwiększonego procentowego wpływu z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych, bądź też środki pochodzące z podatku od towarów i usług, co jednak wymagałoby nowelizacji kolejnych ustaw.

Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego na posiedzeniu w dniu 27 sierpnia 2008 r. negatywnie zaopiniowała przedmiotowy projekt z uwagi na skutki finansowe dla jednostek samorządu terytorialnego.

Zakres i wyniki konsultacji społecznych

Projekt został przekazany do zaopiniowania przez organizacje przedsiębiorców, związki zawodowe, organizacje społeczne celem umożliwienia jego oceny przez wszystkich zainteresowanych. W ramach konsultacji projekt otrzymali:

- 1) Business Centre Club,
- 2) Konfederacja Pracodawców Polskich,
- 3) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 4) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
- 5) NSZZ „Solidarność”,
- 6) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 7) Rada Działalności Pożytku Publicznego,
- 8) Krajowa Rada Doradców Podatkowych,
- 9) Krajowa Rada Radców Prawnych,
- 10) Narodowy Bank Polski.

Do projektowanych zmian następujące podmioty zgłosiły uwagi:

Krajowa Izba Gospodarcza (KIG)

- 1) za korzystne ze społecznego punktu widzenia należy uznać doprecyzowanie zasad korzystania z ulgi na dzieci. W ocenie KIG ulga ta została przygotowana w pośpiechu przed ostatnimi wyborami parlamentarnymi i zawiera liczne niejasności i niedociągnięcia prawne. Celowe jest rozszerzenie możliwości skorzystania z tej ulgi na opiekunów prawnych ustalonych prawomocnym orzeczeniem sądu oraz na rodziny zastępcze opiekujące się dziećmi.

Krajowa Izba Gospodarcza uważa, że także podatnicy prowadzący działalność gospodarczą, którzy płacą podatek na innych zasadach niż te określone w art. 27 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (skala podatkowa) powinni mieć prawo do tzw. ulgi na dzieci. Należy podkreślić, że

obecnie przeszło 200 tys. przedsiębiorców płaci podatek wg liniowej 19 % stawki. Ponadto 700 – 800 tys. osób płaci zryczałtowany podatek od przychodów ewidencjonowanych oraz tzw. kartę podatkową. W ocenie KIG brak prawa dla tych podmiotów gospodarczych do tzw. ulgi na dzieci to istotny element świadczący, w tym zakresie, o dyskryminacji małej i średniej przedsiębiorczości przez Ministerstwo Finansów.

Uwaga dotycząca rozszerzenia zakresu stosowania ulgi na dzieci na podatników opłacających podatek w innych formach niż według skali podatkowej nie została uwzględniona.

Podkreślić należy, że podstawową formą opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych są zasady ogólne przy zastosowaniu progresywnej skali podatkowej. Natomiast opodatkowanie ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, podatnik wybiera składając stosowne oświadczenie. Zasady opodatkowania w tej formie różnią się od zasad opodatkowania według progresywnej skali podatkowej. Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych jest uproszczoną formą opodatkowania i jest pobierany bez pomniejszania przychodu o koszty jego uzyskania. Uproszczony charakter ma również ewidencja przychodów, w której podatnicy ewidencjonują zdarzenia gospodarcze związane z prowadzoną działalnością.

Ponadto dodać należy, że ulga z tytułu wychowywania dzieci nie podlega odliczeniu również od podatku uiszczanego według 19 % stawki oraz w formie karty podatkowej. Podobnie jak opodatkowanie ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, także te formy opodatkowania podatnik wybiera składając stosowne oświadczenie lub wniosek.

Dokonując wyboru sposobu opodatkowania dochodów (przychodów) z działalności gospodarczej, podatnicy powinni być świadomi nie tylko korzyści płynących z takiego wyboru, ale także ograniczeń z nim związanych.

- 2) za korzystne należy uznać także propozycje wprowadzenia zmian dotyczących przekazywania 1 % podatku dla organizacji pożytku publicznego. Zgod-

nie z projektem nowelizacji urząd skarbowy będzie mógł przekazać również kwoty wynikające z korekt rozliczeń podatkowych, co dotychczas nie było możliwe.

- 3) w obliczu licznych zapowiedzi likwidacji obowiązku meldunkowego Krajowa Izba Gospodarcza popiera także likwidację ulgi meldunkowej oraz zastąpienia ją ulgą o kształcie podobnym do obowiązującej w tym zakresie do 2006 r. W myśl projektu ustawy osoba sprzedająca nieruchomość nie zapłaci podatku dochodowego, jeżeli w ciągu dwóch lat przeznaczy przychód ze sprzedaży na własne cele mieszkaniowe. Co ważne nie musi to być nieruchomość położona w Polsce, a ulga będzie dotyczyć także państw Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii.

Krajowa Izba Gospodarcza pomimo niezgłoszenia zasadniczych uwag do przedstawionego do konsultacji projektu nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych dostrzega także negatywne dla samorządu terytorialnego skutki funkcjonowania tzw. ulgi na dzieci oraz zmiany od 2009 r. skali podatkowej.

Jak wynika z analiz w porównaniu z 2007 r. w 2009 r. samorządy terytorialne z powodu tych dwóch zmian otrzymają ok. 6 mld zł mniej wpływów z tytułu podatku dochodowego, który stanowi poważną część ich dochodów.

Należy zauważyć, że koszty wprowadzenia tzw. ulgi na dzieci poniosły głównie największe miasta, ponieważ są to największe skupiska podatników podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT), a zatem również zmianę stawek PIT od 2009 r. w największym stopniu odczują także największe miasta.

W ocenie Krajowej Izby Gospodarczej, Ministerstwo Finansów powinno rozważyć nowelizację ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego zmierzającą do procentowego zwiększenia wpływów z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych dla jednostek samorządu terytorialnego.

Negatywne skutki dla samorządu terytorialnego z tytułu wprowadzenia ulgi na dzieci, były przedmiotem obrad Zespołu do Spraw Systemu Finansów Publicznych Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego na posiedzeniu w dniu

5 grudnia 2007 r. W ocenie samorządów wprowadzenie ulgi prorodzinnej spowoduje, że w kasach samorządowych zabraknie 3,4 mld zł, co oznacza zmniejszenie o tę kwotę możliwości absorpcyjnych środków unijnych i spowolnienie procesu inwestycyjnego. Co więcej, brak tej kwoty narusza – zdaniem strony samorządowej – finanse samorządów tak, że zagraża to realizacji przez nie zadań. W związku z tym, strona samorządowa zaproponowała zwiększenie udziału w PIT: gminom – o 4,45 %, powiatom – o 1,25 % i województwom – o 0,18 %.

Zgodnie z szacunkami przeprowadzonymi przez stronę rządową na potrzeby projektu ustawy budżetowej na rok 2008, zwiększenie ulgi prorodzinnej spowoduje skutek dla sektora finansów publicznych w wysokości 7 108 mln zł.

Ponieważ w 2008 r. udział jednostek samorządu terytorialnego we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych będzie wynosić 48,34 %, szacuje się, że skutek dla jednostek samorządu terytorialnego wyniesie około 3 436 mln zł, co – w warunkach roku 2008 – odpowiada udziałowi we wpływach z tego podatku w wysokości 6,45 %, z czego dla: gmin – 4,87 %, powiatów – 1,37 %, województw – 0,21 %.

Jednocześnie strona rządowa zauważyła, że planowana na 2008 r. kwota wpływów z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych (po uwzględnieniu m.in. ulgi, o której mowa wyżej), stanowiąca podstawę do naliczenia udziałów we wpływach z tego podatku dla jednostek samorządu terytorialnego, w porównaniu do analogicznej kwoty na 2007 r., jest wyższa o 8,0 %, a zatem pokryje z nadwyżką spodziewany skutek.

Szczegółowe wyliczenie ubytku dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, w poszczególnych jednostkach samorządu terytorialnego, w związku ze zwiększoną ulgą podatkową, będzie możliwe po otrzymaniu wstępnych danych o podatku dochodowym od osób fizycznych, wykazanych w rocznym zeznaniu podatkowym za 2007 r., złożonym w 2008 r. Dopiero na podstawie ww. danych będzie możliwe przeprowadzenie rzetelnej analizy w tym zakresie.

Odnosząc się natomiast do sugerowanej przez Krajową Izbę Gospodarczą zmiany ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, należy zauważyć, że dokonanie jakichkolwiek zmian w systemie finansów samorządowych jest uwarunkowane dokończeniem reformy administracji publicznej. Kierunki zmian systemowych, w tym w zakresie finansów jednostek samorządu terytorialnego, zostały określone przez Radę Ministrów w Stanowisku w sprawie dokończenia reformy administracji publicznej oraz w uchwale nr 13 z dnia 22 stycznia 2008 r. w sprawie dokończenia reformy administracji publicznej oraz zasad prowadzenia prac w tym zakresie (M. P. Nr 8, poz. 99).

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”

- 1) art. 1 pkt 1 projektu (dotyczący art. 6 ustawy, tj. preferencyjnego opodatkowania dochodów małżonków lub osób samotnie wychowujących dzieci)

Pozytywnie oceniono zmiany w tym zakresie. Jednakże wskazano na wątpliwości w zakresie spełnienia pewnych warunków, których wypełnienie ma pozwolić na skorzystanie z rozliczenia małżeńskiego lub rozliczenia samotnego rodzica, tj. istnienia podstawy prawnej do wymiany informacji przez organy podatkowe Polski z organami podatkowymi państwa zamieszkania podatnika.

Wprowadzenie wymogu istnienia podstawy prawnej do wymiany informacji z organami podatkowymi innego kraju UE, EOG lub Konfederacji Szwajcarskiej ma za zadanie umożliwienie krajowym organom podatkowym weryfikację informacji związanych z korzystaniem przez podatników z konkretnego uprawnienia przewidzianego w projekcie.

Wymogi takie, stawiane ze względu na ochronę interesów państwa przyznającego dane prawo mają charakter proporcjonalny w stosunku do celu, w którym zostają wprowadzone, a zatem nie mogą być ocenione jako ograniczające prawo podatnika do korzystania z danej formy przewidzianej ustawą. Stanowisko wskazujące, że skuteczność kontroli podatkowych stanowi przesłankę interesu ogólnego, uzasadniająca stosowanie przepisów mogących ograniczyć

działanie swobód traktatowych, zostało zaakceptowane w szeregu orzeczeń ETS (pkt 51⁵ wyroku ETS z dnia 30 stycznia 2007 r. w sprawie C-150/04).

Podstawą do wymiany informacji między Polską a innymi państwami są dwustronne umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. Stosownie do art. 26 ust. 1 Konwencji Modelowej OECD, właściwe organy umawiających się państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej konwencji albo dla wymiaru lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa dotyczącego podatków, bez względu na ich rodzaj i nazwę, nałożonych przez umawiające się państwa oraz ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami art. 1 i 2.

Należy zauważyć, że wymianę informacji między państwami członkowskimi UE przewiduje także dyrektywa 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotycząca wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich oraz opodatkowania składek ubezpieczeniowych.

- 2) art. 1 pkt 12 lit. a i lit. c projektu (dotyczący art. 26 ustawy, tj. odliczenia od dochodu składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne zapłaconych za granicą)

Za korzystne uznano wprowadzenie możliwości odliczenia składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne zapłaconych za granicą. Jednocześnie tak jak do uwagi pierwszej wskazano, że wprowadzenie wymogu istnienia podstawy prawnej do wymiany informacji przez organy podatkowe z organami podatkowymi państwa, w którym podatnik opłacał składki na obowiązkowe

---

⁵ Trybunał orzekł, że walka z unikaniem opodatkowania (zob. wyroki z dnia 16 lipca 1998 r. w sprawie C-264/96 ICI, Rec. str. I-4695, pkt 26, z dnia 8 marca 2001 r. w sprawach połączonych C-397/98 i C-410/98 Metallgesellschaft i in., Rec. str. I-1727, pkt 57, a także z dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie C-315/02 Lenz, Zb.Orz. str. I-7063, pkt 27) oraz skuteczność kontroli podatkowych (zob. wyroki z dnia 21 listopada 2002 r. w sprawie C-436/00 X i Y, Rec. str. I-10829, pkt 51, a także z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie C-334/02 Komisja przeciwko Francji, Rec. str. I-2229, pkt 31 i 32) stanowią nadrzędne względny interesu ogólnego, które są w stanie uzasadnić uregulowania mogące ograniczyć podstawowe swobody zagwarantowane przez traktat (zob. podobnie wyrok z dnia 14 września 2006 r. w sprawie C-386/04 Centro di Musicologia Walter Stauffer, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze, pkt 32).

ubezpieczenia społeczne nie wynika z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 listopada 2007 r. sygn. akt K 18/06 i dodatkowo ogranicza prawo podatników do korzystania z odliczenia.

Ponadto z uwagi na różny zakres i rodzaj płaconych składek na ubezpieczenie społeczne w różnych krajach, ustawodawca powinien zobowiązać odpowiedniego ministra do wydania rozporządzenia, określającego kategorie składek na ubezpieczenia społeczne w odpowiednich krajach, o które jest możliwe pomniejszanie podstawy opodatkowania.

Odnosząc się do pierwszej uwagi brak uzasadnienia do jej przyjęcia ze względów opisanych powyżej (patrz pkt 1).

Natomiast fakt, że z wyroku Trybunału Konstytucyjnego nie wynika taki obowiązek nie może być również przesłanką do rezygnacji z tej regulacji. Zadaniem Trybunału Konstytucyjnego jest ocena konstytucyjności prawa (stwierdzenie czy dana norma prawna jest zgodna z Konstytucją RP). Jeżeli Trybunał orzeknie o jej niezgodności ustawodawca ma obowiązek „naprawić” prawo w taki sposób, aby było one zgodne z ustawą zasadniczą. Jednakże Trybunał Konstytucyjny nie formułuje zapisu normy prawnej, pozostawia to w gestii ustawodawcy.

„W orzecznictwie Trybunału wyrażono pogląd, że ustawodawca jest uprawniony do stanowienia prawa odpowiadającego założonym celom politycznym i gospodarczym. Z powyższym stwierdzeniem wiąże się inna wypowiedź Trybunału, zgodnie z którą organ ten nie jest powołany do kontrolowania celowości i trafności rozwiązań przyjmowanych przez ustawodawcę; w razie zarzutu sprzeczności ustawy z wymogami konstytucyjnymi o tak ogólnym charakterze, jak zasady demokratycznego państwa prawnego, Trybunał interweniuje tylko wtedy, gdy ustawodawca przekroczył zakres swojej swobody regulacyjnej w sposób na tyle drastyczny, że naruszenie tych zasad jest ewidentne (np. orzeczenie z 9 dnia stycznia 1996 r., K.18/95). Trybunał jest bowiem powołany do oceny tego, czy stanowiąc prawo parlament przestrzegł norm, zasad i wartości ustanowionych w konstytucji.” – Jerzy Oniszczyk

Podatki i inne daniny w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego (str. 33), Wydawnictwo Konieczny i Kruszewski, Warszawa 2001.

Trybunał w wyroku K 18/06 odniósł się wyłącznie do kwestii braku możliwości odliczania od dochodu (podatku) obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne opłacanych za granicą. Orzekł, że brak możliwości odliczenia od dochodu lub podatku z działalności wykonywanej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej zapłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, w sytuacji gdy składki te nie zostały odliczone od dochodu w państwie członkowskim Unii Europejskiej, na terenie którego działalność ta była wykonywana jest niezgodny z art. 32 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Stąd nie ma znaczenia jaki rodzaj składki na ubezpieczenie społeczne (zdrowotne) opłacał podatnik w danym kraju, gdyż odliczenie dotyczyć ma wszystkich składek opłacanych na obowiązkowe ubezpieczenia, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa danego kraju.

- 3) art. 1 pkt 13 projektu (dotyczący art. 27b ustawy, tj. odliczenia od podatku składek na obowiązkowe ubezpieczenia zdrowotne zapłaconych za granicą)

Za korzystne uznano wprowadzenie możliwości odliczenia składek na obowiązkowe ubezpieczenia zdrowotne zapłaconych za granicą.

Zgłoszono uwagę analogiczną do uwagi dotyczącej odliczania składek na ubezpieczenie społeczne, w zakresie wymogu istnienia podstawy prawnej do wymiany informacji przez organy podatkowe z organami podatkowymi państwa, w którym podatnik opłacał składki na obowiązkowe ubezpieczenia zdrowotne.

Zauważono również, że kwota składki na ubezpieczenie zdrowotne, o którą zmniejsza się podatek nie może przekroczyć 7,75 % podstawy wymiaru tej składki, a w krajach UE lub EOG występują różne rozwiązania w tym zakresie, sposób ustalenia podstawy wymiaru składek i w konsekwencji, kwoty podlegającej odliczeniu od podatku, może budzić wątpliwości podatników.

Odnosząc się do pierwszej uwagi, brak uzasadnienia do jej przyjęcia ze względów opisanych powyżej (patrz pkt 1).

Nie znajduje się uzasadnienia dla innego sposobu obliczania kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne podlegającej odliczeniu od podatku w zależności od tego gdzie została ona zapłacona, tj. w Polsce czy za granicą.

Zgodnie z polskimi przepisami prawa, ubezpieczony opłaca składkę w wysokości 9 % podstawy wymiaru, natomiast odliczeniu od podatku podlega wyłącznie składka w wysokości 7,75 % podstawy wymiaru, a pozostałą część składki ubezpieczeni finansują z własnych środków. Stąd zapłacone za granicą i w Polsce składki na ubezpieczenie zdrowotne muszą być traktowane w ten sam sposób. Dlatego też odliczeniu będzie podlegać kwota składki w wysokości nieprzekraczającej 7,75 % podstawy jej wymiaru.

Podatnik chcący skorzystać z odliczenia musi posiadać dokumenty, z których będzie wynikać zarówno wysokość zapłaconych składek, jak i podstawa wymiaru składki (bez znaczenia jest sposób jej ustalenia w danym państwie), jak również stopa procentowa opłacanych składek. Tylko w przypadku, gdy stopa procentowa składki obowiązująca w innym państwie będzie wyższa niż 7,75 % podatnik będzie musiał obliczyć kwotę składki, którą zgodnie z przepisami ustawy może odliczyć od podatku.

4) dodatkowe zmiany

Poza uwagami zgłoszonymi do projektu zaproponowano rozważenie uregulowania w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych następujących kwestii:

- dzielenia rezydencji podatkowej w sytuacji, w której w ciągu roku podatkowego podatnik zmienia miejsce zamieszkania

Należy zauważyć, że kwestia „dzielenia rezydencji podatkowej w sytuacji, w której w ciągu roku podatkowego podatnik zmienia miejsce zamieszkania” jest już uregulowana w obowiązujących przepisach. Możliwość zmiany rezydencji podatkowej w trakcie roku podatkowego wynika

w szczególności z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, jak i z ustawy (art. 4 określający sposób ustalania rezydencji podatkowej oraz art. 3 określający obowiązek podatkowy).

Dodatkowo nowelizacja ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wprowadza przepisy precyzujące sytuację nierezydenta w przypadku pozostawania na terytorium Polski po zakończeniu roku podatkowego (zmiana do art. 45 ustawy).

- możliwości wykonywania usług o charakterze zarządczym w ramach prowadzonej działalności gospodarczej

Osoby wykonujące działalność osobiście na podstawie umowy o zarządzanie przedsiębiorstwem, kontraktów menadżerskich lub umów o podobnym charakterze nie wykonują pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Przychody uzyskane z tego tytułu stanowią przychody z działalności wykonywanej osobiście na podstawie art. 13 pkt 9 tej ustawy.

Zauważyć należy, że menadżer (kierownik) to osoba zarządzająca przedsiębiorstwem lub jego częścią na podstawie czasowego kontraktu. Z uwagi na fakt, że czynności zarządcze dotyczą określonej osoby, to tym samym mogą być dokonywane bezpośrednio przez tę osobę.

Z tych powodów kontrakt menadżerski, nawet wówczas, kiedy jest zawierany z osobami fizycznymi występującymi jako autonomiczne podmioty gospodarcze, czyli przedsiębiorcami prowadzącymi zarejestrowaną działalność gospodarczą na własny rachunek w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej, również w przypadku wykonywania czynności zarządczych przy merytorycznej pomocy osób trzecich, nie traci osobistego charakteru.

W konsekwencji przychody uzyskane na podstawie kontraktów menadżerskich lub umów o podobnym charakterze stanowią dla podatnika będącego stroną takiej umowy przychody z osobiście wykonywanej działalności, o któ-

rej mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Z tych względów postulatu nie uwzględniono.

- zrewidowania katalogu zwolnień przedmiotowych przewidzianych w art. 21 ustawy przez wykreślenie zwolnień, których znaczenie w obecnej rzeczywistości biznesowej jest stosunkowo ograniczone i wprowadzenie nowych zwolnień (np. zwolnienie z opodatkowania świadczeń medycznych zapewnianych pracownikom, czy też wpłat na fundusze emerytalne)

Nie wskazano, jakie ze zwolnień przedmiotowych mają w obecnej rzeczywistości biznesowej stosunkowo ograniczone znaczenie. Stąd trudno jest odnieść się do propozycji ich likwidacji.

Nie znajduje się natomiast uzasadnienia do wprowadzenia nowych zwolnień przedmiotowych czy też ulg podatkowych.

Zwolnienie z opodatkowania pakietów medycznych to zwolnienie z opodatkowania części wynagrodzenia za pracę i może rodzić patologie. Zamiast wypłacać wynagrodzenie pracodawca będzie je zaniżał ofiarując jednocześnie zwolniony z opodatkowania pakiet medyczny. Ponadto może to doprowadzić do kolejnych wniosków o zwolnienie z opodatkowania różnego rodzaju świadczeń (przykładowo bonów towarowych czy żywnościowych) będących tak naprawdę ukrytą formą wynagrodzenia za pracę.

Należy zauważyć, że brak możliwości odliczenia wpłat na tzw. III filar, skutkuje zwolnieniem z opodatkowania dochodu uzyskanego po okresie oszczędzania określonym w umowie, np. z towarzystwem ubezpieczeniowym. Jest to zatem rozwiązanie korzystne, gdyż podatnik nie będzie zobligowany do zapłacenia podatku dochodowego od zgromadzonych środków finansowych i w konsekwencji dochód ten nie wpłynie na wzrost obciążenia fiskalnego związanego z otrzymywaniem opodatkowanych dochodów, np. emerytury z ZUS.

Odnośnie do uwagi dotyczącej likwidacji progresywnej skali podatkowej i wprowadzenia do polskiego systemu podatkowego liniowej stawki podatku od docho-

dów osobistych, zgodnie z zapowiedziami, Rząd będzie dążyć do dalszego uproszczenia systemu podatkowego.

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (OPZZ)

OPZZ zgłosiło następujące uwagi:

- 1) art. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy, dotyczący art. 6 ust. 4 ustawy, wprowadza nowe zasady preferencyjnego opodatkowania dochodów osób samotnie wychowujących dzieci. W nowelizacji przewiduje się między innymi wykreślenie ograniczenia dotyczącego szkół w rozumieniu polskich przepisów. Projektodawca nie przedstawił jednak żadnych argumentów uzasadniających preferencyjne potraktowanie podatników wychowujących dzieci uczące się w szkołach mających siedzibę poza terytorium Polski (np. dostosowanie polskich przepisów podatkowych do prawa traktatowego, wyroków Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, etc.). W naszej ocenie należy utrzymać w tym zakresie obowiązujące brzmienie art. 6 ust. 4 pkt 3 ustawy.

Odnosząc się do tej uwagi należy zauważyć, że utrzymanie obecnego brzmienia ww. przepisu, który nie dotyczyłby również podatników, których dzieci uczą się w zagranicznych szkołach i uczelniach, mógłby stanowić podstawę zarzucenia Polsce naruszenia prawa traktatowego. Uznając za zasadną uwagę OPZZ, że zmiana w tym zakresie nie została wyraźnie wyartykułowana w uzasadnieniu, ten istotny argument dotyczący naruszenia prawa traktatowego przemawiający za przyjęciem propozycji, został tam zawarty.

- 2) w art. 1 pkt 8 projektu, dotyczącym art. 21 ust. 1 ustawy, proponuje się uchylenie pkt 126 (tzw. ulgi meldunkowej) i wprowadzenie w to miejsce nowego zwolnienia (pkt 131). Rozumiejąc wątpliwości które pojawiły się w trakcie stosowania tzw. ulgi meldunkowej zauważamy, że zaproponowana konstrukcja rozliczania podatku z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych nie będzie korzystna dla wszystkich podatników. Stanie się tak w sytuacji, w której podatnik nie przeznaczy całości przychodu uzyskanego z odpłatnego zbycia na własne cele mieszkaniowe. Dodatkowo należy pod-

kreślić, że zmianie zasad rozliczania tej ulgi powinna towarzyszyć inicjatywa legislacyjna w zakresie likwidacji obowiązku meldunkowego, która jest zdarzeniem przyszłym i niepewnym. OPZZ proponuje, aby utrzymać obowiązujące zasady rozliczania ulgi meldunkowej do czasu przedstawienia przez Rząd spójnych propozycji w zakresie likwidacji obowiązku meldunkowego. Istotne jest także oszacowanie skutków finansowych tej regulacji dla dochodów sektora finansów publicznych.

Podkreślenia wymaga fakt, że trudno oceniać i porównywać pod względem korzyści, obecne i projektowane zwolnienie. Zauważyć należy, że „ulga meldunkowa” dotyczy jedynie przychodu z nieruchomości mieszkalnych. Projektowane regulacje dotyczą również przychodów ze zbycia nieruchomości gruntowej (działki), czy też budynków niemieszkalnych, lokali użytkowych, itp., a więc są skierowane do szerszego kręgu podatników.

Propozycja dotycząca konieczności skorelowania prac legislacyjnych nad likwidacją „ulgi meldunkowej” z jednoczesną zmianą przepisów dotyczących ewidencji ludności, nie znajduje uzasadnienia.

Uzasadnienie projektu wyraźnie wskazuje, że zakładana likwidacja obowiązku meldunkowego jest „dodatkowym argumentem uzasadniającym uchylenie ulgi meldunkowej”.

Z tych też względów uwaga nie została uwzględniona.

- 3) art. 1 pkt 23 projektu, dotyczący art. 37 ust. 1a pkt 4 ustawy, likwiduje możliwość rozliczania przez płatnika, w tym organ rentowy (art. 1 pkt 19 lit. b projektu), ulgi na dzieci, motywując to koniecznością zlikwidowania sytuacji, w której płatnik zatrudniający pracowników wychowujących większą liczbę dzieci „kredytuje” z własnych środków zwrot nadpłaty w podatku dochodowym. Jest to propozycja niekorzystna dla wielu podatników ponieważ po przyjęciu nowelizacji podatnik będzie zobligowany do złożenia rocznego zeznania podatkowego. OPZZ postuluje utrzymanie obowiązujących przepisów

i wprowadzenie rozwiązań, które przyspieszą zwrot płatnikowi przez urząd skarbowy wypłaconej nadpłaty podatku z własnych środków.

Odnosząc się do tej uwagi należy wskazać, że zmiana ta jest wprowadzana, na wniosek pracodawców. Przepis umożliwiający rozliczenie ulgi przez płatnika określony ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 217, poz. 1588), był zasadny gdyż ulga ta wynosiła 120 zł na dziecko. Jednakże podwyższenie kwoty ulgi na dziecko do wysokości dwukrotności kwoty zmniejszającej podatek określonej w pierwszym przedziale skali podatkowej, wprowadzone ustawą z dnia 5 września 2007 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 191, poz. 1361), spowodowało utrudnienia związane z rozliczaniem ulgi przez pracodawców dokonujących rocznego obliczenia podatku pracowników. Zdarzają się sytuacje, w których płatnik zatrudniający jednego lub dwóch pracowników wychowujących większą liczbę dzieci jest zobligowany – po uwzględnieniu ulgi na dzieci – do „skredytowania” zwrotu nadpłaty w podatku dochodowym z własnych środków. Stąd propozycja zmiany przepisów w tym zakresie. Wprowadzenie innego mechanizmu zwrotu ulgi przez płatnika wymagałoby przebudowy całego systemu regulującego obowiązki płatnika w podatku dochodowym od osób fizycznych.

Z tych też względów uwaga nie została uwzględniona.

- 4) art. 1 pkt 25 lit. b projektu ustawy, nadający nowe brzmienie art. 39 ust. 2 ustawy, budzi zasadnicze kontrowersje. Propozycja przenosi dotychczasowe obowiązki płatnika na podatnika i zmierza do obarczenia tego drugiego odpowiedzialnością za ewentualne nieuwzględnienie w rocznym rozliczeniu podatkowym pobranych przez płatnika zaliczek na podatek dochodowy. Zauważamy, że zgodnie z ustawą z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, agencja pracy tymczasowej zatrudnia pracowników na podstawie umowy o pracę na czas określony lub umowy o pracę na czas wykonania określonej pracy. Zgłaszane przez agencje problemy związa-

ne z mitręgą biurokratyczną są pochodną prowadzonej przez nie polityki personalnej, która zakłada, w celu minimalizacji kosztów, zatrudnianie tych samych pracowników na bardzo krótkie okresy zatrudnienia.

Podkreślenia wymaga, że zaproponowane zmiany nie oznaczają, iż obowiązki związane ze sporządzeniem rocznej deklaracji PIT-11, z płatnika przejdą na podatnika. Zaproponowano jedynie, że płatnik zamiast kilku formularzy PIT-11 sporządzanych po zakończeniu każdej umowy w trakcie roku podatkowego w odniesieniu do tego samego podatnika, przygotuje jedną informację obejmującą wszystkie umowy. Wydaje się zatem, iż ta zmiana jest korzystna nie tylko dla płatników (propozycja jest wprowadzana na wniosek agencji pracy tymczasowych, dotyczy jednakże wszystkich płatników), ale i samych podatników. Jedna roczna informacja oznacza, że podatnik nie będzie musiał sam dokonywać podsumowania kilku rocznych informacji, tylko dane z jednej informacji przeniesie do zeznania podatkowego. Jednocześnie, dla zabezpieczenia interesów podatnika umożliwiono mu dodatkowo uzyskanie informacji PIT-11, na jego wniosek (tak, jak dotychczas w trakcie roku podatkowego).

Z tych też względów uwaga nie została uwzględniona.

- 5) propozycja zawarta w art. 1 pkt 29 lit. a, przez przesunięcie terminu płatności podatku za grudzień, z miesiąca stycznia na koniec kwietnia, zmierza do wprowadzenia nieuzasadnionego „kredytowania” przez Skarb Państwa podatników mających ograniczony obowiązek podatkowy. W projekcie ustawy nie odnajdujemy uzasadnienia do wprowadzenia proponowanej zmiany.

W odniesieniu do tej uwagi dotyczącej zmiany terminu wpłaty zaliczki należnej za grudzień, pragnę zauważyć, że omawiana zmiana, jak napisano w uzasadnieniu do ustawy, ma charakter wyłącznie porządkujący. Wynika ona z tego, że podatnicy, do których odnosi się art. 44 ust. 1b ustawy PIT, mają obowiązek składania rocznego zeznania podatkowego i nie znajduje się uzasadnienia do zróżnicowania w obowiązkach podatników, co do terminu wpłacania podatku, ze względu na opodatkowanie na zasadach określonych w art. 29 ustawy i na zasadach określonych w art. 30b, czy art. 30d ustawy.

Z tych też względów uwaga nie została uwzględniona.

- 6) art. 2 pkt 1 projektu ustawy, dotyczący dodania art. 77c § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, wprowadza finansową sankcję dla podatnika w sytuacji, w której podatnik zadeklaruje na rzecz organizacji pożytku publicznego kwotę wyższą niż wynikająca z poprawnie obliczonego podatku należnego. Rozwiązanie to może zniechęcić podatników – w obawie przed popełnieniem niezamierzonego błędu – do angażowania się w działalność społecznie użyteczną i przekazywania 1 % podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego, co z pewnością będzie niekorzystne dla finansów publicznych państwa i wszystkich obywateli.

Ustosunkowując się do uwagi podniesionej do zaproponowanego przepisu art. 77c § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, należy zauważyć, że nowelizacja przepisu jest uzasadniona tym, iż mogą wystąpić sytuacje, w których podatnik w wyniku błędnego obliczenia podatku należnego – zadeklaruje na rzecz organizacji pożytku publicznego kwotę wyższą od wynikającej z poprawnie obliczonego podatku należnego. W konsekwencji, na konto organizacji pożytku publicznego wpłynie zawyżona kwota. Stanowiłoby to dodatkowy wydatek budżetu państwa, co z punktu widzenia finansów publicznych byłoby działaniem niepożądanym. Zmiana spowoduje, że nadwyżkę ponad kwotę przekazaną przez naczelnika urzędu skarbowego, zgodnie z wnioskiem podatnika wyrażonym w zeznaniu podatkowym, a kwotą stanowiącą 1 % podatku należnego po obniżeniu (zaokrągloną do pełnych dziesiątek groszy w dół), pokryje podatnik z własnych środków, przez pomniejszenie przez organ podatkowy zwracanej mu nadpłaty. Proponowaną zmianę trudno uznać za sankcję. Stanowi ona jedynie konsekwencję błędu poczynionego przez podatnika. Odstąpienie od propozycji oznacza, że w niektórych przypadkach podatnik (na skutek popełnionej pomyłki) mógłby przekazywać na rzecz organizacji pożytku publicznego – wbrew przepisom ustawy – kwotę podatku przewyższającą 1 % podatku.

Z tych też względów uwaga nie została uwzględniona.

Ponadto Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych zaproponowało wprowadzenie do ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych niżej wymienione rozwiązania.

Możliwość odliczania od dochodu składki płaconej na rzecz związku zawodowego (zmiana art. 26 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych).

Istota problemu

Składki na rzecz związków zawodowych są opłacane przez pracowników po opodatkowaniu w sytuacji, gdy składki opłacane na rzecz organizacji zrzeszających pracodawców są zaliczane w koszty uzyskania przychodów. Nie są więc one de facto opodatkowane. Zasada równości wobec prawa wskazuje na potrzebę podobnego potraktowania członków związków zawodowych wpłacających składkę członkowską, przez możliwość stosownych odliczeń podatkowych lub wprowadzenie innych rozwiązań. Ponadto należy przypomnieć, że zasada odliczania od podatku kwot przekazanych na ważne cele społeczne obowiązuje już w polskim prawie tj. w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.).

Ustosunkowując się do tej propozycji należy zauważyć, że w okresie obowiązywania ustawy PIT nie było regulacji umożliwiających odliczenie od dochodu lub od podatku składek opłacanych na rzecz związków zawodowych czy też innych organizacji, do których przynależność podatnika jest nieobowiązkowa. Natomiast do końca 2003 r. od dochodu przed opodatkowaniem można było odliczyć wyłącznie składki na rzecz organizacji, do których przynależność podatnika jest obowiązkowa, jeżeli nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów (art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy PIT – w brzmieniu obowiązującym do końca 2003 r.). Przedmiotowe odliczenie zostało jednak uchylone z dniem 1 stycznia 2004 r.

Stosownie do postanowień art. 23 ust. 1 pkt 30 ustawy PIT, za koszty uzyskania przychodu nie uważa się składek na rzecz organizacji, do których przynależność podatnika nie jest obowiązkowa, z wyjątkiem:

- a) wpłat podatników prowadzących działalność gospodarczą w dziedzinie turystyki, wypoczynku, sportu i rekreacji na rzecz Polskiej Organizacji Turystycznej,
- b) składek na rzecz organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracodawców, działających na podstawie odrębnych ustaw – do wysokości łącznie nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty odpowiadającej 0,15 % kwoty wynagrodzeń wypłaconych w poprzednim roku podatkowym, stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne; jeżeli przedsiębiorca nie wypłacał tych wynagrodzeń, kwota składek zaliczana do kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym nie może przekroczyć kwoty odpowiadającej kwocie 114 zł.

Możliwość uwzględnienia w kosztach podatkowych składek na rzecz organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracodawców, działających na podstawie odrębnych ustaw jest limitowana. Przedsiębiorca nie może zatem zaliczyć do kosztów podatkowych przedmiotowych składek w pełnej wysokości.

Zdaniem wnioskodawców, umożliwienie zaliczenia do kosztów podatkowych składek płaconych na rzecz organizacji zrzeszających pracodawców wskazuje na potrzebę podobnego potraktowania członków związków zawodowych. We wniosku wskazuje się także, że obecnie ustawa przewiduje odliczenie od podatku kwot przekazanych na ważne cele społeczne.

Odnosząc się do tego argumentu należy uznać go za nietrafiony. Przepis dotyczący kosztów uzyskania przychodów podatników prowadzących działalność gospodarczą nie może być przesłanką przemawiającą za wprowadzeniem odliczenia od dochodu składki płaconej na rzecz związku zawodowego.

Ponadto należy podkreślić, że działalność związków zawodowych nie jest tożsama z działalnością organizacji pożytku publicznego, czy też innych

organizacji zajmujących się sferą pożytku publicznego. Dlatego też powoływanie się na odliczenia podatkowe związane z działalnością dobroczynną nie wydaje się uzasadniona.

Z tych też względów propozycja nie może być uwzględniona.

Zwolnienie z opodatkowania świadczeń socjalnych wypłacanych z funduszy związkowych (zmiana art. 21 ust. 1 pkt 9 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych).

Istota problemu

Opodatkowanie niektórych świadczeń wypłacanych z funduszy związkowych ogranicza udzielanie pomocy członkom związku zawodowego bez ponoszenia dodatkowych kosztów przez otrzymującego pomoc w postaci konieczności zapłacenia podatku dochodowego. Ma to miejsce w sytuacji, gdy pomoc związkowa dla swoich członków ma charakter socjalny. W obowiązującym stanie prawnym zwolnione są z obowiązku podatkowego jedynie jednorazowe zasiłki z tytułu urodzenia dziecka wypłacane z funduszy związków zawodowych oraz zapomogi otrzymane w przypadku indywidualnych zdarzeń losowych, klęsk żywiołowych, długotrwałej choroby lub śmierci na zasadzie zastosowania przepisu ogólnego. Obecny stan prawny powoduje, że liczne rodzaje świadczeń, inne niż wskazane wyżej, wypłacane z funduszy związków zawodowych, tworzonych z już opodatkowanych składek, są ponownie objęte obowiązkiem podatkowym, np. zapomoga na zakup podręczników szkolnych i naukowych. Tym samym następuje także opodatkowanie funduszy związkowych, które są tworzone ze składek członkowskich opłacanych przez członków po opodatkowaniu podatkiem dochodowym. Dochodzi zatem do powtórnego opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Odpowiadając na ten postulat zauważa się, że ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych zawiera szereg zwolnień przedmiotowych. Zwolnienia te odnoszą się do rodzaju wypłacanego świadczenia, a nie źródła ich finansowa-

nia. Brak zatem uzasadnienia do zwolnienia z opodatkowania wszelkich świadczeń wypłacanych z funduszy związków zawodowych.

Nie można podzielić argumentu, że brak zwolnienia oznacza powtórne opodatkowanie dochodów, gdyż wypłacane świadczenia pochodzą z funduszy związkowych, a nie z dochodu danej osoby.

Trudno jest znaleźć argumenty dla szczególnego uprzywilejowania przez generalne zwolnienie przedmiotowe wszelkich świadczeń otrzymywanych od związków zawodowych. Brak uzasadnienia dla „źródłowego” zwolnienia z opodatkowania wszelkich świadczeń wypłacanych przez związki zawodowe na rzecz swoich członków, a pozostawienie opodatkowania np. dla świadczeń udzielanych przez organizacje pożytku publicznego, osobom niezwiązanym z daną organizacją.

Z tych też względów propozycja nie może być uwzględniona.

Postulat nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych w związku z wątpliwościami co do interpretacji pojęcia „pełnienie obowiązków społecznych lub obywatelskich” (zmiana art. 21 ust. 1 pkt 17 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych).

Działacze związkowi są reprezentantami wielomilionowego ruchu zawodowego w Polsce, emerytów, rencistów, bezrobotnych i członków ich rodzin, a także biorą udział w rozwiązywaniu problemów społecznych zarówno na szczeblu ogólnokrajowym jak i regionalnym. Związkowcy uczestniczą w pracach Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, działając na rzecz dobra ogółu obywateli. Osobom tym, w ramach działalności statutowej prowadzonej przez związek zawodowy, wypłacane są diety i inne świadczenia pieniężne. Dieta stanowi zwrot kosztów za faktyczne pełnienie obowiązków społecznych i obywatelskich przez działaczy związkowych, co pozwala na zakwalifikowanie tych wydatków do wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 17 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Niestety interpretacja wymienionego przepisu przez niektóre organy

skarbowe wzbudza wiele wątpliwości. Na podstawie tego przepisu urzędy skarbowe w sposób niejednolity ustalają zakres osób, którym ustawa przyznaje zwolnienie od opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych oraz kwot stanowiących zwrot kosztów, otrzymywanych przez te osoby w związku z pełnieniem obowiązków społecznych i obywatelskich (np.: negatywną decyzję wydał Pierwszy Urząd Skarbowy Warszawa-Śródmieście; pozytywną decyzję wydały między innymi: Urząd Skarbowy w Krakowie, Poznaniu, Lublinie, Łodzi, Urząd Skarbowy Warszawa-Wola, Trzeci Urząd Skarbowy Warszawa-Śródmieście, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 17 października 2007 r.).

Odnosząc się do tej propozycji należy zauważyć, że z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 listopada 1997 r. sygn. akt U 6/97 wynika, iż z pełnieniem obowiązków społecznych mamy do czynienia wówczas, gdy dana osoba uczestniczy w pracach instytucji (w szczególności samorządu terytorialnego lub zawodowego) jako reprezentant pewnej społeczności, biorąc udział w rozwiązywaniu problemów tej społeczności w jej interesie (tego rodzaju funkcje należy odróżnić od usług świadczonych w celach zarobkowych).

Na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 17 ustawy PIT, wolne od podatku dochodowego są diety oraz kwoty stanowiące zwrot kosztów, otrzymywane przez osoby wykonujące czynności związane z pełnieniem obowiązków społecznych i obywatelskich – do wysokości nieprzekraczającej miesięcznie kwoty 2 280 zł.

Zwolnienie dotyczące tego rodzaju diet dotyczy przychodów ze źródła określonego w art. 13 pkt 5 ustawy PIT. Przepis ten stanowi, że za przychody z działalności wykonywanej osobiście uważa się przychody otrzymywane przez osoby wykonujące czynności związane z pełnieniem obowiązków społecznych lub obywatelskich, bez względu na sposób powoływania tych osób, nie wyłączając odszkodowania za utracony zarobek z wyjątkiem przychodów, o których mowa w pkt 7.

Wyłączenie, o którym mowa w cytowanym przepisie odnosi się do przychodów otrzymywanych przez osoby, niezależnie od sposobu ich powoływania,

należące do składu zarządów, rad nadzorczych, komisji lub innych organów stanowiących osób prawnych (art. 13 pkt 7 ustawy PIT).

Nie ma zatem wątpliwości, że diety i inne kwoty stanowiące zwrot kosztów, otrzymywane przez osoby, niezależnie od sposobu ich powoływania, należące do składu zarządów, rad nadzorczych, komisji lub innych organów stanowiących osób prawnych nie mieszczą się w zakresie zwolnienia przedmiotowego, określonego w art. 21 ust. 1 pkt 17 ustawy PIT.

W konsekwencji diety i inne kwoty stanowiące zwrot kosztów, otrzymywane przez osoby (tj. działaczy funkcyjnych) w związku z pełnieniem funkcji w organach statutowych związku podlegają opodatkowaniu.

Jeżeli diety lub zwrot kosztów otrzymuje członek organizacji, niepełniący żadnej funkcji w organie stanowiącym związku – to przychody te – do wysokości określonej w art. 21 ust. 1 pkt 17 ustawy PIT korzystałyby ze zwolnienia.

Propozycja OPZZ polega na objęciu zwolnieniem także diet i zwrotu kosztów otrzymywanych przez funkcyjnych (etatowych) członków związków zawodowych, pełniących funkcje w organach statutowych.

Uwzględnienie propozycji OPZZ wymagałoby wprowadzenia analogicznej regulacji w przypadku pozostałych podatników należących do składu zarządów, rad nadzorczych, komisji lub innych organów stanowiących osób prawnych.

Z tych też względów propozycja nie może być uwzględniona.

Zwolnienie z podatku dochodowego od osób fizycznych pomocy socjalnej realizowanej w formie bonów uprawniających do ich wymiany na towary lub usługi, w tym tzw. bonów towarowych (zmiana art. 21 ust. 1 pkt 67 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych).

Ustawa z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw w znaczący sposób ograniczyła pracownikom dostęp do bonów towarowych finansowanych ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub funduszy związków zawodowych. Przepisy tej ustawy wprowadziły opodatkowanie bonów towaro-

wych, uderzając bezpośrednio w pracowników oraz ich rodziny, w tym przede wszystkim w osoby najbiedniejsze. Przez wiele lat bony towarowe stanowiły ważną i efektywną formę pomocy oraz zmniejszania dysproporcji dochodowych wśród rodzin pracowniczych.

Należy zauważyć, że celem rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw nie jest zwiększanie liczby istniejących preferencji podatkowych poza niezbędne minimum wynikające – co do zasady – z konieczności dostosowania polskich przepisów podatkowych do prawa wspólnotowego czy implementacji do przepisów ustawowych postanowień rozporządzeń Ministra Finansów w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od niektórych dochodów.

W sprzeczności z powyższym pozostaje zatem propozycja rozszerzenia katalogu zwolnień przedmiotowych o wartość bonów, talonów i innych znaków uprawniających do wymiany na towary lub usługi. W konsekwencji, tego rodzaju świadczenia podlegają opodatkowaniu na ogólnych zasadach przy zastosowaniu progresywnej skali podatkowej. Stanowi o tym art. 21 ust. 1 pkt 67 ustawy PIT („rzeczowymi świadczeniami nie są bony, talony i inne znaki, uprawniające do ich wymiany na towary lub usługi”).

W ocenie resortu finansów, bony były ukrytą formą wynagrodzenia. Pracodawca zamiast wypłacić opodatkowane wynagrodzenie przekazywał pracownikowi bon towarowy, który nie tylko nie podlegał opodatkowaniu, ale również nie stanowił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. Ponadto, bon towarowy to najprostsza i najbardziej popularna forma upominku dla pracowników. Jego zwolnienie z opodatkowania stanowiłoby zachętę do stosowania tej „formy” nagradzania pracowników, a co za tym idzie generowałyby jeszcze większe skutki dla sektora finansów publicznych.

Z tych też względów nie planuje się przywrócenia omawianego zwolnienia.

Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny – przedmiotowy akt normatywny będzie oddziaływał na osoby fizyczne uzyskujące dochody opodatkowane podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego – ustawa wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przewiduje się, że skutek dla sektora finansów publicznych w 2009 r. wprowadzenia proponowanych rozwiązań wyniesie 38,2 mln zł, a w 2010 r. w kwocie 107,6 mln zł i wielkości te zostaną uwzględnione przy planowaniu dochodów budżetowych na te lata.

Wpływ regulacji na rynek pracy – brak wpływu na rynek pracy.

Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – brak wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki; jednakże przyjęcie ustawy spowoduje dodatkowe obciążenia administracyjne urzędów skarbowych spowodowane projektowanym obowiązkiem przesyłania organizacjom pożytku publicznego danych o podatnikach, którzy przekazują na rzecz tych organizacji 1 % należnego podatku dochodowego.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – brak wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD *2103*/08/DP/alr

Warszawa, dnia *23* września 2008 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie innych ustaw wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

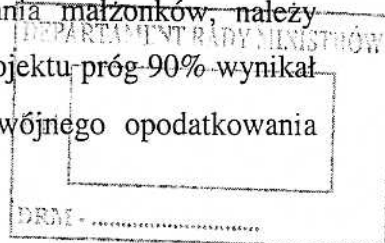
W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie innych ustaw (pismo nr RM-10-159-08) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiotowy projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

W zakresie zmiany w projekcie w stosunku do tekstu przyjętego przez Komitet Rady Ministrów, polegającej na obniżeniu progu dochodu, który musi zostać uzyskany w Polsce, aby podatnik mający miejsce zamieszkania w państwie członkowskim EOG albo w Konfederacji Szwajcarskiej mógł skorzystać z preferencyjnego opodatkowania dochodu osób samotnie wychowujących dzieci oraz ze wspólnego opodatkowania małżonków, należy odnieść się do niej z aprobatą. Przewidziany w pierwotnej wersji projektu próg 90% wynikał pośrednio (TSWE jako przykład podał umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania

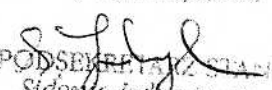
GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2008-09-23

miedzy Niemcami a Holandia) z orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości WE z dnia 14 lutego 1995 r. w sprawie prejudycjalnej C-279/93 *Schumacker* (Zb. Orz. 1995, s. I-255). Natomiast przewidywany obecnie próg 75% Komisja WE zawarła we wcześniejszym w stosunku do orzeczenia *Schumacker - Zaleceniu Komisji Europejskiej z dnia 21 grudnia 1993 r. nr 94/79 dotyczące niektórych rodzajów przychodów otrzymywanych przez nierezydentów w innym państwie niż to, w którym są rezydentami* (Dz.Urz. UE L 39 z 10.02.1994, s. 22). Pomimo tego, że zalecenia Komisji nie są prawnie wiążące stanowią niewątpliwie wskazówki interpretacyjne, a przede wszystkim odzwierciedlają punkt widzenia Komisji WE. Stosowanie się do zaleceń Komisji WE zmniejsza ryzyko niedostosowania prawa krajowego i skierowania zarzutów pod adresem państwa członkowskiego w trybie art. 226 TWE.

W związku z powyższym, jakkolwiek oba rozwiązania należy ocenić jako zgodne z prawem wspólnotowym, to proponowane obecnie zastosowanie progu 75%, jako korzystniejsze dla nierezydentów rozliczających się w Polsce z podatku dochodowego należy ocenić pozytywnie.

Z poważaniem,
Z up. sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej

PODSEKRETARZ STANU
Sidonia Jedrejewska

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Ludwik Kotecki
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia.....

w sprawie sposobu i trybu określania dochodów podatników w drodze oszacowania oraz eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych

Na podstawie art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.²⁾) oraz art. 25 ust. 8 ustawy z dnia 26 lipca 2000 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847 oraz z 2007 r. Nr 165, poz. 1169.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288, Nr 191, poz. 1361 i 1367, Nr 192, poz. 1378 i Nr 211, poz. 1549.

Rozdział 1

Zasady ogólne

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia regulują sposób oraz tryb szacowania dochodów i określania cen w transakcjach między podmiotami powiązаныmi, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych.

2. Stosowanie uregulowań zawartych w przepisach rozporządzenia ma na celu określenie oraz opodatkowanie dochodów, które mogą być racjonalnie uznane za uzyskane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku podmiotów krajowych, również dochodów uzyskanych za granicą, jeżeli racjonalnie mogą być przypisane tym podmiotom.

3. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się w przypadku transakcji, w których cena lub sposób określenia ceny przedmiotu takiej transakcji wynika z ustaw i wydanych na ich podstawie aktów normatywnych.

4. Dla celów tego rozporządzenia określenia w nim użyte oznaczają:

- 1) podmiot - osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej,
- 2) podmioty powiązane - podmioty, między którymi istnieją związki, o których mowa odpowiednio w art. 11 ust. 1 i 4-7 pierwszej z ustaw wymienionych w ust. 1 oraz w art. 25 ust. 1 i 4-7 drugiej z ustaw wymienionych w ust. 1,
- 3) podmioty niezależne - podmioty, między którymi nie występują związki, o których mowa w pkt 2,
- 4) wartość rynkowa - wartość określoną na podstawie ceny ustalonej w oparciu o metody, o których mowa w § 4-6 oraz § 12.

§ 2. 1. Organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej badają, czy dochód uzyskany przez podatnika w wyniku transakcji z powiązany z nim podmiotem został określony na podstawie wartości rynkowej przedmiotu transakcji, właściwie zewidencjonowany i przypisany stronom transakcji.

2. Badanie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności wszelkiego rodzaju transakcje, w wyniku których dochodzi do przeniesienia własności lub przekazania do używania dóbr materialnych i niematerialnych oraz udzielania pożyczek (kredytów) i świadczenia usług.

§ 3. 1. Organy podatkowe lub organy kontroli skarbowej są obowiązane do ustalenia wartości rynkowej przedmiotu transakcji między podmiotami powiązаныmi w oparciu o wszelkie dostępne dla tych organów informacje, mogące mieć wpływ na określenie tej wartości.

2. Przy ustalaniu wartości rynkowej przedmiotu transakcji oraz określaniu na tej podstawie dochodu organy podatkowe lub organy kontroli skarbowej są obowiązane zapewnić podatnikom możliwość czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a w szczególności przedstawienia tym organom dokumentów, notatek oraz innych danych, na podstawie których dokonywana była kalkulacja ceny.

3. Przy ustalaniu wartości rynkowej przedmiotu transakcji organy podatkowe lub organy kontroli skarbowej nie biorą pod uwagę okoliczności, które nie mogły być znane stronom transakcji w dniu jej zawarcia, a które, jeśli byłyby znane, mogłyby powodować określenie przez strony wyższej lub niższej wartości przedmiotu takiej transakcji.

4. Jeżeli podatnik dokonał ustalenia wartości rynkowej przedmiotu transakcji w oparciu o metodę lub metody określone w § 4-6 i przedstawi organom podatkowym dane, o których mowa w ust. 2, a rzetelność i obiektywność przedstawionych danych nie budzi uzasadnionych wątpliwości, organy te dokonują ustalenia wartości rynkowej przedmiotu takiej transakcji stosując metodę przyjętą uprzednio przez podatnika, chyba że użycie innej metody, w świetle przepisów rozporządzenia oraz posiadanych danych, jest w sposób oczywisty bardziej właściwe.

Rozdział 2

Podstawowe metody określania dochodów podatników w drodze oszacowania cen

§ 4. 1. Metoda porównywalnej ceny niekontrolowanej polega na porównaniu ceny ustalonej w transakcjach między podmiotami powiązаныmi z ceną stosowaną w porównywalnych transakcjach przez podmioty niezależne i na tej podstawie określeniu wartości rynkowej przedmiotu transakcji zawartej między podmiotami powiązаныmi.

2. Porównania, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie cen, jakie stosuje dany podmiot na danym lub porównywalnym rynku w transakcjach z podmiotami niezależnymi (wewnętrzne porównanie cen) lub na podstawie cen, jakie stosują w porównywalnych transakcjach inne niezależne podmioty (zewnętrzne porównanie cen).

3. Za porównywalne można uznać takie transakcje, w których żadna z ewentualnych różnic pomiędzy porównywanymi transakcjami lub pomiędzy podmiotami zawierającymi te transakcje nie mogłaby w sposób istotny wpłynąć na cenę przedmiotu takiej transakcji na wolnym rynku lub można dokonać racjonalnie dokładnych poprawek eliminujących istotne efekty takich różnic.

4. W przypadkach kiedy możliwe jest zastosowanie metody porównywalnej ceny niekontrolowanej, metodę tę stosuje się w pierwszej kolejności przed innymi metodami, określonymi w przepisach rozporządzenia, chyba że zastosowanie innej metody pozwoli ustalić ceny w transakcjach na poziomie bardziej zbliżonym do wartości rynkowej przedmiotu takiej transakcji i umożliwi dokładniejsze określenie dochodów podatnika.

§ 5. 1. Metoda ceny odprzedaży polega na obniżeniu ceny określonej w transakcji danego podmiotu z podmiotem niezależnym, dotyczącej dóbr lub usług nabytych uprzednio przez ten dany podmiot od podmiotu z nim powiązanego, o marżę ceny odprzedaży. Tak ustalona cena może być uważana za cenę rynkową określoną w transakcji danego podmiotu z podmiotem z nim powiązanym.

2. Marża ceny odprzedaży obejmuje wydatki bezpośrednie i, z zastrzeżeniem ust. 3, wydatki pośrednie, jakie poniósł dany podmiot w związku z tą transakcją, oraz odpowiednią dla tego typu transakcji stopę zysku. Jeżeli podmiot przed odprzedażą przetworzył lub w inny sposób spowodował zmianę wartości rzeczy, zmianę tę uwzględnia się przy dokonywaniu korekty ceny, o której mowa w ust. 1.

3. Marża ceny odprzedaży nie obejmuje wydatków stanowiących równowartość ceny przedmiotu transakcji oraz kosztów ogólnych zarządu, to jest kosztów działania jednostki jako całości oraz kosztów zarządzania tą jednostką.

4. Marżę ceny odprzedaży ustala się poprzez odniesienie do poziomu marży, jaką ten sam podmiot stosuje w porównywalnych transakcjach zawieranych z podmiotami niezależnymi, lub marży stosowanej w porównywalnych transakcjach przez podmioty niezależne.

5. Przy określaniu wysokości marży ceny odprzedaży uwzględnia się w szczególności:

- 1) czynniki związane z upływem czasu pomiędzy pierwotnym zakupem a odprzedażą, w tym dotyczące zmian na rynku w zakresie kosztów, kursów walut, inflacji,
- 2) zmiany stanu i stopnia zużycia rzeczy lub praw będących przedmiotem transakcji, w tym będące wynikiem postępu technicznego w danej dziedzinie,
- 3) wyłączne prawo odprzedawcy do sprzedaży określonych rzeczy lub praw, mogące wpływać na decyzję o zmianie marży.

§ 6. 1. Metoda rozsądnej marży ("koszt plus") polega na ustaleniu ceny sprzedaży rzeczy i praw oraz świadczenia usług w transakcji danego podmiotu z podmiotem powiązanim na poziomie odpowiadającym sumie kosztów bezpośrednio związanych z nabyciem od podmiotu niezależnego lub wytworzeniem we własnym zakresie przedmiotu transakcji i odpowiedniego zysku wynikającego z warunków rynkowych i wykonywanych przez te podmioty funkcji oraz kosztów pośrednich, z wyłączeniem kosztów ogólnych zarządu, to jest kosztów działania jednostki jako całości oraz kosztów zarządzania tą jednostką.

2. Marżę ustala się poprzez odniesienie do poziomu marży, jaką ten sam podmiot stosuje w porównywalnych transakcjach z podmiotami niezależnymi, lub marży stosowanej w porównywalnych transakcjach przez podmioty niezależne.

Rozdział 3

Warunki porównywalności transakcji

§ 7. 1. Przy określaniu porównywalności transakcji między podmiotami powiązanimi z transakcjami dokonywanymi przez podmioty niezależne należy uwzględnić różnice cech charakterystycznych produktów, usług lub innych świadczeń, które są przedmiotem porównywanych transakcji, w zakresie, w jakim cechy te mogą mieć wpływ na ceny rynkowe przedmiotów transakcji.

2. W szczególności cechami charakterystycznymi przedmiotów transakcji mającymi wpływ na ceny rynkowe, podlegającymi uwzględnieniu przy określaniu porównywalności wartości rynkowej tych przedmiotów na danym rynku, są w przypadku:

- 1) dóbr materialnych - fizyczne cechy tych dóbr, ewentualne obciążenia ich prawami osób trzecich, jakość, dostępność dóbr oraz usług z nimi związanych, a także wielkość dostawy,
- 2) dóbr niematerialnych - czas trwania i stopień ochrony tych dóbr oraz przewidywane korzyści związane z wykorzystywaniem tych dóbr,
- 3) usług oraz innych świadczeń - rodzaj, zakres i jakość takich usług i świadczeń.

§ 8. 1. Przy dokonywaniu oceny porównywalności podmiotów dokonujących transakcji na danym rynku należy uwzględnić funkcje, jakie wykonują dane podmioty w porównywanych transakcjach, oraz strategię gospodarczą przez nie stosowaną.

2. Analiza funkcji podmiotów uczestniczących w transakcji powinna określać, którzy z uczestników transakcji wykonują funkcje ekonomicznie ważne, to jest takie, które są najistotniejsze dla tworzenia wartości i zysków powstających w wyniku transakcji. Przy dokonywaniu takiej analizy uwzględnić należy w szczególności:

- 1) podział ryzyka gospodarczego i odpowiedzialności stron transakcji,
- 2) rozmiar zaangażowanych środków, maszyn i urządzeń,
- 3) wartość zaangażowanych dóbr niematerialnych.

3. Strategia gospodarcza, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) stosowanie cen promocyjnych przy wchodzeniu na dany rynek,
- 2) czasową obniżkę zysków w zamian za wyższe zyski długoterminowe,
- 3) ponoszenie przez pewien okres wyższych kosztów w celu utrzymania się na rynku lub zdobycia nowego.

4. Wpływ czynników związanych z realizacją deklarowanej przez podmiot strategii gospodarczej nie może być brany pod uwagę w przypadkach, gdy późniejsze działania tego podmiotu nie potwierdzają realizacji danej strategii, chyba że brak takiej realizacji wynika z przyczyn od podmiotu niezależnych, których nie mógł on przewidzieć podejmując daną strategię.

§ 9. Ocena porównywalności transakcji dokonywanych na różnych rynkach powinna uwzględniać warunki panujące na porównywanych rynkach w takim stopniu, w jakim warunki te mają wpływ na ceny w transakcjach zawieranych na tych rynkach. Zaliczyć do nich należy w szczególności:

- 1) wielkość i położenie danego rynku,
- 2) stosunek podaży do popytu na dane dobra lub usługi, siłę nabywczą konsumentów oraz stopień konkurencji,
- 3) istotę i zakres rządowej regulacji rynku oraz stopień ryzyka prowadzenia działalności na danym rynku,
- 4) poziom kosztów produkcji i transportu.

§ 10. 1. Porównanie transakcji powinno uwzględniać warunki określone w porównywanych transakcjach w takim stopniu, w jakim różnice między tymi warunkami mogą mieć wpływ na cenę rynkową przedmiotu transakcji.

2. Do warunków transakcji mogących mieć wpływ na cenę rynkową przedmiotów porównywanych transakcji zaliczyć można w szczególności:

- 1) terminy, warunki i formy płatności,
- 2) okres, w jakim realizowana jest transakcja,
- 3) terminowość realizacji transakcji,
- 4) zabezpieczenia realizacji transakcji.

Rozdział 4

Określanie dochodów przy zastosowaniu metod zysku transakcyjnego

§ 11. 1. W przypadkach gdy nie można określić dochodów za pomocą metod określonych w § 4-6, dopuszcza się zastosowanie metod zysku transakcyjnego, polegających na określaniu dochodów na podstawie zysku, jakiego racjonalnie mógłby oczekiwać dany podmiot uczestniczący w transakcji.

2. Metody zysku transakcyjnego należy stosować tak, aby nie zwiększać obciążeń podatkowych podmiotu wyłącznie z powodu osiągnięcia zysków niższych niż zyski przeciętnie osiągnięte przez inne podmioty, jeżeli mniejszy zysk lub nieosiągnięcie zysku przez dany podmiot przypisać można czynnikiem ekonomicznym lub organizacyjnym.

§ 12. 1. Przy określaniu wartości rynkowej przedmiotu transakcji realizowanych przez podmioty powiązane dopuszcza się stosowanie następujących metod zysku transakcyjnego:

- 1) metodę podziału zysków oraz
- 2) metodę marży transakcyjnej netto.

2. Metoda podziału zysków polega na określeniu łącznych zysków, jakie w związku z daną transakcją (transakcjami) osiągnęły podmioty powiązane, oraz podziału tych zysków między te podmioty w takiej proporcji, w jakiej dokonałyby tego podziału podmioty niezależne.

3. Proporcjonalnego podziału zysków, który stosowałyby niezależne podmioty uczestniczące w danej transakcji (transakcjach), dokonuje się za pomocą:

- 1) analizy rezydualnej, która dzieli sumę zysków uzyskanych w związku z daną transakcją (transakcjami) przez podmioty powiązane uczestniczące w tej transakcji (transakcjach) w dwóch etapach; w pierwszym etapie każdemu uczestnikowi transakcji przypisuje się minimalny zysk, jaki osiągają podmioty niezależne w tego rodzaju transakcjach; w drugim etapie wszelkie pozostałe po podziale w pierwszym etapie zyski dzielone są pomiędzy podmioty powiązane uczestniczące w danej transakcji zgodnie z zasadami, jakie ustaliłyby podmioty niezależne uczestniczące w takiej transakcji; jeżeli suma osiągniętych przez podmioty powiązane zysków jest niższa niż suma zysków przypisanych w pierwszym etapie, to zyski przypisane podlegają zmniejszeniu; korekta dokonywana w etapie drugim uwzględnia funkcje ekonomiczne, o których mowa w § 8 ust. 2, albo
- 2) analizy udziału, która dzieli między podmiotami powiązanymi połączony zysk z transakcji, której przedmiotem są dobra wytworzone lub ulepszone przez te podmioty, w oparciu o względną wartość działań podjętych przez każdy z powiązanych podmiotów, uwzględniając czynniki, o których mowa w § 8 ust. 2.

4. Podziału zysków, o których mowa w ust. 2, dokonuje się przez właściwe określenie przychodów uzyskanych przez każdy z podmiotów powiązanych oraz poniesionych kosztów związanych z daną transakcją (transakcjami).

5. Metoda marży transakcyjnej netto polega na badaniu marży zysku netto, jaką uzyskuje podmiot w transakcji lub transakcjach z innym podmiotem powiązanym, i określeniu jej na poziomie marży, jaką uzyskuje ten sam podmiot w transakcjach z podmiotami niezależnymi, lub do marży uzyskiwanej w porównywalnych transakcjach przez podmioty niezależne.

6. Marżę transakcyjną netto, o której mowa w ust. 5, określa się poprzez odliczenie od przychodu osiągniętego w wyniku transakcji kosztów poniesionych w celu osiągnięcia tego przychodu, w tym także kosztów ogólnych zarządu.

7. Odliczenia kosztów ogólnych zarządu, o którym mowa w ust. 6, dokonuje się uwzględniając proporcję, w jakiej pozostaje przychód uzyskany w związku z daną transakcją w ogólnej kwocie przychodów.

8. Stosując metodę marży transakcyjnej netto należy uwzględnić różnice między podmiotami, których marże są porównywane, a w szczególności należy wziąć pod uwagę takie czynniki, jak: konkurencja ze strony innych uczestników rynku i dóbr zamiennych, skuteczność i strategia zarządzania, pozycja rynkowa, różnice struktury kosztów i kosztu pozyskania kapitału oraz stopień doświadczenia w działalności.

Rozdział 5

Szczególne zasady dotyczące ustalania wartości rynkowej dóbr niematerialnych i usług

§ 13. 1. Przy dokonywaniu określenia wartości rynkowej dóbr niematerialnych lub usług w transakcjach między podmiotami powiązanymi organy podatkowe w pierwszej kolejności badają, czy niezależne, racjonalnie działające podmioty zawarłyby taką transakcję na warunkach, jakie ustaliły podmioty powiązane.

2. W przypadkach kiedy racjonalnie oczekiwane korzyści (zyski) podmiotu zawierającego taką transakcję są w sposób oczywisty mniejsze niż poniesione w związku z tą transakcją wydatki, wydatki takie, stosownie do art. 15 ust. 1 oraz odpowiednio art. 22 ust. 1 ustaw wymienionych w § 1 ust. 1, nie mogą być uznane za koszty uzyskania przychodów. Przepis § 3 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. Przy określaniu wysokości wydatków, o których mowa w ust. 2, bierze się pod uwagę również inne koszty warunkujące korzystanie z danego dobra lub usługi.

4. Przepisów ust. 2 nie stosuje się, jeżeli z odrębnych przepisów wynika dla danego podmiotu obowiązek dokonania danej czynności prawnej.

§ 14. 1. Przy szacowaniu dochodów organy skarbowe i organy kontroli skarbowej określają koszty ponoszone przez podmioty powiązane na reklamę, proporcjonalnie do osiągniętych przez te podmioty korzyści z reklamy. Jeżeli jeden podatnik ponosi koszty reklamy, z której korzyści osiąga również podmiot powiązany z tym podatnikiem, uznać wówczas należy, iż ten pierwszy podmiot wykonuje usługi handlowe w granicach, w jakich odpowiadają one co do natury i zakresu usługom prowadzonym przez niezależne przedsiębiorstwo reklamowe.

2. W szczególności, w celu określenia proporcjonalności ponoszonych wydatków na reklamę, której prowadzenie przynosi potencjalne korzyści dwóm lub większej liczbie podmiotów powiązanych, uwzględnić należy, na jakich rynkach prowadzona jest reklama, oraz udział sprzedaży reklamowanych dóbr i usług poszczególnych podmiotów powiązanych na rynkach objętych reklamą.

§ 15. 1. Jeżeli podatnik udzieli podmiotowi powiązanemu z tym podatnikiem pożyczki (kredytu) lub otrzyma taką pożyczkę (kredyt) niezależnie od ich celu i przeznaczenia, albo też udzieli lub otrzyma w jakiegokolwiek postaci gwarancję lub poręczenie, ceną rynkową za taką usługę są odsetki lub prowizja, jakie uzgodniłyby za taką usługę, świadczoną na porównywalnych warunkach, podmioty niezależne.

2. Wartość rynkową odsetek określa się na podstawie wysokości najniższych odsetek, jakie dany podmiot musiałby zapłacić podmiotowi niezależnemu za uzyskanie kredytu (pożyczki) na podobny okres w porównywalnych warunkach.

3. Dokonując określenia, o którym mowa w ust. 2, należy uwzględnić wszystkie istotne okoliczności związane z konkretnym przypadkiem, a w szczególności:

- 1) kwotę pożyczki (kredytu) oraz okres, na jaki została udzielona,
- 2) charakter i cel pożyczki (kredytu),
- 3) ryzyko i zabezpieczenie pożyczki (kredytu), z uwzględnieniem specjalnych warunków, jakie pożyczkodawca (kredytodawca) mógłby przyznać pożyczkobiorcy (kredytobiorcy) niezależnemu,
- 4) walutę pożyczki (kredytu), ryzyko zmian kursów walut, kosztów środków zabezpieczających pożyczkę (kredyt) oraz środków ograniczających ryzyko zmiany kursów walut,
- 5) wysokość prowizji.

§ 16. Jeżeli jeden podmiot powiązany z drugim lub z wieloma podmiotami podejmuje badania na zlecenie tego drugiego podmiotu lub podmiotów w celu określenia przychodów tych podmiotów uzyskanych w związku z taką transakcją (transakcjami), przyjmuje się, że ewentualne korzyści z uzyskanych wyników badań przysługują zleceniodawcy. Dla określenia właściwego wynagrodzenia zleceniobiorcy za świadczenie takich usług, bez względu na ich wynik, stosuje się metodę, o której mowa w § 6.

§ 17. 1. Jeżeli podatnik uczestniczy w kosztach wspólnie ponoszonych przez podmioty powiązane na wytworzenie dóbr niematerialnych, wysokość ponoszonych przez podatnika obciążeń z tego tytułu uznać można za określoną zgodnie z zasadami rynku jedynie wówczas, gdy warunki takie, w świetle oczekiwanych korzyści z tytułu takiego uczestnictwa, akceptowałyby podmioty niezależne.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, dotyczą w szczególności proporcjonalnego do oczekiwanych korzyści obciążenia podmiotów tymi kosztami oraz, dodatkowo, proporcjonalnego do wysokości obciążeń podziału korzyści, które nie były oczekiwane (uwzględniane) przy określaniu tych warunków.

3. Jeżeli podatnik ma możliwość uzyskania porównywalnych korzyści w ramach porozumienia, o którym mowa w ust. 1, lub od podmiotu niezależnego i w jednym z tych przypadków podatnik ten będzie ponosił niższe wydatki, to, dla celów określenia wartości rynkowej świadczeń tego podatnika, przyjąć należy wartość niższą.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1-3, przepis § 3 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 18. 1. Jeżeli w transakcji (transakcjach) między podmiotami powiązаныmi ustalone zostały warunki mniej korzystne dla jednego z podmiotów od warunków, jakie ustaliłyby podmioty niezależne, a jednocześnie w innej transakcji (transakcjach) między tymi samymi podmiotami określone zostaną warunki bardziej korzystne dla tego podmiotu, organy podatkowe nie dokonują korekty cen przedmiotów takich transakcji, w przypadkach gdy mniejsze korzyści uzyskane w związku z pierwszą transakcją (transakcjami) są skompensowane większymi korzyściami uzyskanymi w związku z tą inną transakcją (transakcjami).

2. Kompensatę, o której mowa w ust. 1, należy uznać za zgodną z warunkami rynkowymi, jeżeli takiej kompensaty dokonałyby podmioty niezależne.

Rozdział 6

Sposób i tryb eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych.

§ 19.1 W celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów podmiotów powiązanych podatnik mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może wystąpić do Ministra Finansów z wnioskiem o wszczęcie postępowania w trybie Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych⁴⁾.

---

⁴⁾ Konwencja sporządzona w Brukseli dnia 8 grudnia 2004 r., w sprawie przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, sporządzonej w Brukseli dnia 23 lipca 1990 r., zmieniona Konwencją w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, sporządzoną w Brukseli dnia 21 grudnia 1995 r., oraz Protokołem zmieniającym Konwencję w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, sporządzonym w Brukseli dnia 25 maja 1999 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 152, poz. 1080).

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) dane identyfikacyjne podatnika oraz innych stron, których transakcje dotyczą (nazwa, adres, numer identyfikacji podatkowej), ze wskazaniem istniejących powiązań,
- 2) opis faktów i okoliczności sprawy,
- 3) kopie zawiadomień (decyzji) o naliczeniu podatku, sprawozdań z kontroli podatkowej lub równoważnego dokumentu wskazującego na domniemanie podwójnego opodatkowania dochodów,
- 4) informacje dotyczące odwołań, procedur oraz sporów zainicjowanych przez przedsiębiorstwo lub przez inne strony, których transakcje dotyczą lub mogą dotyczyć, w szczególności wyroki sądów wydanych w sprawie,
- 5) stanowisko podatnika co do prawidłowości stosowania zasady pełnej konkurencji (wolnego rynku),
- 6) oświadczenie podatnika o gotowości bezzwłocznego udostępnienia, na żądanie właściwego organu, pełnej dokumentacji oraz informacji mogących mieć wpływ na wynik w sprawie.

3. Wszczęcie postępowania, o którym mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 4, następuje z dniem wniesienia wniosku, o którym mowa w ust. 1 i 2.

4. Nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, jeżeli od dnia pierwszego zawiadomienia podatnika, o którym mowa w ust. 1, o naliczeniu podatku, którego skutkiem jest lub może być podwójne opodatkowanie upłynęły 3 lata. Jeżeli okoliczności sprawy nie pozwalają na określenie terminu powzięcia przez podatnika informacji o naliczeniu podatku za termin ten uznaje się dzień doręczenia przez właściwe organy podatkowe pierwszej decyzji dotyczącej korekty zysków

5. Jeżeli środki prawne, przewidziane w przepisach Ordynacji podatkowej nie pozwalają na załatwienie wniosku, o którym mowa w ust. 1, w sposób uwzględniający żądanie podatnika, Minister Finansów, w terminie 1 miesiąca od dnia wszczęcia postępowania, zawiadamia podatnika o podjęciu działań zmierzających do rozpoczęcia postępowania porozumiewawczego.

6. Postępowanie porozumiewawcze powinno zostać zakończone nie później niż w terminie 2 lat od daty wszczęcia postępowania, o którym mowa w ust. 3.

7. Podjęcie postępowania porozumiewawczego nie stanowi przeszkody do stosowania przez podatnika środków odwoławczych przewidzianych w przepisach Ordynacji podatkowej. Jednakże rozpoznanie sprawy przez sąd administracyjny powoduje umorzenie postępowania.

8. W celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów podatnika niemającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsca zamieszkania lub siedziby, lecz posiadającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zakład w rozumieniu umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania właściwej ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podatnika, w przypadku korekty zysków tego podatnika podlegających opodatkowaniu w drugim państwie przepisy ust. 1-7 stosuje się odpowiednio.

9. Przepisy ust. 1-5 stosuje się do procedury wzajemnego porozumiewania się, ustanowionej w umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania, zawartych między Rzeczypospolitą Polską a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej.

10. W celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów podmiotów powiązanych, właściwy organ podatkowy na wniosek podatnika krajowego dokonuje ustalenia (określenia) zobowiązania podatkowego tego podatnika w sposób odpowiedni do wyniku zakończonego postępowania, o którym mowa w ust. 1-8.

11. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1-8 oraz w odrębnych przepisach, stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej

Rozdział 7

Przepis końcowy

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

W związku z przystąpieniem Polski do Konwencji zawartej w dniu 23 lipca 1990 r. w sprawie *eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków powiązanych*¹ (dalej: konwencja arbitrażowa) oraz przyjęciem przez Radę Unii Europejskiej *Kodeksu postępowania wspierającego skuteczne wykonanie konwencji arbitrażowej* (dalej: kodeks postępowania), stanowiącego zobowiązanie polityczne skierowane do państw członkowskich UE, istnieje potrzeba uregulowania w przepisach prawa krajowego kwestii związanych ze stosowaniem procedury eliminowania podwójnego opodatkowania, przewidzianej w obydwu wskazanych aktach.

Konwencja arbitrażowa ustala ogólne zasady prowadzenia procedury, zmierzającej do wyeliminowania negatywnych skutków dokonania przez organ podatkowy jednego państwa korekty zysków przedsiębiorstwa powiązanego z przedsiębiorstwem położonym w innym państwie członkowskim. Kodeks postępowania, stanowiąc *quasi* komentarz do konwencji arbitrażowej, zawiera natomiast uszczegółowienie przewidzianych w niej procedur (procedura wzajemnego porozumiewania się, procedura arbitrażowa) oraz używanych pojęć.

Intencją konwencji arbitrażowej, a także kodeksu postępowania, było stworzenie sformalizowanej procedury postępowania w sprawach podmiotów, które na skutek dokonania przez administrację podatkową innego państwa korekty zysków przedsiębiorstwa powiązanego, mogą podlegać ekonomicznemu podwójnemu opodatkowaniu.

Biorąc pod uwagę fakt, iż postanowienia kodeksu postępowania nie mogą stanowić bezpośrednio podstawy prawnej podejmowania działań przez administrację podatkową, a w szczególności nakładania na podatnika obowiązków, konieczne jest uregulowanie odpowiednich kwestii proceduralnych w przepisach prawa krajowego.

---

¹ Ustawa z dnia 8 czerwca 2006 r. o ratyfikacji Konwencji, sporządzonej w Brukseli dnia 8 grudnia 2004 r., w sprawie przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, sporządzonej w Brukseli dnia 23 lipca 1990 r., zmienionej Konwencją w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, sporządzonej w Brukseli dnia 21 grudnia 1995 r., oraz Protokołem zmieniającym Konwencję w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, sporządzonym w Brukseli dnia 25 maja 1999 r.

Projekt rozporządzenia określa, iż procedura porozumiewania się w sprawie korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych wszczynana jest przez Ministra Finansów na wniosek podatnika. Wszczęcie postępowania uzależnione będzie od przedstawienia przez podatnika – zgodnie z art. 2 kodeksu postępowania - informacji dotyczących identyfikacji zainteresowanych podmiotów, okoliczności i dotychczasowego przebiegu sprawy oraz własnego stanowiska w sprawie. Projekt rozporządzenia określa także terminy, w których powinno nastąpić zawiadomienie podatnika o podjęciu przez Ministra Finansów postępowania porozumiewawczego (1 miesiąc) oraz jego zakończenie (2 lata od daty wszczęcia). Określono ponadto termin (3 lata), po upływie którego podatnik traci prawo do złożenia wniosku o wszczęcie procedury porozumiewawczej. Termin ten liczony jest od dnia pierwszego zawiadomienia podatnika o naliczeniu podatku, którego skutkiem będzie lub jest podwójne opodatkowanie i ma charakter zawity (art. 6 konwencji arbitrażowej oraz art. 2 kodeksu postępowania). W przypadku zakończenia postępowania porozumiewawczego w sposób, który wpływa na ustalenie podstawy opodatkowania podatnika, właściwy organ podatkowy dokonuje ponownego określenia zobowiązania podatkowego, w sposób odpowiedni do jego wyniku.

Postanowienia rozdziału 6 będą mieć również zastosowanie do procedur wzajemnego porozumienia ustanowionej w umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczypospolita Polska, co jest zgodne z pkt. 3.4 kodeksu postępowania.

Ocena skutków wejścia w życie przepisów rozporządzenia

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Rozporządzenie skierowane jest podatków, mających siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zawierających transakcje z podmiotami powiązаныmi, w stosunku do których władze podatkowe innego państwa członkowskiego dokonały korekty zysków.

2. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przepisów rozporządzenia nie wywiera bezpośrednich skutków w zakresie budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego. Wprowadzenie przepisów ma na celu jedynie uporządkowanie i uproszczenie systemu podatku dochodowego.

3. *Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy.*

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy w Polsce.

4. *Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.*

Rozporządzenie wprowadza mechanizmy pozwalające na uniknięcie sytuacji, w których dochodzi do ekonomicznego podwójnego opodatkowania dochodów przedsiębiorstwa zawierającego transakcje z przedsiębiorstwami powiązаныmi. Tym samym skorzystanie z procedur określonych jego przepisami może pozwolić przedsiębiorcy na uniknięcie podwójnego opodatkowania, a zatem wpłynie pozytywnie na jego funkcjonowanie.

5. *Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny.*

Rozporządzenie nie wpływa bezpośrednio na sytuację i rozwój regionalny.

6. *Wstępna ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.*

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i umożliwia skorzystanie przez podatników, mających siedzibę lub miejsce zamieszkania w Polsce z procedur przewidzianych w konwencji arbitrażowej oraz kodeksie postępowania.